

Posodobitev urejene sodne prakse nove odločbe objavljene v prvem kvartalu 2020

Urejena sodna praksa je del paketa eINS – elektronski komentar ZFPPIPP z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-INS>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov paketa eINS. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (vsebina zakona)

2. člen (prenos in izvajanje predpisov EU)

3. člen (namen opredelitve pojmov)

4. člen (kratice drugih zakonov)

5. člen (postopki zaradi insolventnosti)

6. člen (postopka prisilnega prenehanja)

7. člen (pravna oseba, podjetnik, zasebnik in potrošnik)

8. člen (poslovodstvo, organ nadzora in zastopniki pravne osebe)

9. člen (družbenik, pravila pravne osebe in delež)

10. člen (premoženje, obveznosti in kapital)

11. člen (kratkoročna in dolgoročna plačilna sposobnost; kapitalska ustreznost; dolgoročni viri financiranja)

12. člen (pravila poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij)

13. člen (finančno poslovanje)

14. člen (insolventnost)

- 1. Splošno**
- 2. Dokazni standard**
- 3. Trajnejša nelikvidnost**
- 4. Neizpodbojna domneva**
- 5. Dolgoročna plačilna nesposobnost**
- 6. Po potrjeni prisilni poravnavi ali poenostavljeni prisilni poravnavi**
- 7. Insolventnost in delovno razmerje**

15. člen (finančno prestrukturiranje)

16. člen (insolventni dolžnik)

17. člen (identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

18. člen (ožje povezana oseba)

19. člen (ločitvena pravica; ločitveni upnik)

- ♦ ZFPPIPP ne predvideva prijave in preizkusa pogojne ločitvene pravice, ki jo bo upnik pridobil pod odložnim pogojem, če bo premoženje ponovno prešlo na stečajnega dolžnika in bo upnikova zaznamba sklepa o izvršbi ponovno vpisana v zemljiški knjigi.

VSL Sklep Cst 215/2019, 29. 4. 2019

- ♦ Nepremičnina, ki je predmet prodaje, je po zatrjevanju pritožnika predmet ločitvene pravice. Če pritožnikove navedbe držijo, predstavlja posebno stečajno maso. To premoženje je potrebno voditi in upravljati ločeno od premoženja, ki spada v splošno stečajno maso, in premoženja, ki spada v druge posebne stečajne mase. Ločitvena pravica pa ne preprečuje unovčenja premoženja, ki je predmet te ločitvene pravice, pač pa ima ločitveni upnik zgolj prednostno poplačilno upravičenje na denarnem dobroimetju, doseženem z unovčenjem tega premoženja. Ločitveni upnik ne more preprečiti prodaje predmetne nepremičnine.

VSL Sklep Cst 8/2020, 15. 1. 2020

20. člen (nedenarna, zavarovana in nezavarovana terjatev)

20.a člen (finančna in poslovna terjatev)

21. člen (prednostne, podrejene in navadne terjatve)

22. člen (izločitvena pravica; izločitveni upnik)

- ♦ Posest tožeče stranke je temeljila na Pogodbi o ustanovitvi delniške družbe, v kateri je lastnica nepremičnine to vložila kot stvarni vložek. Tak naslov daje podlago za pridobitev lastninske pravice (ne le pravico uporabe stvari).

VSL Sodba II Cp 1661/2019, 11. 12. 2019

- ♦ Vrhovno sodišče je dopustilo vprašanje, ki zadeva uveljavljanje izločitvene pravice na (denarni) terjatvi. Prva točka izreka sodbe sodišča prve stopnje, ki je bila potrjena s sodbo sodišča druge stopnje, sama po sebi ni povsem jasna. Razumeti jo je mogoče bodisi tako, da je sodišče ugotovilo obstoj izločitvene

pravice tožeče stranke na denarni terjatvi (tožene stranke) do C., d. o. o., bodisi da je sodišče ugotovilo obstoj izločitvene pravice na denarni terjatvi tožeče stranke do C., d. o. o. Ker je denarna terjatev tožene stranke do R., d.o.o. na pravno prednico tožeče stranke ex lege prešla 1. 5. 1998 (10. točka te obrazložitve), izločitvena pravica na terjatvi tožene stranke do C., d. o. o. v času stečajnega postopka nad toženo stranko že pojmovno ni več mogoča. Če pa je sodišče ugotovilo obstoj izločitvene pravice na denarni terjatvi tožeče stranke do C., d. o. o., to s stečajnim postopkom nad toženo stranko nima nobene zveze. Ne glede na to, ali je tožeča stranka s tožbo zahtevala ugotovitev obstoja izločitvene pravice tožeče stranke na denarni terjatvi tožene stranke do C., d.o.o. ali pa izločitvene pravice na denarni terjatvi tožeče stranke do C., d. o. o., se v obeh primerih odgovor na dopuščeno revizijsko vprašanje glasi, da izločitvene pravice na denarni terjatvi v tem postopku ni mogoče uspešno uveljavljati.

VSRS Sodba III Ips 59/2019, 21. 1. 2020

23. člen (vodilna in predpisana obrestna mera)

24. člen (dvostranska pogodba in vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba)

Pri sodbi VSL I Cpg 968/2018 je treba dodati:

Opomba: Sodba je bila spremenjena s sodbo VSRS III Ips 2/2020 z dne 11. 2. 2020.

- ♦ V obravnavani zadevi je tožeča stranka zoper toženo stranko, ki je v stečajnem postopku, vložila (dajatveno) tožbo na podlagi posebnih določil ZFPPIPP, ki veljajo za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe. Isto terjatev je tožeča stranka v stečajnem postopku, ki se vodi nad toženo stranko, prijavila kot navadno terjatev in kot takšna ji je bila s strani stečajnega upravitelja tudi v celoti priznana. Vprašanje, ki se v tem primeru zastavlja, je, kakšne so pravne posledice upnikovega ravnanja, če slednji terjatev, za katero meni, da jo je treba plačati kot strošek postopka, v stečajnem postopku prijavi kot navadno terjatev, upravitelj pa jo prizna. Ali s tem upnik izgubi pravni interes za vodenje pravnega postopka za pridobitev izvršilnega naslova za poplačilo te terjatve kot stroška stečajnega postopka. Odgovor je: ne.

VSM Sklep I Cpg 332/2019, 9. 1. 2020

24.a člen (kvalificirana finančna pogodba in dogovor o izravnavi)

24.b člen (druga kvalificirana pogodba)

25. člen (pooblaščen ocenjevalec)

26. člen (agencija)

27. člen (uporaba 2. poglavja)

28. člen (temeljne obveznosti posloводства)

29. člen (temeljne obveznosti članov nadzornega sveta)

30. člen (upravljanje tveganj)

31. člen (upravljanje likvidnostnega tveganja)

32. člen (spremljanje in zagotavljanje kapitalske ustreznosti)

33. člen (uporaba oddelka 2.2)

34. člen (obveznost enakega obravnavanja upnikov)

35. člen (poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja)

36. člen (sklic skupščine)

37. člen (vpis in vplačilo novih delnic)

38. člen (obveznost posloводства vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

39. člen (obveznosti posloводства glede postopka prisilne poravnave)

40. člen (obveznosti posloводства po potrditvi prisilne poravnave)

41. člen (računovodska obravnava učinkov potrjene prisilne poravnave)

42. člen (odškodninska odgovornost članov posloводства)

43. člen (odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta)

44. člen (omejitev, izključitev in uveljavitev odškodninske odgovornosti)

44.a člen (taksna oprostitev)

44.b člen (dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

44.c člen (namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

44.d člen (razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.e člen (upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.f člen (upravičeni predlagatelj)

44.g člen (procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.h člen (predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.i člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.j člen (odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.k člen (vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

44.l člen (nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.m člen (vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

44.n člen (zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

44.o člen (pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.p člen (sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

44.r člen (zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.s člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.t člen (odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.u člen (ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.v člen (pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.z člen (posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

45. člen (uporaba 3. poglavja)

46. člen (načelo enakega obravnavanja upnikov)

47. člen (načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov)

48. člen (načelo hitrosti postopka)

1. Instrukcijski roki
2. Prekinitev postopka
3. Nadzor upravitelja
4. Razno

48.a člen (obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

48.b člen (sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

49. člen (predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti)

50. člen (razlog za začetek postopka zaradi insolventnosti)

51. člen (stvarna pristojnost sodišča)

52. člen (krajevna pristojnost sodišča)

53. člen (sestava sodišča)

54. člen (predlagatelj postopka)

55. člen (stranke predhodnega postopka)

56. člen (stranke glavnega postopka)

57. člen (pridobitev procesne legitimacije upnika)

1. Splošno

- ◆ Postopek prijave in preizkusa terjatev in ločitvenih pravic ter razdelitev razdelitvene mase ZFPPIPP celovito ureja. Ta ureditev velja tudi za primere, kot je obravnavani. Zato ni podlage za uporabo določil ZIZ o uveljavitvi pravice iz zemljiškega dolga. Prav tako ni podlage za uporabo pravil ZFPPIPP o uveljavitvi izločitvene pravice. Dejstvo, da naj bi pritožnica zemljiško pismo in s tem (kot trdi) ločitveno pravico pridobila šele kasneje, glede prenehanja ločitvene pravice in pravočasnosti prijave nič ne spremeni. Pritožnica bi jo lahko uveljavljala le, če bi jo pred njo prijavila že oseba, ki je bila takrat upravičeni imetnik zemljiškega pisma.

VSL Sklep Cst 472/2019, 29. 10. 2019

2. Prenos terjatve

58. člen (prenehanje procesne legitimacije upnika)

59. člen (rok za prijavo terjatve)

1. Splošno

2. Naknadne prijave

60. člen (vsebina prijave terjatve)

1. Popolnost prijave

2. Prednostne terjatve

3. Obresti po začetku postopka zaradi insolventnosti

4. Dolžnost prijave pravnih stroškov

- ◆ Ne glede na način končanja pravnega postopka po izpolnitvi pogojev za njegovo nadaljevanje (drugi odstavek 301. člena ZFPPIPP), je predpisana dolžnost navedbe že nastalih stroškov sodnega uveljavljanja terjatve v zahtevku za priznanje terjatve pozitivna procesna predpostavka, ki mora biti izpolnjena, da bi sodišče v pravdnem postopku smelo odločati o zahtevku upnika za povrnitev teh pravnih stroškov, ki so nastali do začetka stečajnega postopka. Takšna dodatna ovira za uveljavljanje stroškovnega zahtevka v pravi je utemeljena na načelu koncentracije v stečajnem postopku, saj omogoča, da se že v fazi preizkusa terjatev ugotovi obseg vseh terjatev in z njimi povezanih stroškov, ki vplivajo na možnost poplčila upnikov. Ker v obravnavanem primeru tožena stranka stroškov pravnega postopka, ki so nastali pred začetkom stečajnega postopka, v stečajnem postopku ni prijavila, navedena procesna predpostavka ni bila izpolnjena, zato zahtevek tožeče stranke za povračilo pravnih stroškov nastalih pred začetkom postopka osebnega stečaja ni utemeljen.

VSL Sklep I Cpg 785/2019, 16. 12. 2019

5. Stroški po umiku tožbe zaradi priznanja terjatve

6. Povračilo stroškov po četrtem odstavku

- ◆ Določba četrtega odstavka 60. člena ZFPPIPP (v zvezi s tretjim odstavkom 299. člena ZFPPIPP) pomeni izjemo od splošne ureditve povračila stroškov v pravdnem postopku in jo je zato potrebno razlagati ozko. Navedena določba se uporabi le v primerih, ko stečajni upravitelj prereka izločitveno pravico prav zaradi njene nepopolne prijave in je presoja razlogov, zaradi katerih je bila izločitvena pravica prerekana, tudi predmet postopka, v katerem se presoja utemeljenost zahtevka za njeno uveljavitev. V primeru, ko se v pravi izkaže, da stečajni upravitelj utemeljenosti zahtevka za uveljavitev izločitvene pravice nasprotuje iz povsem drugih razlogov, ki so neodvisni od popolnosti prijave izločitvene pravice, pa uporaba navedene določbe ni mogoča.

VSL Sklep I Cpg 324/2019, 6. 11. 2019

7. Razno

- ◆ Upoštevanje dejanske podlage spora bi tako glede na trditve tožnika in izkazano protipravno ravnanje toženke šele ugotovitev obstoja terjatve med tožnikom in stečajnim dolžnikom lahko vzpostavila odškodninsko odgovornost države kot sekundarno (in ne subsidiarno) varstvo njegovih pravic. Sama insolventnost dolžnika je namreč pri odločanju o zahtevku tožnika v razmerju do države relevantna le glede (obsega) nemožnosti izterjave nesporne, to je med upnikom in dolžnikom ugotovljene terjatve, kar povedano drugače pomeni: na tožniku je breme dokazovanja obstoja (in višine) terjatve med njim in stečajnim dolžnikom ter posledično škode, ki mu je nastala zaradi ravnanj toženke, ker te terjatve ni dobil poplačane od svojega dolžnika. V obravnavanem postopku tožnik trdi, da mora to isto škodo plačati država, ker je bil zaradi predolgega sojenja onemogočen v izterljivosti svoje terjatve. Ob takšni trditveni podlagi in ugotovitvi, da je tožnikov dolžnik zapadel v insolventno stanje in pozneje v stečaj, je v razmerju med dolžnikom in upnikom relevanten le tisti obseg škode, ki je nastal do začetka stečajnega postopka, kar velja tako glede obresti kot tudi glede glavnice (1. in 2. točka drugega odstavka 60. člena ZFPPIPP).

VSRS Sodba II Ips 81/2019, 5. 12. 2019

61. člen (izjava upravitelja o prijavljenih terjativah; osnovni seznam preizkušenih terjatev)

- ♦ ZFPPIPP ne predvideva prijave in preizkusa pogojne ločitvene pravice, ki jo bo upnik pridobil pod odložnim pogojem, če bo premoženje ponovno prešlo na stečajnega dolžnika in bo upnikova zaznamba sklepa o izvršbi ponovno vpisana v zemljiški knjigi.

VSL Sklep Cst 215/2019, 29. 4. 2019

62. člen (ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev)

63. člen (ugovor o prerekanju terjatve)

64. člen (ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve)

65. člen (dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev)

66. člen (ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev)

67. člen (priznana in prerekana terjatev)

- ♦ V postopku stečaja je bila vtoževana terjatev priznana, kar ima enake učinke kot pravnomočna sodba o ugotovitvi njenega obstoja. Ravnanje stečajnega upravitelja v stečajnem postopku, ki prizna terjatev, hkrati pa terjatve ne prereka nihče od upnikov (prvi odstavek 67. člena ZFPPIPP), je mogoče primerjati s pripoznavo tožbenega zahtevka v pravdi (prvi odstavek 316. člena ZPP). V obeh primerih gre za procesno dispozicijo z zahtevkom, ki zagotavlja, da je o terjatvi brez vsebinskega obravnavanja odločeno z učinkom pravnomočnosti. Gledano celovito oba postopka je zato treba šteti, da je tožeča stranka preko priznanja svoje terjatve v stečajnem postopku z zahtevkom zoper toženo stranko v individualnem delovnem sporu v celoti uspela.

VDSS Sklep Pdp 592/2019, 26. 9. 2019

68. člen (verjetno izkazana terjatev)

69. člen (sklep o preizkusu terjatev)

- ♦ ZFPPIPP v 69. členu (sklep o preizkusu terjatev) določa, da sodišče v stečajnem postopku odloči tudi o tem, kdo mora v drugem postopku uveljavljati zahtevek za ugotovitev obstoja ali neobstoja prerekane terjatve.

VSL Sklep Cst 567/2019, 7. 1. 2020

Iz obrazložitve:

6. Upnik je upravičen prijaviti terjatev tako v glavnem kot tudi v vsakem sekundarnem postopku (45. člen Uredbe). Za ta sekundarni stečajni postopek se uporablja slovensko pravo zaradi insolventnosti, to je ZFPPIPP (38. člen Uredbe). ZFPPIPP glede preizkusa terjatev v sekundarnem stečajnem postopku ne določa nobenih posebnosti, ne glede na to, ali gre za ločitvene ali navadne upnike, torej se tudi v tem postopku uporabljajo določbe pododdelka 3. 4. 2. (prijava in preizkus terjatev) in oddelka 5. 5. (posebna pravila o prijavi terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic). V 35. točki preambule Uredbe je zapisano, da bi sodišča države članice, na ozemlju katere so bili uvedeni postopki zaradi insolventnosti, morala biti pristojna tudi za zahtevke, ki neposredno izhajajo iz postopkov zaradi insolventnosti, kar pa niso zahtevki za izpolnitev pogodbe, ki jo je dolžnik sklenil pred začetkom stečajnega postopka.
7. ZFPPIPP v 69. členu (sklep o preizkusu terjatev) določa, da sodišče v stečajnem postopku odloči tudi o tem, kdo mora v drugem postopku uveljavljati zahtevek za ugotovitev obstoja ali neobstoja prerekane terjatve. ZFPPIPP ne določa, da bi sodišče moralo v sklepu o preizkusu terjatev tudi določiti, kateri že začeti postopek naj upnik, ki nima judikatne terjatve, nadaljuje oziroma katero je natančno tisto procesno dejanje, ki ga mora pravočasno uveljavljati. Upoštevajoč 69. člen ZFPPIPP mora biti odločitev sprejeta tako, da sodišče odloči, kdo mora uveljavljati zahtevek za ugotovitev terjatve. Če ima upnik odprta dva postopka (kar sedaj velja vsaj za terjatev pod zap. št. 1), ne more sodišče zahtevati, da naj nadaljuje točno določenega. Katerega bo, je stvar najprej upnika, stečajnega sodišča šele v kasnejših fazah postopka (na primer vprašanje legitimacije upnika in končno v fazi poplačila). Ob morebiti sočasno vodenih pravnih postopkih pa bo na pravnih sodiščih presoja, ali in v katerem postopku obstoji procesna ovira za odločanje.

70. člen (končni seznam preizkušenih terjatev)

71. člen (poznejši preizkus terjatev)

- ♦ Pritožnik je pogojno terjatev prijavil skladno s tretjim odstavkom 59. člena ZFPPIPP. Tudi takšna prijava terjatve je predmet preizkusa.

VSL Sklep Cst 463/2019, 22. 10. 2019

72. člen (posodabljanje končnega seznama preizkušenih terjatev)

73. člen (terjatve upnika za izračun deleža njegovih glasovalnih pravic)

74. člen (osnova za izračun deleža glasovalnih pravic)

75. člen (procesna dejanja, o katerih odločajo upniki z glasovanjem)

76. člen (upniški odbor kot organ upnikov)

77. člen (oblikovanje upniškega odbora)

78. člen (člani upniškega odbora)

79. člen (število članov upniškega odbora)

80. člen (imenovanje članov upniškega odbora)

81. člen (razrešitev imenovanih članov upniškega odbora)

82. člen (zahteva upnikov za oblikovanje upniškega odbora v stečajnem postopku)

83. člen (volitve članov upniškega odbora)

84. člen (sklep o izvolitvi upniškega odbora)

85. člen (prenehanje položaja člana upniškega odbora)

86. člen (razrešitev izvoljenih članov upniškega odbora in nadomestne volitve)

87. člen (pristojnosti upniškega odbora)

88. člen (postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)

89. člen (postopek v zvezi z obravnavo poročil in mnenj upravitelja na upniškem odboru)

90. člen (odločanje upniškega odbora)

- ♦ Stališče pritožnika, da upniški odbor lahko veljavno odloča le ob njegovi popolni sestavi, je zmotno. Ker je upniški odbor sklepčen, ni nobenega razloga, da svojih pristojnosti ne bi mogel izvajati.
VSL Sklep Cst 571/2019, 8. 1. 2020

91. člen (predsednik upniškega odbora)

92. člen (zastopanje člana upniškega odbora)

93. člen (udeležba na sejah upniškega odbora)

94. člen (sklic seje upniškega odbora)

95. člen (mesto zasedanja upniškega odbora)

96. člen (potek seje upniškega odbora)

96.a člen (dopisna seja upniškega odbora)

97. člen (položaj in pristojnosti upravitelja)

- ♦ Niti iz dejanskih ugotovitev sodišča prve stopnje niti iz trditvene podlage tožene stranke ne izhaja, da bi S. K., ki naj bi bil po stališču tožene stranke dejanski lastnik stanovanja, na katerega se nanaša vtoževana terjatev, prijavil izločitveno pravico. To ne izhaja niti iz spisa St ... Okrožnega sodišča v Ljubljani, ki vodi stečajni postopek nad dolžnikom. Trimesečni rok za prijavo izločitvene pravice pa je že potekel, saj se je stečajni postopek nad toženo stranko začel že leta 2011. Glede na zgornje razloge stanovanje (ki je že več let nenaseljeno), na podlagi samega zakona sodi v stečajno maso. Zato prodaja tega stanovanja ni odvisna od volje, želje ali suverene odločitve upraviteljice. Torej ga bo stečajna upraviteljica morala prodati. Ena od obveznosti upravitelja je namreč tudi unovčenje stečajne mase (3. točka drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP).

VSL Sodba II Cpg 187/2019, 19. 9. 2019

- ♦ Višje sodišče pojasnjuje, da izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika oziroma v tem primeru tožba na ugotovitev ničnosti pravnih dejanj stečajnega dolžnika, ki ju sproži stečajni upravitelj, v svojem bistvu pomeni ravnanje stečajnega upravitelja v nasprotju z voljo stečajnega dolžnika v času, ko je sklenil posel. Enako velja tudi, ko izpodbojni zahtevek vloži upnik, pa stečajni upravitelj takemu zahtevku ne nasprotuje. Vendar to ne pomeni, da je stečajni upravitelj v konfliktu interesov s stečajnim dolžnikom, ki bi terjala postavitev kolizijskega zastopnika. Naloga stečajnega upravitelja je, da prevzame zastopanje stečajnega dolžnika v vseh postopkih, ki vplivajo na stanje stečajne mase in skrbi za vnovčenje oziroma potencialno povečanje stečajne mase ter za čim ugodnejše poplačilo upnikov. To je tudi temeljno vodilo stečajnega postopka. Stečajni dolžnik na podlagi določbe prvega odstavka 386. člena ZFPPIPP od začetka stečajnega postopka glede premoženja, ki spada ali bi po stališču sodne prakse lahko spadalo v stečajno maso, nima več materialnopravnega upravičenja za razpolaganje z njim, posledično pa po določbi 386. člena v zvezi z določbama 245. člena in drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP glede tega premoženja nima niti procesnih upravičenj v postopku in se na domnevno obveznost zagotovitve le-teh ne more uspešno sklicevati. Iz navedenih razlogov zato ni utemeljena navedba, da sodišče drugemu tožencu krši pravico do sodnega varstva, ker ne dopusti, da v njegovem imenu procesna dejanja opravlja pooblaščenka, kateri z začetkom stečajnega postopka po določbi drugega odstavka 101. člena ZPP pooblastilo za zastopanje preneha oziroma ker zaradi kolizije interesov drugemu tožencu ne postavi kolizijskega zastopnika

VSL Sodba in sklep I Cpg 107/2019, 1. 10. 2019

98. člen (obveznosti upravitelja)

99. člen (redna poročila upravitelja)

100. člen (izredna poročila upravitelja)

101. člen (navodila sodišča upravitelju)

- ♦ Sklep o soglasju oziroma o nesoglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka ni sklep, proti kateremu bi imel upravitelj pravico vložiti pritožbo (razen če gre za njegove stroške in nagrado, za kar pa v obravnavanem primeru ne gre). To velja tudi v primeru, če je sodišče prve stopnje izdalo sklep, s katerim je odločilo o ugovoru. V zvezi s stališčem upravitelja glede obveznih razlag OT, višje sodišče pojasnjuje, da ima obrazložitev izpodbijanega sklepa zanj naravo navodila iz 101. člena ZFPPIPP, ki je za upravitelja obvezno, tudi če bo prišlo do pravnega postopka.

VSL Sklep Cst 511/2019, 19. 11. 2019

102. člen (odškodninska odgovornost upravitelja)

103. člen (nagrada upravitelja)

1. **Predpis, ki se uporabi za odmero nadomestila**
2. **Nagrada upravitelja v postopku prisilne poravnave**
3. **Nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila**
4. **Nadomestilo za preizkus terjatev**

- ♦ ZFPPIPP v 20. in 21. členu ureja vrste terjatev in v 22. členu opredeli izločitveno pravico. V primeru, ko ureja zavarovane in navadne terjatve, je iz jezikovne razlage zakona mogoče razbrati, da gre pri zavarovani terjatvi za terjatev zavarovano z ločitveno pravico (torej eno terjatev). Ločitvena pravica pa je pravica upnika, da svojo terjatev poplača iz določenega premoženja dolžnika pred drugimi upniki. V 6. členu Pravilnika, kjer je urejeno nadomestilo upravitelja za preizkus terjatev, pa prav tako ni posebej navedeno, da se zavarovana terjatev šteje kot dve terjatvi.

VSL Sklep Cst 42/2020, 5. 2. 2020

5. **Nadomestilo za unovčenje in razdelitev stečajne mase**

- ♦ Zakon glede nagrad določa okvirno merilo tako, da višino nadomestila upravitelju za unovčenje stečajne mase in razdelitev veže na višino zneska, ki je predmet razdelitve (tretja točka četrtega odstavka 103. člena ZFPPIPP). Podlaga za določanje nagrad je torej podana v zakonu, določanje podrobnejših pravil pa je zakonodajalec prepustil ministru, kar je v skladu z naravo razmerij, ki so predmet urejanja.

VSL Sklep Cst 373/2019, 25. 7. 2019

6. Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja

7. Razno

104. člen (odmera in plačilo nagrade upravitelja)

1. Splošno

2. Razrešitev upravitelja

105. člen (stroški upravitelja)

106. člen (pristojnost za nadzor nad upravitelji)

107. člen (komisija)

108. člen (dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

109. člen (odvzem in prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja)

110. člen (seznam upraviteljev)

111. člen (izbira sodišča, pri katerem upravitelj opravlja funkcijo upravitelja)

112. člen (začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

113. člen (vodenje seznama upraviteljev)

114. člen (predpisi o upraviteljih)

- ♦ Zakon glede nagrad določa okvirno merilo tako, da višino nadomestila upravitelju za unovčenje stečajne mase in razdelitev veže na višino zneska, ki je predmet razdelitve (tretja točka četrtega odstavka 103. člena ZFPPIPP). Podlaga za določanje nagrad je torej podana v zakonu, določanje podrobnejših pravil pa je zakonodajalec prepustil ministru, kar je v skladu z naravo razmerij, ki so predmet urejanja.
VSL Sklep Cst 373/2019, 25. 7. 2019

115. člen (pogoji za imenovanje za upravitelja)

116. člen (postopek imenovanja upravitelja)

117. člen (položaj upravitelja)

118. člen (razlogi za razrešitev upravitelja)

- ♦ Določbe ZFPPIPP glede izbrisa iz seznama upraviteljev in dolžnosti obvestila ministrstva sodiščem, ki govorijo o roku treh dni po izbrisu iz seznama upraviteljev, so jasne. Glede na vse navedeno je pritožba upnika neutemeljena in odločitev sodišča prve stopnje pravilna.
VSL sklep Cst 446/2019, 9. 10. 2019

119. člen (odločanje o razrešitvi upravitelja)

119.a člen (razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja na podlagi odločitve večine upnikov)

120. člen (pravne posledice razrešitve upravitelja)

- ♦ Pritožnik navaja tudi, da je vložil predlog za razrešitev upraviteljice, ki naj zato ne bi smela več opravljati nobenih opravil v stečajnem postopku. Vendar navedeno stališče ni pravilno. ZFPPIPP v prvem odstavku 120. člena določa, da pravice razrešenega upravitelja zastopati insolventnega dolžnika in vse njegove pristojnosti v postopku prenehajo z izdajo sklepa o razrešitvi.
VSL Sklep Cst 8/2020, 15. 1. 2020

120.a člen (zbornica upraviteljev)

120.b člen (pristojnosti in naloge zbornice)

120.c člen (način opravljanja nadzora zbornice nad upravitelji)

120.d člen (nadzor nad zbornico)

120.e člen (položaj člana zbornice)

120.f člen (organi zbornice)

120.g člen (statut in drugi splošni akti zbornice)

120.h člen (disciplinska odgovornost upraviteljev)

120.i člen (disciplinski ukrepi)

120.j člen (disciplinska evidenca)

120.k člen (organi disciplinskega postopka)

120.l člen (uvedba disciplinskega postopka)

120.m člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

120.n člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.o člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.p člen (zastaranje pregona disciplinskih kršitev in izvršitev disciplinskega ukrepa)

121. člen (podrejena uporaba pravil pravnega postopka)

1. Smiselna uporaba pravil ZPP

- ◆ Sodišče prve stopnje pravilno navaja, da mora sodišče pri odločanju o tem, ali bo samo reševalo predhodno vprašanje, upoštevati temeljna načela stečajnega postopka, opredeljena v ZFPPIPP, med katerimi je (tudi) načelo hitrosti postopka (48. člen ZFPPIPP) ter tehtati med temi načeli in določili ZPP, ki urejajo prekinitev postopka. Zlorabe pravice ne more pomeniti izvrševanje določene pravice skladno z namenom, zaradi katerega je bila ta pravica podeljena. Prav tako ni podlage, da bi se upniku omejilo izbiro o tem, katero pravno pot bo izbral za uveljavljanje svoje terjatve; nasprotno stališče pomeni kršitev upnikove pravice do sodnega varstva. Zato za kakršnokoli omejevanje pravic upnikov, ki jih le-ti uporabljajo v skladu z namenom, ki ga je predpisal zakonodajalec, ni nobene podlage, niti izvrševanje takih pravic v skladu z njihovim namenom, ne more pomeniti njihove zlorabe

VSL Sklep Cst 482/2019, 5. 11. 2019

2. Vrnitev v prejšnje stanje, revizija in obnova postopka

- ◆ Zakonskega besedila torej sodniki ne morejo prezreti, ni pa tudi podlage, da bi ga lahko tolmačili tako, da za obravnavano zadevo ne velja, s čimer bi se torej prosto odločali o tem, ali bodo povsem jasno

zakonsko določilo sploh upoštevali. Če bi se naj besedilo drugega odstavka 121. člena ZFPPIPP uporabljalo le v glavnem postopku zaradi insolventnosti, bi bilo tako tudi določeno. Eno temeljnih načel postopkov zaradi insolventnosti je načelo hitrosti postopka iz 48. člena ZFPPIPP. V stečajnem postopku je njegov pomen v kar najhitrejši zagotovitvi poplačila upnikov. Taka ureditev je namenjena zagotovitvi upnikove ustavne pravice do zasebne lastnine, katere del je tudi pravica do plačila terjatev. Višje sodišče prepoved vrnitve v prejšnje stanje ocenjuje kot primeren ukrep za uresničitev upnikovih ustavnih pravic, pri čemer je imel dolжник vso možnost sodelovanja v postopku, za katerega je vedel in ga je tudi v enem delu (glede odložitve odločanja o upnikovem predlogu) celo sam začel.

VSL Sklep Cst 483/2019 in Cst 484/2019, 29. 10. 2019

3. Zamuda roka ali izostanek z naroka

122. člen (spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti)

122.a člen (vodenje in posredovanje podatkov v postopkih zaradi insolventnosti)

123. člen (vročitve)

123.a člen (elektronsko vlaganje pisanj in elektronsko vročanje)

- ♦ Za pooblaščenca je v 123.a členu ZFPPIPP izrecno predpisano elektronsko poslovanje. Takšna ureditev ni neustavna.

VSL Sklep Cst 5/2020, 15. 1. 2020

124. člen (odločbe)

- ♦ Sodišče prve stopnje se je v razlogih sklepa, s katerim je ugodilo ugovoru upraviteljice, sklicevalo na odredbo, ki jo je izdalo dolžniku, da naj vsak mesec prenakaže znesek nad 1.010,96 EUR neposredno na fiduciarni račun upraviteljice, z opozorilom, da bo sicer sodišče postopalo v skladu z določili ZFPPIPP; po oceni pritožbenega sodišča neutemeljeno, ker odredba, kot je bila izdana v konkretnem primeru, nima podlage v zakonu. Sodišče z odredbo izda navodilo upravitelju (kot organu postopka zaradi insolventnosti) za njegovo delo (zoper katero pritožba ni dovoljena), o drugih zadevah pa odloča s sklepom.

VSL Sklep Cst 333/2019, 17. 7. 2019

125. člen (pritožba proti sklepu)

126. člen (procesna legitimacija za vložitev pritožbe)

1. Upnik

2. Upravitelj

- ♦ Sklep o soglasju oziroma o nesoglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka ni sklep, proti kateremu bi imel upravitelj pravico vložiti pritožbo (razen če gre za njegove stroške in nagrado, za kar pa v obravnavanem primeru ne gre). To velja tudi v primeru, če je sodišče prve stopnje izdalo sklep, s katerim je odločilo o ugovoru. V zvezi s stališčem upravitelja glede obveznih razlag OT, višje sodišče pojasnjuje, da ima obrazložitev izpodbijanega sklepa zanj naravo navodila iz 101. člena ZFPPIPP, ki je za upravitelja obvezno, tudi če bo prišlo do pravnega postopka.

VSL Sklep Cst 511/2019, 19. 11. 2019

3. Dolžnik

4. Druga oseba

- ♦ Pooblaščen odvetniška družba iz naslova pooblastilnega razmerja s stečajnim dolžnikom ne pridobi v stečajnem postopku, ki se vodi nad dolžnikom, ki je pravna oseba, niti statusa stranke niti organa tega postopka. Zato niti kot stranka, niti kot organ postopka nima procesne legitimacije za vložitev pritožbe zoper sklep stečajnega sodišča. Izvajalci storitev za stečajnega dolžnika ali za stečajnega upravitelja imajo v stečajnem postopku nad dolžnikom položaj drugih oseb. Ker ZFPPIPP ne podeljuje drugim osebam pravice do pritožbe zoper sklep, s katerim stečajno sodišče zavrne upravitelju soglasje k plačilu določenih stroškov iz stečajne mase, pomeni, da pritožba drugih oseb zoper tak sklep ni dovoljena.

VSL Sklep Cst 592/2019, 8. 1. 2020

5. Prisilna poravnava

6. Poenostavljena prisilna poravnava

7. Prisilna likvidacija

8. Razno

127. člen (rok za pritožbo)

128. člen (odločanje o pritožbi)

128.a člen (ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

129. člen (stroški upnika)

130. člen (uporaba oddelka 3.8)

131. člen (nedovoljenost izvršbe ali zavarovanja)

- ♦ Seznam izvršilnih naslovov je izvršilni naslov, ki vsebuje zbir že izdanih izvršilnih naslovov, kateri so tudi sami izvršilni naslovi in še niso bili izvršeni. Tudi če so bili v obravnavanem primeru sezname izvršilnih naslovov izdani po datumu začetka stečajnega postopka, to ne pomeni, da so bili za v njih navedene terjatve izdani sklepi o izvršbi v nasprotju s prvim odstavkom 131. člena ZFPPIPP šele po začetku stečajnega postopka. Iz navedenih seznamov je razvidno, da so bili izvršilni naslovi za navedene terjatve izdani pred začetkom stečajnega postopka in da je v seznamih navedeno stanje dolga na dan začetka stečajnega postopka.

VSL sklep Cst 490/2019, 29. 10. 2019

132. člen (vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe in zavarovanja)

- 1. Splošno**
- 2. Razmerje med izvršilnim postopkom in poenostavljeno prisilno poravnavo ali prisilno poravnavo**
- 3. Razmerje med izvršilnim postopkom in stečajnim postopkom**
- 4. Postopek zavarovanja zčasno ali predhodno odredbo**

- ♦ Vodenje pravnega postopka na ugotovitev obstoja terjatve v delu, v katerem je ta bila priznana, ni dopustno, ker ima priznanje terjatve v stečajnem postopku enake učinke kot pravomočna sodba o ugotovitvi njenega obstoja (res iudicata). Upnik pridobi s predhodno odredbo zgolj pogojno zastavno pravico, in sicer pod odložnim pogojem, da bo upnik izpolnil pogoje za dovolitev izvršbe za izterjavo terjatve, v zavarovanje katere je bila izdana predhodna odredba, in hkrati pod razveznim pogojem, ki nastopi, če v 15 dneh od dneva, ko se izteče čas, za katerega je bila izdana predhodna odredba, niso izpolnjeni pogoji za izvršbo. Z začetkom stečajnega postopka nad toženo stranko je ostalo gotovo, da tožeča stranka pogoja za dovolitev izvršbe za izterjavo terjatve, v zavarovanje katere je bila izdana predhodna odredba, ne bo izpolnila, s čimer je uresničen razvezni pogoj, pod katerim je bila s predhodno odredbo pridobljena zastavna pravica. Takšna pogojna zastavna pravica je zato z začetkom stečajnega postopka nad toženo stranko prenehala. Sklep o zavarovanju s predhodno odredbo ne ustanavlja

ločitvene pravice v korist upnika, če je pred upravičenjem predhodne odredbe nad dolžnikom začet stečajni postopek. Predhodna odredba se torej lahko upraviči samo na podlagi sklepa o izvršbi in ne na način, da upnik tekom stečajnega postopka nad dolžnikom izkaže, da so se izpolnili pogoji, na podlagi katerih bi lahko v "rednih" razmerah izposloval sklep o izvršbi in s tem upravičil predhodno odredbo. Vsak upnik torej sam presodi, ali bo vložil predlog za zavarovanje s predhodno odredbo in slednjo nato poskušal še pred začetkom stečajnega postopka upravičiti, pri tem pa se mora zavedati tudi negotovosti svojega položaja.

VSL Sodba in sklep I Cpg 89/2018, 20. 3. 2019

133. člen (register, v katerem se opravi vpis)

134. člen (odločanje o vpisu v register)

135. člen (dolžnik v postopku prisilne poravnave)

136. člen (namen postopka prisilne poravnave)

137. člen (razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika)

138. člen (vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne poravnave)

139. člen (upravičeni predlagatelj)

140. člen (procesne ovire za vodenje postopka prisilne poravnave)

- 1. Splošno**
- 2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe pravice**

141. člen (predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

1. Listine, ki se priložijo predlogu

2. Začetni predujem

142. člen (poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

143. člen (predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

144. člen (alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

145. člen (načrt finančnega prestrukturiranja)

- ♦ Redno sodstvo je vezano na izrek, torej odločitev Ustavnega sodišča v posamični konkretni zadevi. Odločba Ustavnega sodišča, ki razveljavlja sodbo sodišča, ima lahko v svojem izreku samo enake pravne učinke kot (v izreku) razveljavljena sodna odločba. Učinkuje torej inter partes. (...) Sodiščem je Ustavno sodišče (dodala VJK) dopustilo, kljub vztrajnemu ponavljanju o precedenčni naravi in obvezujoči moči ustavnosodnih razlag Ustave tudi za sodišča (ne le za zakonodajalca, dodala VJK), da ta od obvezujoče razlage Ustave odstopijo, če za to podajo prepričljive ustavnopravne argumente. Sodna praksa in teorija je v skladu z zakonsko ureditvijo, da potrjena prisilna poravnava na obveznost plačila terjatev, ki so bile zavarovane, ne vpliva do višine vrednosti zavarovanja. Torej se jih v celoti plača do višine zavarovanja, česar pa ni mogoče enačiti z zapadlostjo za plačilo in posledično zamudo, ki ima za posledico procesno upravičenje upnika, da predlaga stečaj.

VSL Sklep Cst 148/2019, 17. 4. 2019

Iz obrazložitve:

19. Pritožbeno sodišče pritrjuje pritožbenim navedbam, da je treba tudi pri razlagi domneve insolventnosti in s tem povezavi aktivne legitimacije upnika izhajati iz jezikovne razlage ZFPPIPP in iz namena prisilne poravnave. To pomeni, da mora dolžnik kot predlagatelj prisilne poravnave v NFP predvideti takšne ukrepe, ki bodo ob njihovem izvajanju zagotovili, da s potrditvijo prisilne poravnave dolžnik znova postane kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben, torej sposoben poravnati vse svoje obveznosti iz prisilne poravnave, ko zapadejo (145. člen ZFPPIPP[14]). Glede na zgoraj citirano zakonsko besedilo glede posledic neizpolnjevanja ukrepov iz NFP (tretja alineja 2. točke drugega odstavka ZFPPIPP) je NFP ključnega pomena za ponovno solventnost dolžnika[15] in ne držijo trditve dolžnika v odgovoru na pritožbo, ki se trudijo zmanjšati njegov pomen, s tem da očita pritožbenemu sodišču, da pripisuje kogentnim določbam ZFPPIPP glede prisilne poravnave (ki je del načrta finančnega prestrukturiranja po 2. točki prvega odstavka 145. člena ZFPPIPP) dispozitivno naravo. Nedvomno že jezikovna razlaga določb ZFPPIPP (citirana 145. člen in 14. člen) zadostuje za ugotovitev, da je NFP izjemnega pomena za dolžnika in upnike. V vsakem primeru mora dolžnik z načrtom finančnega prestrukturiranja predvideti, kako in kdaj bo zavarovane terjatve plačal, saj mora v predlogu prisilne poravnave kot sestavnem delu načrta finančnega prestrukturiranja navesti skupni znesek zavarovanih terjatev z navedbo, da prisilna poravnava zanje ne bo učinkovala.

146. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

147. člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

148. člen (objava predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

149. člen (umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

- ♦ Če upniki predlagatelji umaknejo upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek. Tudi če do umika upniškega predloga za začetek postopka prisilne poravnave pride po začetku postopka prisilne poravnave, sodišče po posebnem pravilu, določenem v petem odstavku 221.j člena ZFPPIPP ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 1/2020, 9. 1. 2020

Iz obrazložitve:

8. Po splošnem pravilu iz tretjega odstavka 188. člena ZPP v zvezi s tretjim odstavkom 121. člena ZFPPIPP se postopek prisilne poravnave ustavi, ne da bi hkrati po uradni dolžnosti sodišče začelo stečajni postopek, če predlagatelj umakne predlog za prisilno poravnavo, preden sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne poravnave ali sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga. Če pa predlagatelj umakne predlog za prisilno poravnavo potem, ko je sodišče že izdalo sklep o dopolnitvi ali sklep o začetku postopka prisilne poravnave, pa sodišče ustavi postopek prisilne poravnave in izda sklep o začetku stečajnega postopka v skladu s prvim odstavkom 149. člena ZFPPIPP.
9. Vendar pa navedeno pravilo ne pride v poštev v primeru upniškega predloga za prisilno poravnavo. V petem odstavku 221.j člena ZFPPIPP je določeno posebno pravilo glede umika upniškega predloga za prisilno poravnavo. Če upniki predlagatelji umaknejo upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek. Tudi če do umika upniškega predloga za začetek postopka prisilne poravnave pride po začetku postopka prisilne poravnave, sodišče po posebnem pravilu, določenem v petem odstavku 221.j člena ZFPPIPP ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

150. člen (nastanek in trajanje pravnih posledic uvedbe postopka prisilne poravnave)

151. člen (omejitev dolžnikovih poslov)

- ♦ Pritožbeno sodišče dolžniku pojasnjuje še, da je v postopkih poenostavljene prisilne poravnave pomembno ravno to, da je intervencija sodišča minimalna in da ves postopek temelji na dogovarjanju dolžnika z upniki glede njegovega finančnega prestrukturiranja. Zato tudi v postopkih poenostavljene prisilne poravnave ni določen upravitelj, ki bi nadzoroval dolžnikove posle ali skrbel za enakopravno obravnavanje upnikov. Tako se mora dolžnik z upniki dogovoriti o tem, kaj se bo z vozili v nadaljevanju

dogajalo, ali jih mora kot predmet leasinga vrniti, ali se bodo uporabljala, prodajala, registrirala in tako dalje.

VSL Sklep Cst 488/2019, 13. 11. 2019

151.a člen (omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

152. člen (prekinitev postopka odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ♦ Glede na trenutno veljavno sodno prakso, da se določilo prvega odstavka 152. člena ZFPPIPP uporablja tudi takrat, kadar se v konkurenci srečata stečajni postopek in postopek poenostavljene prisilne poravnave, je sodišče prve stopnje ravnalo pravilno, ko je v zatečeni situaciji na dan 26. 11. 2018 izdalo izpodbijani sklep (o prekinitvi odločanja o začetku stečajnega postopka nad dolžnikom). V pritožbi je upnik opozarjal na zlorabo, saj je zatrjeval in dokazoval, da se dolžnik uvršča med majhne družbe in poudarjal, da zato nad dolžnikom ni dovoljeno izvesti poenostavljene prisilne poravnave. Glede na navedeno je pritožbeno sodišče v nadaljevanju presojalo možnost dolžničinega uspeha s pritožbo v zadevi St 000/2018. Dolžnica v postopku St 000/2018 s pritožbo proti sklepu o zavrženju predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave ne bi mogla uspeti. Zato je pritožbeno sodišče izpodbijani sklep razveljavilo.

VSL Sklep Cst 77/2019, 28. 3. 2019

153. člen (odločanje o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

1. Predujem za kritje stroškov postopka prisilne poravnave
2. Pritožba proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave

154. člen (rok za odločitev o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

155. člen (oklic o začetku postopka prisilne poravnave)

156. člen (posledica neplačila predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave)

157. člen (nastanek pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave)

158. člen (dovoljena plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

159. člen (ureditev plačil v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

160. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek postopka prisilne poravnave)

161. člen (pretvorba nedенarnih terjatev v denarne)

162. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

163. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

164. člen (pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave)

164.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

165. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

1. Splošno

2. Terjatve na podlagi zavarovalne pogodbe

166. člen (pravica insolventnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

167. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

168. člen (redna poročila insolventnega dolžnika)

169. člen (druga pravila o poročilih insolventnega dolžnika)

170. člen (mnenje upravitelja o poročilih insolventnega dolžnika)

171. člen (nadzor upravitelja)

172. člen (razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

173. člen (roki za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

174. člen (posebna pravila, če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja)

175. člen (postopek z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave)

176. člen (izjava insolventnega dolžnika o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

- 177. člen (narok za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 178. člen (rok za odločitev o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 179. člen (odločanje o ugovoru)**
- 180. člen (vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 181. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 182. člen (zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 183. člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 184. člen (odločanje o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 185. člen (objava spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 185.a člen (izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)**
- 186. člen (uporaba pododdelka 4.4.4)**

187. člen (smiselna uporaba pododdelka za družbo z omejeno odgovornostjo)

188. člen (uporaba pravil ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala)

189. člen (sklic skupščine)

190. člen (terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

191. člen (sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

192. člen (rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

193. člen (poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

194. člen (objava poziva upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

195. člen (izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

196. člen (postopek z izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

197. člen (poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic)

198. člen (pravne posledice neuspešnega postopka vpisa in vplačila novih delnic)

199. člen (vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

199.a člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki)

199.b člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

199.c člen (prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

199.d člen (posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

200. člen (odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

201. člen (izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

202. člen (poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

203. člen (objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

204. člen (glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

205. člen (večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave)

206. člen (poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave)

207. člen (posebna pravila, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

208. člen (odločanje sodišča, če prisilna poravnava ni sprejeta)

209. člen (sklep o potrditvi prisilne poravnave)

210. člen (vsebina sklepa o potrditvi prisilne poravnave)

211. člen (terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

212. člen (terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Splošno

2. Terjatve, povezane z odložnim pogojem

213. člen (terjatve, za katere ne učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Zavarovane terjatve

- ♦ Redno sodstvo je vezano na izrek, torej odločitev Ustavnega sodišča v posamični konkretni zadevi. Odločba Ustavnega sodišča, ki razveljavlja sodbo sodišča, ima lahko v svojem izreku samo enake pravne učinke kot (v izreku) razveljavljena sodna odločba. Učinkuje torej inter partes. (...) Sodiščem je Ustavno sodišče (dodala VJK) dopustilo, kljub vztrajnemu ponavljanju o precedenčni naravi in obvezujoči moči

ustavnosodnih razlag Ustave tudi za sodišča (ne le za zakonodajalca, dodala VJK), da ta od obvezujoče razlage Ustave odstopijo, če za to podajo prepričljive ustavnopravne argumente. Sodna praksa in teorija je v skladu z zakonsko ureditvijo, da potrjena prisilna poravnava na obveznost plačila terjatev, ki so bile zavarovane, ne vpliva do višine vrednosti zavarovanja. Torej se jih v celoti plača do višine zavarovanja, česar pa ni mogoče enačiti z zapadlostjo za plačilo in posledično zamudo, ki ima za posledico procesno upravičenje upnika, da predlaga stečaj.

VSL Sklep Cst 148/2019, 17. 4. 2019

2. Preostale terjatve

214. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za navadne in podrejene terjatve)

- ♦ Redno sodstvo je vezano na izrek, torej odločitev Ustavnega sodišča v posamični konkretni zadevi. Odločba Ustavnega sodišča, ki razveljavlja sodbo sodišča, ima lahko v svojem izreku samo enake pravne učinke kot (v izreku) razveljavljena sodna odločba. Učinkuje torej inter partes. (...) Sodiščem je Ustavno sodišče (dodala VJK) dopustilo, kljub vztrajnemu ponavljanju o precedenčni naravi in obvezujoči moči ustavnosodnih razlag Ustave tudi za sodišča (ne le za zakonodajalca, dodala VJK), da ta od obvezujoče razlage Ustave odstopijo, če za to podajo prepričljive ustavnopravne argumente. Sodna praksa in teorija je v skladu z zakonsko ureditvijo, da potrjena prisilna poravnava na obveznost plačila terjatev, ki so bile zavarovane, ne vpliva do višine vrednosti zavarovanja. Torej se jih v celoti plača do višine zavarovanja, česar pa ni mogoče enačiti z zapadlostjo za plačilo in posledično zamudo, ki ima za posledico procesno upravičenje upnika, da predlaga stečaj.

VSL Sklep Cst 148/2019, 17. 4. 2019

214.a člen (učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

215. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za izvršilne naslove)

216. člen (nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

- 1. Nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov**
- 2. Nadaljevanje postopkov izvršbe na podlagi verodostojne listine**
- 3. Ustavitev postopkov zavarovanja**

217. člen (odločanje o terjatvah po potrditvi prisilne poravnave)

218. člen (učinek izpolnitve obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave v poznejšem stečajnem postopku)

219. člen (izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

220. člen (odločanje o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave)

221. člen (delno izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

221.a člen (dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

- ♦ Glede na trenutno veljavno sodno prakso, da se določilo prvega odstavka 152. člena ZFPPIPP uporablja tudi takrat, kadar se v konkurenci srečata stečajni postopek in postopek poenostavljene prisilne poravnave, je sodišče prve stopnje ravnalo pravilno, ko je v zatečeni situaciji na dan 26. 11. 2018 izdalo izpodbijani sklep (o prekinitvi odločanja o začetku stečajnega postopka nad dolžnikom). V pritožbi je upnik opozarjal na zlorabo, saj je zatrjeval in dokazoval, da se dolžnik uvršča med majhne družbe in poudarjal, da zato nad dolžnikom ni dovoljeno izvesti poenostavljene prisilne poravnave. Glede na navedeno je pritožbeno sodišče v nadaljevanju presojalo možnost dolžničinega uspeha s pritožbo v zadevi St 000/2018. Dolžnica v postopku St 000/2018 s pritožbo proti sklepu o zavrženju predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave ne bi mogla uspeti. Zato je pritožbeno sodišče izpodbijani sklep razveljavilo.

VSL Sklep Cst 77/2019, 28. 3. 2019

221.b člen (uporaba pravil o prisilni poravnavi)

1. Upnik kot stranka postopka poenostavljene prisilne poravnave
2. Uporaba pravil o prekinitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka
3. Uporaba pravil o prekinitvi izvršilnih postopkov in nedovoljenosti izvršbe

4. Ne uporabljajo se pravila o ugovoru proti vodenju postopka poravnave
5. Ne uporabljajo se pravila o ponovni prisilni poravnavi
6. Ne uporabljajo se pravila o prisilnem prestrukturiranju zavarovanih terjatev
7. Razno

221.c člen (procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

221.d člen (odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave; posodobljeni seznam terjatev)

1. Odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave

2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe procesnih pravic

- ♦ Trditve o tem, da dolžnik v poročilu ni resnično, pošteno in celovito predstavil svojega finančnega položaja in poslovanja ter da na podlagi vloženega predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo ni mogoče utemeljeno pričakovati, da bo odpravljena dolžnikova insolventnost, bi upnica morala uveljavljati že s pritožbo zoper sklep o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave. Le kadar upnik šele po pravnomočnosti sklepa o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave oziroma po poteku pritožbenega roka za pritožbo zoper navedeni sklep izve za nova dejstva in nove dokaze, na podlagi katerih bi bilo mogoče zaključiti, da dolžnik zlorablja postopek poenostavljene prisilne poravnave za doseg nedopustnih namenov, oziroma izve za dejstva in dokaze, ki so obstajali že v času odločanja o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave, pa teh dejstev brez svoje krivde ni mogel navesti že prej, je ta mogoče upoštevati tudi v pritožbi zoper sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave. Pogoji za potrditev poenostavljene prisilne poravnave niso bili izpolnjeni. Sodišče prve stopnje bi dolžnika moralo pozvati k predložitvi notarskega zapisnika o izidu glasovanja, katerega vsebina je v skladu z dvanajstim odstavkom 221.e člena ZFPPIPP in posodobljenega seznam terjatev, katerega vsebina je v skladu s četrtem odstavkom 221.d člena ZFPPIPP (sedmi odstavek 221.d člena ZFPPIPP), kot mu to nalaga tretji odstavek 221.f člena ZFPPIPP. Ker tega ni storilo in je potrdilo poenostavljeno prisilno poravnavo na podlagi listin, katerih vsebina ni v skladu z zakonom, je materialno pravo zmotno uporabilo.

VSL Sklep Cst 481/2019, 13. 11. 2019

3. Posodobljeni seznam terjatev

221.e člen (večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

- ♦ Trditve o tem, da dolžnik v poročilu ni resnično, pošteno in celovito predstavil svojega finančnega položaja in poslovanja ter da na podlagi vloženega predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo ni mogoče utemeljeno pričakovati, da bo odpravljena dolžnikova insolventnost, bi upnica morala uveljavljati že s pritožbo zoper sklep o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave. Le kadar upnik šele po pravnomočnosti sklepa o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave oziroma po poteku pritožbenega roka za pritožbo zoper navedeni sklep izve za nova dejstva in nove dokaze, na podlagi katerih bi bilo mogoče zaključiti, da dolžnik zlorablja postopek poenostavljene prisilne poravnave za doseg nedopustnih namenov, oziroma izve za dejstva in dokaze, ki so obstajali že v času odločanja o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave, pa teh dejstev brez svoje krivde ni mogel navesti že prej, je ta mogoče upoštevati tudi v pritožbi zoper sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave. Pogoji za potrditev poenostavljene prisilne poravnave niso bili izpolnjeni. Sodišče prve stopnje bi dolžnika moralo pozvati k predložitvi notarskega zapisnika o izidu glasovanja, katerega vsebina je v skladu z dvanajstim odstavkom 221.e člena ZFPPIPP in posodobljenega seznam terjatev, katerega vsebina je v skladu s četrtrim odstavkom 221.d člena ZFPPIPP (sedmi odstavek 221.d člena ZFPPIPP), kot mu to nalaga tretji odstavek 221.f člena ZFPPIPP. Ker tega ni storilo in je potrdilo poenostavljeno prisilno poravnavo na podlagi listin, katerih vsebina ni v skladu z zakonom, je materialno pravo zmotno uporabilo.

VSL Sklep Cst 481/2019, 13. 11. 2019

221.f člen (zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

1. Vsebina zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave in listine, ki se ji priložijo
2. Procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave
3. Zavrnitev predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo

221.g člen (sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

221.h člen (uporaba oddelka 4.8)

221.i člen (prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

221.j člen (upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

- ♦ Če upniki predlagatelji umaknejo upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek. Tudi če do umika upniškega predloga za začetek postopka prisilne poravnave pride po začetku postopka prisilne poravnave, sodišče po posebnem pravilu, določenem v petem odstavku 221.j člena ZFPPIPP ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 1/2020, 9. 1. 2020

221.k člen (naknadni predlog prisilne poravnave)

- ♦ Če upniki predlagatelji umaknejo upniški predlog za začetek postopka prisilne poravnave, sodišče ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek. Tudi če do umika upniškega predloga za začetek postopka prisilne poravnave pride po začetku postopka prisilne poravnave, sodišče po posebnem pravilu, določenem v petem odstavku 221.j člena ZFPPIPP ustavi postopek prisilne poravnave, ne da bi hkrati začelo stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 1/2020, 9. 1. 2020

221.l člen (dodatne obveznosti posloводства in druga posebna pravila)

221.m člen (predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

221.n člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.o člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.p člen (posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

221.r člen (preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

221.s člen (potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

221.t člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.u člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.v člen (predlog za ponovno prisilno poravnavo)

221.z člen (posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

222. člen (uporaba 5. poglavja)

223. člen (stečajni dolžnik)

224. člen (stečajna masa)

- ♦ Ena od pravnih posledic začetka stečajnega postopka je oblikovanje stečajne mase. Vanjo spada vse dolžnikovo premoženje (224. člen ZFPPIPP). Po določbi prvega odstavka 11. člena SPZ se domneva, da je lastnik nepremičnine tisti, ki je vpisan v zemljiško knjigo. V stečajno maso torej spada tudi nepremičnino premoženje, katerega zemljiškoknjžni lastnik je stečajni dolžnik ob začetku stečajnega postopka. Tisti, ki meni, da je na takšni nepremičnini pridobil lastninsko pravico na izviren način, pa lahko v treh mesecih po objavi oklica o začetku tega postopka prijavi izločitveno pravico na tem premoženju (prim. 299. člen ZFPPIPP). Glede na zgornje razloge stanovanje (ki je že več let nenaseljeno), na podlagi samega zakona sodi v stečajno maso. Zato prodaja tega stanovanja ni odvisna od volje, želje ali suverene odločitve upraviteljice. Torej ga bo stečajna upraviteljica morala prodati. Ena od obveznosti upravitelja je namreč tudi unovčenje stečajne mase (3. točka drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP).

VSL Sodba II Cpg 187/2019, 19. 9. 2019

- ♦ Sodišče prve stopnje ni ustrezno razmejilo med ravnanji obsojenca pred začetkom postopka osebnega stečaja in ravnanji po začetku postopka, ampak je izhajalo iz zmotne predpostavke, da se od obsojenega pričakuje poplačilo obveznosti iz posebnega pogoja tudi v času postopka osebnega stečaja. Obsojencu, zoper katerega je uveden *[pravilno: začet]* osebni stečaj, ni dovoljeno poravnati obveznosti, določene v pogojni obsodbi. Oškodovanci v času trajanja stečajnega postopka zoper obsojenega do poplačila

terjatve, ki je bila določena kot poseben pogoj, lahko pridejo le na način, da poplačilo zahtevajo iz stečajne mase, s katero razpolaga stečajni upravitelj.

VSL Sklep VII Kp 23728/2014, 3. 12. 2019

225. člen (splošna in posebna stečajna masa)

226. člen (razdelitvena masa)

227. člen (načelo koncentracije)

228. člen (načelo omejevanja tveganj)

229. člen (vpisi v register v zvezi s stečajnim postopkom)

230. člen (splošno pravilo)

231. člen (upravičeni predlagatelj)

- ♦ Redno sodstvo je vezano na izrek, torej odločitev Ustavnega sodišča v posamični konkretni zadevi. Odločba Ustavnega sodišča, ki razveljavlja sodbo sodišča, ima lahko v svojem izreku samo enake pravne učinke kot (v izreku) razveljavljena sodna odločba. Učinkuje torej inter partes. (...) Sodiščem je Ustavno sodišče (dodala VJK) dopustilo, kljub vztrajnemu ponavljanju o precedenčni naravi in obvezujoči moči ustavnosodnih razlag Ustave tudi za sodišča (ne le za zakonodajalca, dodala VJK), da ta od obvezujoče razlage Ustave odstopijo, če za to podajo prepričljive ustavnopravne argumente. Sodna praksa in teorija je v skladu z zakonsko ureditvijo, da potrjena prisilna poravnava na obveznost plačila terjatev, ki so bile zavarovane, ne vpliva do višine vrednosti zavarovanja. Torej se jih v celoti plača do višine zavarovanja, česar pa ni mogoče enačiti z zapadlostjo za plačilo in posledično zamudo, ki ima za posledico procesno upravičenje upnika, da predlaga stečaj.

VSL Sklep Cst 148/2019, 17. 4. 2019

Iz obrazložitve:

21. Pritožbeno sodišče pritruje pritožniku, da dolжник pride v zamudo z izpolnitvijo svoje obveznosti, če jo ob dospelosti ne izpolni. Ta dolžnikova zamuda s plačilom njegove obveznosti, kar je terjatev upnika, ni povezana s tem, ali upnik, ali ob soglasju upnika dolжник, zastavno pravico uveljavlja sodno ali zunaj sodno ali pa je sploh ne. Zamuda s plačilom dolžnikove obveznosti s tem, kakšno poplačilo bo upnik (če sploh) pridobil iz zastavljenega premoženja, ni povezana. Pri ločitveni pravici, ki je institut, ki ga pozna le insolvenčno pravo, gre namreč za zastavno pravico na dolžnikovem premoženju (ali premoženju drugega

zastavitelja za obveznosti dolžnika), ki je akcesorna pravica glavne obveznosti dolžnika. Tako ni mogoče zamude dolžnika s plačilom njegove obveznosti vezati na poplačilno upravičenje upnika iz zavarovanega premoženja. Prav tako je treba izhajati iz namena zastavne pravice kot take. Njen namen je, da utrdi glavno obveznost, ki jo ima dolžnik nasproti upniku. Razlaga, da bi dolžnik prišel v dolžniško zamudo šele, ko (oziroma), če bi upnik (ali ob njegovem soglasju dolžnik) uveljavljal poplačilo iz zastavne pravice, bi šlo v smeri, da bi upnik, ki je svojo terjatev dodatno zavaroval, bil v slabšem položaju ravno zaradi tega, ker je svojo terjatev zavaroval. To pa presoji pritožbenega sodišča pomeni nesorazmeren poseg v ustavno pravico do zasebne lastnine (33. člen Ustave RS). Upniki so zaradi postopkov zaradi insolventnosti že tako prisiljeni „trpeti“ posege v svojo lastninsko pravico (zamuda pri plačilu njihove terjatve, zmanjšano plačilo itd.), nesorazmerno pa bi bilo, da upniki, ki so za svojo lastnino dodatno poskrbeli s tem, da so zanj (za svoje terjatve) pridobili dodatno zavarovanje, ravno zaradi tega zavarovanja na slabšem. Slediti je navedbi pritožnice, da bi se v primeru primeru ustalitve takšne sodne prakse, kot jo zagovarja dolžnik, le še redke banke upnice odločile za sodelovanje in potrjevanje prisilnih poravn, saj bi zoper nje vodile „ugovore na zalogo“, kar nekako (napačno) zatrjuje tudi dolžnik, da bi morala pritožnica storiti.

22. ZFPPIPP ne določa, da dolžnik lahko ali celo mora plačati ločitvenim upnikom njihove terjatve v obsegu, v katerem so zavarovane, samo iz vrednosti premoženja, na katerem obstaja ločitvena pravica, kot to razlaga sodišče prve stopnje in je tudi stališče dolžnika ter večkrat citirane Odločbe Ustavnega sodišča, pač pa je primarno odločitev dolžnika, iz katerega premoženja jih (prostovoljno) plača. Dolžnikova trditev, da bi lahko prišlo do situacije, ko bi podzavarovana terjatev s pisarniškim stolom pomenila, da tak upnik lahko v celoti izterja svojo terjatev, upnik, ki nima tako minornega zavarovanja pa ne in bi zanj prisilna poravnava veljala v celoti, ni smiselna. Sodna praksa in teorija je v skladu z zakonsko ureditvijo, da potrjena prisilna poravnava na obveznost plačila terjatev, ki so bile zavarovane, ne vpliva do višine vrednosti zavarovanja. Torej se jih v celoti plača do višine zavarovanja, česar pa ni mogoče enačiti z zapadlostjo za plačilo in posledično zamudo, ki ima za posledico procesno upravičenje upnika, da predlaga stečaj.

- ♦ Četudi iz podatkov v spisu izhaja, da pritožnik neveljavnosti Pogodbe ni uveljavljal vse do tedaj, ko je upnik zahteval plačilo, niti ni izkazano, da bi predhodno v zvezi s svojo poroštveno zavezo uveljavljal kakršnokoli ugovore, pa to še ne pomeni, da njegovih ugovorov, s katerimi se brani pred upnikovim predlogom za začetek postopka osebnega stečaja, ni potrebno obravnavati oziroma nanje obrazloženo odgovoriti, še zlasti, ker ima odločitev o začetku stečajnega postopka daljnosežne in v marsikaterem smislu nereverzibilne posledice za dolžnika. Upnik je sicer z listinsko dokumentacijo prepričljivo izkazal poroštveno obveznost dolžnika, s tem pa je nanj prevelil dokazno breme, da dokaže, da temu ni tako oziroma da se kot porok ni veljavno zavezal. Toda za zaključek, da tega bremena ni zmogel, bi morale sodišče prve stopnje njegove ugovore obravnavati in se do njih opredeliti (ali pa postopek prekiniti, če predhodnega vprašanja (ne)veljavnosti poroštvene zaveze ne bo samo reševalo).

VSL Sklep Cst 501/2019, 12. 11. 2019

- ♦ Ker je dokazni predlog za svoje zaslišanje dolžnik podal v okviru trditev, ki se nanašajo na temelj njegove zatrjevanje obveznosti, pravna narava njegove obveznosti pa je vsaj v delu, ki se nanaša na judikatno terjatev, že presegla podane trditve (kot je sodišče druge stopnje že pojasnilo, o njej v tem postopku ne more ponovno odločati), sodišču prve stopnje pravilno ni bilo potrebno izvajati dokaza z zaslišanjem dolžnika. S tem, ko sodišče pravilno ni zaslišalo dolžnika, saj to za ugotavljanje verjetnosti terjatve ni bilo potrebno (četrti odstavek na 3. strani obrazložitve izpodbijanega sklepa), ni v ničemer kršilo dolžnikove pravice do izjave. Slednjo je potrebno razlikovati od zaslišanja stranke v dokazne namene. Četudi bi upnik lahko dosegel poplačilo v drugem postopku, lahko sam presodi, da bo svoje interese učinkoviteje zavaroval v stečajnem postopku.

VSL Sklep Cst 525/2019, 22. 11. 2019

- ♦ Glede zneska, ki je bil dolžniku naložen v plačilo s pravnomočno sodbo, gre za judikatno terjatev. Terjatev je s tem pridobila novo pravno naravo. Glede te terjatve ne more biti dvoma o njenem obstoju.

VSL Sklep Cst 522/2019, 20. 11. 2019

232. člen (predlog za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

- ♦ Ker je dokazni predlog za svoje zaslišanje dolžnik podal v okviru trditev, ki se nanašajo na temelj njegove zatrjevané obveznosti, pravna narava njegove obveznosti pa je vsaj v delu, ki se nanaša na judikatno terjatev, že presegla podane trditve (kot je sodišče druge stopnje že pojasnilo, o njej v tem postopku ne more ponovno odločati), sodišču prve stopnje pravilno ni bilo potrebno izvajati dokaza z zaslišanjem dolžnika. S tem, ko sodišče pravilno ni zaslišalo dolžnika, saj to za ugotavljanje verjetnosti terjatve ni bilo potrebno (četrti odstavek na 3. strani obrazložitve izpodbijanega sklepa), ni v ničemer kršilo dolžnikove pravice do izjave. Slednjo je potrebno razlikovati od zaslišanja stranke v dokazne namene. Četudi bi upnik lahko dosegel poplačilo v drugem postopku, lahko sam presodi, da bo svoje interese učinkoviteje zavaroval v stečajnem postopku.

VSL Sklep Cst 525/2019, 22. 11. 2019

- ♦ Zaradi ravnanja drugega družbenika pritožnik svoje pravice do sodnega varstva praktično niti ne more izvajati, saj mu je drugi družbenik preprečeval dostop do informacij vse do začetka stečajnega postopka. Prokurist je upravičen zastopati gospodarsko družbo v postopkih pred sodiščem. Kljub temu pa je poslovođa ta, ki oblikuje poslovno voljo pravne osebe in jo zastopa. On je korporacijski (zakoniti) zastopnik in ne prokurist. Prokurist ima zakonsko pooblastilo za zastopanje družbe pred sodiščem, vendar on ne oblikuje poslovne volje pravne osebe. Prokurist upravičenje za zastopanje družbe črpa iz podelitve prokure kot posebne oblike pooblastila.

VSL Sklep Cst 593/2019, 7. 1. 2020

2. Umik

- ♦ Umika predloga ni vložila družba, ki je predlog podala in ki bi ga bila edina tudi upravičena umakniti, pač pa njen družbenik, ki pa te pravice nima.

VSL Sklep Cst 551/2019, 4. 12. 2019

233. člen (predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka)

- 1. Dopolnitev nepopolnega predloga**
- 2. Višina sredstev, izplačanih iz proračuna sodišča**
- 3. Oprostitev plačila predujma**
- 4. Vračilo založenega predujma**
- 5. Razno**

234. člen (postopek z dolžnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

235. člen (postopek z upnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno
2. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja
3. Domneva insolventnosti iz tretjega odstavka

236. člen (zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno
2. Dopolnitev zahteve
3. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja
4. Uporaba določb za poenostavljeno prisilno poravnavo

237. člen (odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

237.a člen (poslovanje dolžnika v obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

238. člen (opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

239. člen (odločanje o začetku stečajnega postopka)

240. člen (začasna odredba proti stečajnemu dolžniku)

241. člen (rok za odločitev o začetku stečajnega postopka)

242. člen (sklep o začetku stečajnega postopka)

243. člen (oklic o začetku stečajnega postopka)

244. člen (nastanek pravnih posledic začetka stečajnega postopka)

245. člen (prenos pooblastil na upravitelja)

- ♦ Višje sodišče pojasnjuje, da izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika oziroma v tem primeru tožba na ugotovitev ničnosti pravnih dejanj stečajnega dolžnika, ki ju sproži stečajni upravitelj, v svojem bistvu pomeni ravnanje stečajnega upravitelja v nasprotju z voljo stečajnega dolžnika v času, ko je sklenil posel. Enako velja tudi, ko izpodbojni zahtevek vloži upnik, pa stečajni upravitelj takemu zahtevku ne nasprotuje. Vendar to ne pomeni, da je stečajni upravitelj v konfliktu interesov s stečajnim dolžnikom, ki bi terjala postavitev kolizijskega zastopnika. Naloga stečajnega upravitelja je, da prevzame zastopanje stečajnega dolžnika v vseh postopkih, ki vplivajo na stanje stečajne mase in skrbi za vnovčenje oziroma potencialno povečanje stečajne mase ter za čim ugodnejše poplačilo upnikov. To je tudi temeljno vodilo stečajnega postopka. Stečajni dolžnik na podlagi določbe prvega odstavka 386. člena ZFPPIPP od začetka stečajnega postopka glede premoženja, ki spada ali bi po stališču sodne prakse lahko spadalo v stečajno maso, nima več materialnopravnega upravičenja za razpolaganje z njim, posledično pa po določbi 386. člena v zvezi z določbama 245. člena in drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP glede tega premoženja nima niti procesnih upravičenj v postopku in se na domnevno obveznost zagotovitve le-teh ne more uspešno sklicevati. Iz navedenih razlogov zato ni utemeljena navedba, da sodišče drugemu tožencu krši pravico do sodnega varstva, ker ne dopusti, da v njegovem imenu procesna dejanja opravlja pooblaščenka, kateri z začetkom stečajnega postopka po določbi drugega odstavka 101. člena ZPP pooblastilo za zastopanje preneha oziroma ker zaradi kolizije interesov drugemu tožencu ne postavi kolizijskega zastopnika

VSL Sodba in sklep I Cpg 107/2019, 1. 10. 2019

- ♦ Stečajni dolžnik, proti kateremu teče osebni stečaj glede premoženja, ki sodi v stečajno maso, nima poslovne sposobnosti, s tem pa tudi ne procesne sposobnosti. Od začetka stečajnega postopka pa vse do sklepa o končanju stečajnega postopka (245. člen in 376. člen ZFPPIPP) ga zastopa stečajni upravitelj. Stečajna upraviteljica tožnikove vloge z dne 30. 4. 2018 ni odobrila – pri tem pritožbeno sodišče opozarja, da kakršnokoli ukrepanje sodišča v smeri zagotovitve obravnavanja vloge ne pride v poštev. Zaradi odsotnosti odobritve vloge z dne 30. 4. 2018, ki jo je sodišče štelo za pritožbo, je odločitev o zavrženju pravilna, saj mora sodišče na procesno sposobnost paziti po uradni dolžnosti. Stečajna upraviteljica je z dnem začetka postopka osebnega stečaja postala toženčeva zakonita zastopnica in je po samem zakonu pridobila vsa pooblastila za njegovo zastopanje. Stalna skrbnica pa z začetkom stečajnega

postopka ni več njegova zakonita zastopnica v delu, nanašajočem se na premoženje, ki vpliva na stečajno maso.

VSL Sklep II Cp 1666/2019, 4. 12. 2019

- ♦ Stečajna upraviteljica je v obravnavanem postopku po samem zakonu pridobila vsa pooblastila za zastopanje stečajnega dolžnika, saj se pravdna zadeva nanaša na tožnikov odškodninski zahtevak, ki lahko vpliva na stečajno maso. Tožnikova stalna skrbnica posledično z začetkom stečajnega postopka ni več njegova zakonita zastopnica v delu, ki se nanaša na premoženje stečajne mase. Pritožba pa je nedovoljena tudi zato, ker je naperjena zoper tisti del odločitve sodišča druge stopnje (sodbo), s katerim je bila tožnikova pritožba zavrnjena, in ne zoper razveljavitveni sklep. Zoper ta del odločitve sodišča druge stopnje, s katerim je postala delna zavrnitev njegovega zahtevka pravnomočna, bi tožnik lahko vložil le predlog za dopustitev revizije, vendar bi ga moral vložiti po odvetniku.

VSRS Sklep Cp 47/2019, 7. 11. 2019

246. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih nalogov in druga plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

247. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih ponudb)

248. člen (odpoved najemnih in zakupnih pogodb)

249. člen (zadržanje zastaranja terjatev stečajnega dolžnika)

250. člen (zasledovalna pravica)

251. člen (vročanje pisanj upravitelju v sodnih in drugih postopkih)

252. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek stečajnega postopka)

253. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

254. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

255. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

256. člen (obrestovanje terjatev)

257. člen (pravica stečajnega dolžnika do predčasnega plačila)

258. člen (pretrganje zastaranja terjatev)

259. člen (terjatve, povezane z odložnim pogojem)

260. člen (terjatve, povezane z razveznim pogojem)

261. člen (pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

1. Dopustnost pobota

- ♦ Nad tožečo stranko se je dne 17. 10. 2016 začel stečajni postopek (sklep na list. št. 208). Datum začetka stečajnega postopka je pomemben, ker je za razmerje med pravnim pobotanjem (po pravilih procesnega prava) in zakonskim pobotanjem (po pravilih insolvenčnega prava) odločilen čas enega ali drugega pobotanja. Tisto pobotanje, ki učinkuje prvo (in povzroči ugasnitev obeh nasproti si stoječih terjatev), namreč prepreči drugo (saj ni več kaj pobotati). Po pravilih procesnega prava se pobotanje opravi šele, ko ga sodišče izreče s sodno odločbo. V pravdi pa je mogoče uveljavljati ugovor zaradi pobota le pod pogojem, da v času odločanja (to je ob koncu glavne obravnave) obe terjatvi še vedno obstajata. Ker se je stečajni postopek nad tožečo stranko (17. 10. 2016) začel pred koncem glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje (30. 1. 2018), bi prvo učinkovalo zakonsko pobotanje po ZFPPIPP, kar pomeni, da iz tega razloga ugovor pobotanja v pravdi ni dopusten. Hkrati bi se z dopustitvijo procesnega pobotanja, ki bi učinkovalo po začetku stečajnega postopka, kršilo načelo enakega obravnavanja upnikov v postopkih zaradi insolventnosti (46. člen ZFPPIPP), saj bi prva toženka z uspešno uveljavljenim ugovorom pobotanja v pravdi svojo terjatev prejela poplačano v celoti, ne glede na obseg stečajne mase in siceršnji delež poplačila terjatev preostalih upnikov.

VSL Sodba I Cpg 515/2018, 21. 1. 2020

Iz obrazložitve:

22. Ustaljeno stališče sodne prakse je, da možnost pobota po določbi 261. člena ZFPPIPP ne izključuje uporabe določbe 316. člena OZ glede pobotljivosti terjatev. To pomeni, da se kljub določbi 261. člena ZFPPIPP vsakršne terjatve med dvema strankama ne morejo pobotati. Po presoji višjega sodišča ugotovljeno dejansko stanje ustreza zakonskemu dejanskemu stanu iz 2. točke 316. člena OZ, na katero se je svojih pravočasnih vlogah sklicevala tožeča stranka, to pa izključuje pobot po 261. členu ZFPPIPP.
23. Na podlagi določbe 2. točke 316. člena OZ ne more prenehati s pobotom terjatev stvari ali vrednosti stvari, ki so bile dolžniku dane v hrambo ali na posodo ali jih je dolžnik brezpravno vzel ali brezpravno pridržal. Komentar navedene določbe navaja, da se domet te določbe razširja tudi na druge pravne posle, ki temeljijo na medsebojnem zaupanju, kot so npr. bančni in komisijski posli. Ni utemeljen v postopku podan ugovor prve toženke (str. 4 pripravljalne vloge z dne 17. 11. 2014), da se obravnavani spor ne nanaša na bančne posle oziroma da se določba 2. točke 316. člena OZ nanaša le na "terjatev stvari", ne zgolj na "terjatev", kar naj bi vsebovalo tudi denarni znesek. Iz besedila komentarja izhaja, da se domet te določbe razširja na pravne posle, ki temeljijo na medsebojnem zaupanju. Bančna garancija, zlasti pa abstraktna (neodvisna) bančna garancija je nedvomno bančni posel, ki temelji na medsebojnem zaupanju, zahtevek za vrnitev neupravičeno izplačanega zneska po takšni bančni garanciji pa je nedvomno neločljivi del takšnega posla. Tega ne spremeni dejstvo, da je aktivno legitimirana stranka za zahtevek za vrnitev neupravičeno izplačanega zneska bančne garancije naročnik bančne garancije in ne banka, ki je izplačala garantirani znesek. S tovrstnim zahtevkom naročnik garancije od upravičenca terja vračilo, ki si ga je ta pridobil z zlorabo medsebojnega zaupanja na način, da je brez pravne podlage unovčil bančno garancijo. Ugovor, da se 2. točka 316. člena OZ nanaša le na terjatev stvari (z izjemo bančnega posla hrambe denarnega depozita), pa prav tako ovrže že v komentarju citirana sodba Vrhovnega sodišča III Ips 41/96 z dne 6. 11. 1996, v kateri Vrhovno sodišče na podlagi prav te določbe (oziroma takrat veljavne identične določbe 2. točke 341. člena Zakona o obligacijskih razmerjih – ZOR) ne dopusti pobotanja dveh denarnih terjatev.

2. Obvestilo o pobotu in povračilo stroškov

3. Razno

262. člen (pobot pogojnih terjatev)

263. člen (nedovoljeni pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

264. člen (prepoved pobota terjatev stečajnega dolžnika, nastalih po začetku stečajnega postopka)

Pri odločbi UPRS sodba I U 1554/2014 je treba dodati:

Opomba: Ta sodba je bila spremenjena s sodbo VSRS X Ips 35/2019 z dne 29. 1. 2020.

- ♦ Če se zoper revidenta v obravnavanem trenutku ne bi vodil stečajni postopek, bi davčni organ, upošteva je četrti odstavek 73. člena ZDDV-1, lahko pobotal revidentovo terjatev do države z njegovo obveznostjo in posledično zavrnil zahtevek za vračilo davka. Po začetku stečajnega postopka pa je takšen modsebojen pobot terjatev, ki so nastale pred in tistih, ki so nastale po začetku stečajnega postopka, po določbah ZFPPIPP izrecno prepovedan, zato bi morala tožena stranka pri odločitvi o revidentovem zahtevku za vračilo presežka upoštevati 264. člen ZFPPIPP. Gre za odraz pravila o sočasnem in sorazmernem poplačilu vseh upnikov v stečaju, zaradi česar je dopustnost pobota v stečaju izjema, ki mora biti v zakonu izrecno določena. Ob odsotnosti posebne ureditve, s katero bi zakonodajalec v postopkih zaradi insolventnosti drugače uredil pobot davčnih obveznosti s terjatvami iz naslova popravkov DDV, po

presoji revizijskega sodišča tudi za tovrstne obveznosti velja splošna prepoved pobota, ki je ne izključuje niti ureditev 97. oziroma 97.a člena ZDavP-2. Ker gre torej za drugačne okoliščine kot v zadevah X Ips 33/2016 in X Ips 385/2015 je Vrhovno sodišče presodilo, da tožena stranka v primeru, kot je obravnavani, nima pravne podlage za zavrnitev vračila presežka DDV. Sodišče prve stopnje je po navedenem napačno uporabilo materialno pravo. Enako kot tožena stranka v drugostopenjski odločbi (ki je svojo odločitev oprla na 261. člen ZFPPIPP) je napačno opredelilo trenutek nastanka revidentovih terjatev in posledično pobot napačno presodilo kot dopusten.

VSRS Sodba X Ips 35/2019, 29. 1. 2020

264.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

265. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

- ♦ V obravnavani zadevi je tožeča stranka zoper toženo stranko, ki je v stečajnem postopku, vložila (dajatveno) tožbo na podlagi posebnih določil ZFPPIPP, ki veljajo za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe. Isto terjatev je tožeča stranka v stečajnem postopku, ki se vodi nad toženo stranko, prijavila kot navadno terjatev in kot takšna ji je bila s strani stečajnega upravitelja tudi v celoti priznana. Vprašanje, ki se v tem primeru zastavlja, je, kakšne so pravne posledice upnikovega ravnanja, če slednji terjatev, za katero meni, da jo je treba plačati kot strošek postopka, v stečajnem postopku prijavi kot navadno terjatev, upravitelj pa jo prizna. Ali s tem upnik izgubi pravni interes za vodenje pravnega postopka za pridobitev izvršilnega naslova za poplačilo te terjatve kot stroška stečajnega postopka. Odgovor je: ne.

VSM Sklep I Cpg 332/2019, 9. 1. 2020

- ♦ Začetek stečajnega postopka načeloma ne vpliva na veljavnost in učinkovanje vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe. Zato je te učinke na pogodbo treba presojski po splošnih pravilih obligacijskega prava, kar obenem pomeni, da začetek stečaja nad eno od strank vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe načeloma v ničemer ne zoži obsega razlogov glede veljavnosti in učinkovanja take pogodbe, ki izhajajo iz splošnih pravil obligacijskega prava. Zato velja, da ZFPPIPP tudi ne izključuje uporabe drugih (splošnih) pravil obligacijskega prava o odstopni pravici.

VSRS Sodba III Ips 2/2020, 11. 2. 2020

266. člen (posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

267. člen (pravica stečajnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

Pri sodbi VSL I Cpg 968/2018 je treba dodati:

Opomba: Sodba je bila spremenjena s sodbo VSRS III Ips 2/2020 z dne 11. 2. 2020.

- ♦ Začetek stečajnega postopka načeloma ne vpliva na veljavnost in učinkovanje vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe. Zato je te učinke na pogodbo treba presojski po splošnih pravilih obligacijskega prava, kar obenem pomeni, da začetek stečaja nad eno od strank vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe načeloma v ničemer ne zoži obsega razlogov glede veljavnosti in učinkovanja take pogodbe, ki

izhajajo iz splošnih pravil obligacijskega prava. Zato velja, da ZFPPIPP tudi ne izključuje uporabe drugih (splošnih) pravil obligacijskega prava o odstopni pravici.

VSRS Sodba III Ips 2/2020, 11. 2. 2020

268. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

- ♦ Začetek stečajnega postopka načeloma ne vpliva na veljavnost in učinkovanje vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe. Zato je te učinke na pogodbo treba presojudi po splošnih pravilih obligacijskega prava, kar obenem pomeni, da začetek stečaja nad eno od strank vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe načeloma v ničemer ne zoži obsega razlogov glede veljavnosti in učinkovanja take pogodbe, ki izhajajo iz splošnih pravil obligacijskega prava. Zato velja, da ZFPPIPP tudi ne izključuje uporabe drugih (splošnih) pravil obligacijskega prava o odstopni pravici.

VSRS Sodba III Ips 2/2020, 11. 2. 2020

269. člen (obdobje izpodbojnosti)

270. člen (prenehanje izpodbojne pravice po splošnih pravilih obligacijskega prava)

271. člen (izpodbojna pravna dejanja)

1. Objektivni element – zmanjšanje čiste vrednosti premoženja

- ♦ Vsi posli, pogodbi o zavarovanju obveznosti, prodajni pogodbi in kompenzacija, so sklenjeni v izpodbojnem obdobju. To pomeni, da bi upniki lahko prejeli plačilo svojih terjatev v manjšem deležu, kot če ta dejanja ne bi bila opravljena. Tožnica je postavila tožbeni zahtevek na razveljavitev učinka prodaje in prenosa lastninske pravice na nepremičninah. V prodajni pogodbi sta vsebovana zavezovalni pravni posel in razpolagalni pravni posel (zemljiškoknjižno dovolilo). S tem je hkrati izpodbila učinek obeh pravnih poslov in poseben oblikovalni zahtevek za razveljavitev učinkov zemljiškoknjižnega dovolila ni potreben. Določba 278. člena ZFPPIPP ne vsebuje pravil o zamudi in začetku teka zamudnih obresti, zato je treba v tem delu uporabiti splošna pravila, ki so urejena v OZ. Čeprav nastanejo pravne posledice sodbe za izpodbijanje dejanj skladno s prvim odstavkom 278. člena ZFPPIPP po pravomočnosti sodbe, se v obravnavani zadevi uveljavlja povračilni zahtevek. Zato je treba drugi odstavek 278. člena ZFPPIPP uporabiti v zvezi s 193. členom OZ, ki določa, da je treba neupravičeno pridobljeno vrniti (vsaj) od dneva vložitve tožbe.

VSRS Sodba III Ips 41/2019, 17. 12. 2019

2. Objektivni pogoj – pridobitev ugodnejših pogojev za plačilo

3. Subjektivni element

- ◆ Obstoj subjektivnega pogoja izpodbojnosti je potrebno dokazovati, razen v primerih, ki jih določa 391. člena ZFPPIPP, po katerem velja, da se ta, v primeru, ko gre za povezane osebe, šteje za izpolnjenega.
VSM Sodba I Cp 804/2019, 5. 11. 2019

4. Objektivni in subjektivni element

5. Nadomestna izpolnitev

6. Nujna plačila po 34. členu ZFPPIPP ter objektivni ali subjektivni element

7. Opustitev pravnega dejanja

8. Razno

- ◆ Postopki izpodbijanja pravnih dejanj v stečajnem postopku po določbah ZFPPIPP so namenjeni uresničevanju načel enakega obravnavanja upnikov (46. člen ZFPPIPP), zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov (47. člen ZFPPIPP) in hitrosti postopka (48. člen ZFPPIPP). Upošteva se ta načela ni mogoča situacija, da bi sodišče, ki odloča o izpodbojnih dejanjih dolžnika in mora postopati še posebej hitro (tretji odstavek 48. člena ZFPPIPP) kot predhodno vprašanje (ali kot samostojni zahtevek oziroma predlog, kot ga je poimenovala toženka) reševalo ugotovitev obsega in razdelitev skupnega premoženja zakoncev. Upošteva se ureditev postopkov osebnega stečaja sodišče v pravih o izpodbijanju pravnih dejanj ugotovi (ali pa ne, odvisno od ugotovljenega dejanskega stanja) tožbenemu zahtevku tako, da razveljavi učinke pravnega posla in odloči, da tožena stranka prejeto vrne v stečajno maso. Morebitni izločitveni zahtevki (kar so upošteva se pravila stečajnega postopka po vsebini zahtevki toženke kot bivše zakonske žene dolžnika iz naslova skupnega premoženja) so lahko predmet stečajnega postopka. Pridobitev skupnega premoženja je originaren način pridobitve lastninske pravice na premoženju, ne na posameznih delih, kot to uveljavlja pritožnica v tej zadevi. Ugotavljanje obsega in deleža skupnega premoženja (bivših) zakoncev je predmet drugih postopkov in ga ni moč (parcialno) reševati v pravdi zaradi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj.

VSL Sodba I Cpg 356/2019, 18. 12. 2019

- ◆ Glede na predstavljeno materialno pravno izhodišče morajo biti za uspešno izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika izpolnjene ne samo predpostavke v zvezi z obdobjem izpodbojnosti in objektivnim ter subjektivnim pogojem izpodbojnosti, ampak tudi predpostavka, da je dolžnik opravil izpodbijano dejanje v času insolventnosti. Insolventnost stečajnega dolžnika, v trenutku, ko ta opravi dejanje, ki je kasneje predmet izpodbijanja, je torej posebna in samostojna predpostavka za uspešnost izpodbojnega zahtevka po določilih ZFPPIPP. To velja tudi za neodplačna pravna dejanja, za katera je sicer v drugem odstavku 271. člena ZFPPIPP določeno, da so izpodbojna ne glede na to, ali je izpolnjen pogoj iz 2. točke prvega odstavka tega člena (t.i. subjektivni pogoj insolventnosti). Trditveno in dokazno breme glede obstoja insolventnosti v času sklepanja izpodbojnega pravnega posla je torej na tožeči stranki.

VSM Sodba I Cpg 290/2019, 14. 11. 2019

272. člen (domneve o obstoju pogojev za izpodbijanje)

1. **Objektivni element izpodbojnosti**
2. **Subjektivni element izpodbojnosti**
3. **Objektivni in subjektivni element izpodbojnosti**

273. člen (pravna dejanja, ki jih ni mogoče izpodbijati)

274. člen (izpodbojnost pravnih dejanj, za katera obstaja izvršilni naslov)

275. člen (vsebina in način uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

- ♦ Vsi posli, pogodbi o zavarovanju obveznosti, prodajni pogodbi in kompenzacija, so sklenjeni v izpodbojnem obdobju. To pomeni, da bi upniki lahko prejeli plačilo svojih terjatev v manjšem deležu, kot če ta dejanja ne bi bila opravljena. Tožnica je postavila tožbeni zahtevek na razveljavitev učinka prodaje in prenosa lastninske pravice na nepremičninah. V prodajni pogodbi sta vsebovana zavezovalni pravni posel in razpolagalni pravni posel (zemljiškoknjižno dovolilo). S tem je hkrati izpodbila učinek obeh pravnih poslov in poseben oblikovalni zahtevek za razveljavitev učinkov zemljiškoknjižnega dovolila ni potreben. Določba 278. člena ZFPPIPP ne vsebuje pravil o zamudi in začetku teka zamudnih obresti, zato je treba v tem delu uporabiti splošna pravila, ki so urejena v OZ. Čeprav nastanejo pravne posledice sodbe za izpodbijanje dejanj skladno s prvim odstavkom 278. člena ZFPPIPP po pravnomočnosti sodbe, se v obravnavani zadevi uveljavlja povračilni zahtevek. Zato je treba drugi odstavek 278. člena ZFPPIPP uporabiti v zvezi s 193. členom OZ, ki določa, da je treba neupravičeno pridobljeno vrniti (vsaj) od dneva vložitve tožbe.

VSRS Sodba III Ips 41/2019, 17. 12. 2019

276. člen (legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka)

277. člen (rok za uveljavitev izpodbojnega zahtevka)

1. **Rok za vložitev tožbe**
2. **Sprememba tožbe zaradi poteka roka ni mogoča**

3. Rok pri napotitvi
4. Ugovor izpodbojnosti
5. Dolžnost postavitve povračilnega zahtevka

278. člen (pravne posledice uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

1. Splošno
2. Plačilo denarnega nadomestila
3. Tek zamudnih obresti

- ♦ Vsi posli, pogodbi o zavarovanju obveznosti, prodajni pogodbi in kompenzacija, so sklenjeni v izpodbojnem obdobju. To pomeni, da bi upniki lahko prejeli plačilo svojih terjatev v manjšem deležu, kot če ta dejanja ne bi bila opravljena. Tožnica je postavila tožbeni zahtevek na razveljavitev učinka prodaje in prenosa lastninske pravice na nepremičninah. V prodajni pogodbi sta vsebovana zavezovalni pravni posel in razpolagalni pravni posel (zemljiškoknjižno dovolilo). S tem je hkrati izpodbila učinek obeh pravnih poslov in poseben oblikovalni zahtevek za razveljavitev učinkov zemljiškoknjižnega dovolila ni potreben. Določba 278. člena ZFPPIPP ne vsebuje pravil o zamudi in začetku teka zamudnih obresti, zato je treba v tem delu uporabiti splošna pravila, ki so urejena v OZ. Čeprav nastanejo pravne posledice sodbe za izpodbijanje dejanj skladno s prvim odstavkom 278. člena ZFPPIPP po pravnomočnosti sodbe, se v obravnavani zadevi uveljavlja povračilni zahtevek. Zato je treba drugi odstavek 278. člena ZFPPIPP uporabiti v zvezi s 193. členom OZ, ki določa, da je treba neupravičeno pridobljeno vrniti (vsaj) od dneva vložitve tožbe.

VSR S Sodba III Ips 41/2019, 17. 12. 2019

279. člen (splošno pravilo)

280. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka prenehajo)

281. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka ne prenehajo)

282. člen (posebna pravila za ločitvene pravice, ki se lahko uveljavijo zunajsodno)

- ♦ Pri odgovoru na vprašanje kdo ima prednost pri poplačilu odstopljene terjatve ali tožeča stranka, ki ima terjatev zavarovano z ločitveno pravico, ki jo lahko uveljavi zunaj sodno ali upnik, ki je ločitveno pravico pridobil v postopku izvršbe, je potrebno upoštevati posebna pravila določena v ZFPPIPP. Po teh pa na ločitveno pravico, ki jo je pridobila tožeča stranka začetek stečajnega postopka nima vpliva in je tožeči stranki ni treba prijavljati v stečajni postopek, temveč jo lahko uveljavi zunaj sodno v skladu s splošnimi pravili, ki se uporabljajo za to ločitveno pravico medtem, ko na ločitveno pravico pridobljeno v izvršilnem postopku začetek stečajnega postopka ne vpliva le v primeru, če je upnik v postopku izvršbe pred začetkom stečajnega postopka pridobil ločitveno pravico in če je bila do začetka stečajnega postopka v izvršilnem postopku opravljena prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, sicer je treba ločitveno pravico uveljavljati v stečajnem postopku.

VSC Sodba Cpg 92/2019, 18. 9. 2019

283. člen (razveljavitev in izbris vrednostnih papirjev)

284. člen (terjatve, vsebovane v razveljavljenih vrednostnih papirjih)

285. člen (uporaba pododdelka 5.3.7)

286. člen (posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

287. člen (posebna pravila o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih poslov)

289. člen (posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

290. člen (uporaba pravil o poslovnih knjigah in računovodskih izkazih)

291. člen (računovodski izkazi do začetka stečajnega postopka in otvoritvena bilanca)

292. člen (predaja in prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika)

293. člen (pomoč policije)

294. člen (otvoritveno poročilo upravitelja)

295. člen (vsebina rednega poročila upravitelja)

296. člen (terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku)

1. Terjatve, ki jih je treba prijaviti
2. Posledice zamude roka za prijavo terjatev
3. Razno

297. člen (prijava nezavarovane terjatve)

298. člen (prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice)

1. Ob poteku roka za prijavo še ne gre za premoženje stečajnega dolžnika - pravočasnost prijave
2. Določen opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice
3. Uveljavljanje prijave v pravnem postopku

4. Razno

- ◆ Postopek prijave in preizkusa terjatev in ločitvenih pravic ter razdelitev razdelitvene mase ZFPPIPP celovito ureja. Ta ureditev velja tudi za primere, kot je obravnavani. Zato ni podlage za uporabo določil ZIZ o uveljavitvi pravice iz zemljiškega dolga. Prav tako ni podlage za uporabo pravil ZFPPIPP o uveljavitvi izločitvene pravice. Dejstvo, da naj bi pritožnica zemljiško pismo in s tem (kot trdi) ločitveno pravico pridobila šele kasneje, glede prenehanja ločitvene pravice in pravočasnosti prijave nič ne spremeni. Pritožnica bi jo lahko uveljavljala le, če bi jo pred njo prijavila že oseba, ki je bila takrat upravičeni imetnik zemljiškega pisma.

VSL Sklep Cst 472/2019, 29. 10. 2019

298.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s hipoteko ali maksimalno hipoteko)

299. člen (prijava izločitvenih pravic)

1. Preizkus pozneje prijavljenih izločitvenih pravic

2. Vpliv prijave na prodajo premoženja

- ◆ Pravila o prijavi in preizkusu izločitvenih pravic so namenjena uresničevanju načela koncentracije postopka. Prenehanje izločitvene pravice na podlagi tretjega odstavka 310. člena in tretjega odstavka 311. člena ZFPPIPP na podlagi 2. točke četrtega odstavka 330. člena ZFPPIPP je tudi predpostavka, ki dovoljuje začetek postopka prodaje premoženja, ki je predmet izločitvene pravice. Unovčenje premoženja stečajnega dolžnika z namenom poplačila upnikov je namreč temeljni namen stečajnega postopka. Poseg v pravico do zasebne lastnine, kot ga predvidevata 310. in 311. člen ZFPPIPP, sicer zasleduje ustavno dopusten cilj, ni pa zakonska ureditev prenehanja izločitvene pravice prestala testa sorazmernosti, saj prenehanje izločitvene pravice (in posledično prenehanje lastninske pravice) na splošno ni pogoj za začetek postopka prodaje premoženja. Upniki, ki izločitvene pravice ne prijavijo (v zakonskem roku treh mesecev), tvegajo le, da bo premoženje prodano, s čimer bodo na podlagi petega odstavka 299. člena ZFPPIPP izločitveno in posledično lastninsko pravico izgubili. Ob upoštevanju načela koncentracije stečajnega postopka iz 227. člena ZFPPIPP izločitveni upnik tako v razmerju do stečajnega dolžnika izgubi (tudi) varstvo po splošnih pravilih civilnega (stvarnega) prava šele s prenehanjem izločitvene pravice. Glede na razloge tega sklepa je dejstvo prodaje nepremičnin v obravnavanem pravnem postopku pravno odločilno dejstvo za odločitev o tožničinem stvarnopravnem zahtevku. Sodišče prve stopnje (kot iudex facti) bo moralo zato v ponovljenem sojenju najprej ugotoviti, ali so bile predmetne nepremičnine v stečajnem postopku morebiti že prodane, nato pa glede na ugotovljena dejstva odločiti o tožničini lastninski pravici

VSRS Sklep II Ips 45/2018, 9. 12. 2019

3. Stroški prodaje

4. Stečajni postopek nad pozneje najdenim premoženjem

5. Razno

- ♦ Niti iz dejanskih ugotovitev sodišča prve stopnje niti iz trditvene podlage tožene stranke ne izhaja, da bi S. K., ki naj bi bil po stališču tožene stranke dejanski lastnik stanovanja, na katerega se nanaša vtoževana terjatev, prijavil izločitveno pravico. To ne izhaja niti iz spisa St ... Okrožnega sodišča v Ljubljani, ki vodi stečajni postopek nad dolžnikom. Trimesečni rok za prijavo izločitvene pravice pa je že potekel, saj se je stečajni postopek nad toženo stranko začel že leta 2011. Glede na zgornje razloge stanovanje (ki je že več let nenaseljeno), na podlagi samega zakona sodi v stečajno maso. Zato prodaja tega stanovanja ni odvisna od volje, želje ali suverene odločitve upraviteljice. Torej ga bo stečajna upraviteljica morala prodati. Ena od obveznosti upravitelja je namreč tudi unovčenje stečajne mase (3. točka drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP).

VSL Sodba II Cpg 187/2019, 19. 9. 2019

299.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus izločitvene pravice glede nepremičnin)

- ♦ Mogoče je ugotoviti, da je podana situacija iz 299.a člena ZFPPIPP, ko prodaja nepremičnine ni mogoča, saj o izločitveni pravici upnikov še ni bilo pravnomočno odločeno. S prodajo je treba počakati, dokler ne bodo prenehale ovire iz 3. točke četrtega odstavka 299.a člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 470/2019, 13. 11. 2019

300. člen (ugotovitev obstoja prerekane terjatve v pravdi)

301. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev terjatve)

1. Nadaljevanje postopka

- ♦ V zvezi z odločanjem o napotitvi na ustrezen postopek glede obstoja izločitvene pravice gre za specifičen primer, ki po mnenju pritožbenega sodišča ne terja nobene dodatne sodne intervencije oziroma aktivnosti ne upravitelja in ne upnikov. V konkretnem primeru je pravdni postopek I P 160/2014, ki je tekel za ugotovitev obstoja lastninske pravice stečajnega dolžnika, pravnomočno zaključen. Zaradi odločanja o reviziji, vloženi zoper odločbo sodišča druge stopnje v prej navedenem pravnem postopku, pa je prišlo do specifične situacije, v kateri ni mogoče uporabiti procesnih pravil iz 301. člena ZFPPIPP, saj Vrhovno sodišče Republike Slovenije za odločitev o reviziji ne potrebuje nobenega dodatnega procesnega sklepa. Poleg tega bo z objavo sklepa o preizkusu terjatev (morebitni) razlog za prekinitev pravnega postopka prenehal.

VSL Sklep Cst 556/2019, 11. 12. 2019

2. Zavrženje tožbe

3. Priznanje terjatve in pravdni stroški

4. Le še ugotovitveni zahtevek**5. Pravni interes za pravno sredstvo****6. Razno**

- ◆ Ne glede na način končanja pravnega postopka po izpolnitvi pogojev za njegovo nadaljevanje (drugi odstavek 301. člena ZFPPIPP), je predpisana dolžnost navedbe že nastalih stroškov sodnega uveljavljanja terjatve v zahtevku za priznanje terjatve pozitivna procesna predpostavka, ki mora biti izpolnjena, da bi sodišče v pravdnem postopku smelo odločati o zahtevku upnika za povrnitev teh pravnih stroškov, ki so nastali do začetka stečajnega postopka. Takšna dodatna ovira za uveljavljanje stroškovnega zahtevka v pravdi je utemeljena na načelu koncentracije v stečajnem postopku, saj omogoča, da se že v fazi preizkusa terjatev ugotovi obseg vseh terjatev in z njimi povezanih stroškov, ki vplivajo na možnost poplčila upnikov. Ker v obravnavanem primeru tožena stranka stroškov pravnega postopka, ki so nastali pred začetkom stečajnega postopka, v stečajnem postopku ni prijavila, navedena procesna predpostavka ni bila izpolnjena, zato zahtevek tožeče stranke za povračilo pravnih stroškov nastalih pred začetkom postopka osebnega stečaja ni utemeljen.

VSL Sklep I Cpg 785/2019, 16. 12. 2019

- ◆ Upošteva dejansko podlago spora bi tako glede na trditve tožnika in izkazano protipravno ravnanje toženke šele ugotovitev obstoja terjatve med tožnikom in stečajnim dolžnikom lahko vzpostavila odškodninsko odgovornost države kot sekundarno (in ne subsidiarno) varstvo njegovih pravic. Sama insolventnost dolžnika je namreč pri odločanju o zahtevku tožnika v razmerju do države relevantna le glede (obsega) nemožnosti izterjave nesporne, to je med upnikom in dolžnikom ugotovljene terjatve, kar povedano drugače pomeni: na tožniku je breme dokazovanja obstoja (in višine) terjatve med njim in stečajnim dolžnikom ter posledično škode, ki mu je nastala zaradi ravnanj toženke, ker te terjatve ni dobil poplačane od svojega dolžnika. V obravnavanem postopku tožnik trdi, da mora to isto škodo plačati država, ker je bil zaradi predolgega sojenja onemogočen v izterljivosti svoje terjatve. Ob takšni trditveni podlagi in ugotovitvi, da je tožnikov dolžnik zapadel v insolventno stanje in pozneje v stečaj, je v razmerju med dolžnikom in upnikom relevanten le tisti obseg škode, ki je nastal do začetka stečajnega postopka, kar velja tako glede obresti kot tudi glede glavnice (1. in 2. točka drugega odstavka 60. člena ZFPPIPP).

VSRS Sodba II Ips 81/2019, 5. 12. 2019

302. člen (ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu)

- ◆ Zgolj stečajni upravitelj je imel možnost in dolžnost, da v skladu s 302. členom ZFPPIPP vloži tožbo, s katero bi postavil zahtevek na ugotovitev neobstoja terjatve, ne more pa upnik oziroma tožnica biti tista, ki bi ga stečajni upravitelj napotil, da vloga tožbo na ugotovitev obstoja terjatve za katero ima upnik že izvršilni naslov. Ravnanje stečajnega upravitelja oziroma stečajnega sodišča, ki je zmotno na pravdo napotilo upnika namesto stečajnega upravitelja, ne more imeti za posledico, da bi upnik izgubil terjatev.

VSM Sodba I Cp 866/2019, 15. 10. 2019

Iz obrazložitve:

7. Pritožba primarno graja aktivno legitimacijo tožnice z zatrjevanjem, da slednja nima položaja upnika stečajne dolžnice, zaradi česar tudi nima pravnega interesa na predmetni pravdi. Sodišče druge stopnje ugotavlja, da je tožnica v stečajnem postopku nad drugotoženko prijavila terjatev v skladu s 302. členom ZFPPIPP, ki temelji na izvršilnem naslovu - Sklepu o izvršbi Okrajnega sodišča v Lenartu I 189/2016 z dne 25. 10. 2016 in Sklepa o izvršbi Okrajnega sodišča v Lenartu I 197/2016 z dne 13. 10. 2016. V skladu s 302. členom ZFPPIPP bi moral stečajni upravitelj, ki je navedeno terjatev prekal, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo za ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, česar pa stečajni upravitelj ni storil, ampak je v sklepu o preizkusu terjatev odločeno, da stečajni upravitelj prereka terjatev in ločitveno pravico upnika, zaradi obstoja predmetne pravde, kjer stečajna dolžnica ni lastnica nepremičnine, v kolikor pa bo terjatev in ločitvena pravica ugotovljena v pravdnem postopku, pa se slednja prizna ter da se tožnico

napoti, da v roku enega meseca po objavi sklepa o preizkusu terjatev predlaga nadaljevanje postopka za uveljavitev zahtevka za ugotovitev obstoja oziroma neobstoja prerekanje terjatve in ločitvene pravice.

8. Upnik oziroma tožnik je pravočasno predlagal nadaljevanje predmetnega pravnega postopka, s katerim pa ne uveljavlja ugotovitve obstoja terjatve in ločitvene pravice, ampak uveljavlja razveljavitev učinkov pravnih dejanj sklenitve Pogodbe o preužitku med tožencema v korist stečajne mase. Tožnik tudi ni mogel vložiti tožbe za ugotovitev obstoja terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu, saj bi slednje pomenilo odločanje o isti stvari med istima strankama, o čemer je že pravnomočno odločeno.
9. Tako je zgolj stečajni upravitelj imel možnost in dolžnost, da v skladu s 302. členom ZFPPIPP vloži tožbo, s katero bi postavil zahtevek na ugotovitev neobstoja terjatve, ne more pa upnik oziroma tožnica biti tista, ki bi ga stečajni upravitelj napotil, da vlaga tožbo na ugotovitev obstoja terjatve za katero ima upnik že izvršilni naslov.
10. Ker stečajni upravitelj kljub temu, da je terjatev prerekal v skladu s 302. členom ZFPPIPP, tožbe na neobstoj prerekanje terjatve ni vložil, slednja velja za priznano, s tem pa je tudi podana aktivna legitimacija tožnika kot upnika iz stečajnega postopka v predmetni pravdi. Ravnanje stečajnega upravitelja oziroma stečajnega sodišča, ki je zmotno na pravdo napotilo upnika namesto stečajnega upravitelja, ne more imeti za posledico, da bi upnik izgubil terjatev, saj je stečajno sodišče ravnalo zmotno, ko je v nasprotju s 302. členom ZFPPIPP na pravdo napotilo upnika in ne stečajnega upravitelja. Kljub takšnemu napačnemu sklepu bi tožbo na ugotovitev neobstoja terjatve in ločitvene pravice moral vložiti stečajni upravitelj, saj upnik, ki že razpolaga z izvršilnim naslovom, tožbe, s katero bi uveljavljal obstoj terjatve, nima, njegova terjatev namreč že obstoji. Pravni interes na izpodbijanju terjatve pa ima zgolj stečajni upravitelj oziroma drugi upnik. Sodišče prve stopnje se je do slednjega smiselno opredelilo v 10. in 13. točki obrazložitve, zato ima sodba sodišča prve stopnje ustrezne razloge in očitana kršitev 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP ni podana.

Komentar NP: Sodišče je pri odločanju prezrlo, da o tem, kdo se napoti na pravdo odloči stečajno sodišče s sklepom o preizkusu terjatev (4. točka drugega odstavka 69. člena ZFPPIPP). Zato bi moral upnik, ki je bil napačno napoten na pravdo, ker njegova terjatev temelji na izvršilnem naslovu, s pritožbo izpodbijati ta sklep. Ta pritožba bi po 304.a členu ZFPPIPP tudi zadržala tek 30-dnvenega roka za vložitev tožbe na podlagi napačne napotitve.

- ♦ Seznam izvršilnih naslovov je izvršilni naslov, ki vsebuje zbir že izdanih izvršilnih naslovov, kateri so tudi sami izvršilni naslovi in še niso bili izvršeni. Tudi če so bili v obravnavanem primeru sezname izvršilnih naslovov izdani po datumu začetka stečajnega postopka, to ne pomeni, da so bili za v njih navedene terjatve izdani sklepi o izvršbi v nasprotju s prvim odstavkom 131. člena ZFPPIPP šele po začetku stečajnega postopka. Iz navedenih seznamov je razvidno, da so bili izvršilni naslovi za navedene terjatve izdani pred začetkom stečajnega postopka in da je v seznamih navedeno stanje dolga na dan začetka stečajnega postopka.

VSL sklep Cst 490/2019, 29. 10. 2019

- ♦ Določba drugega odstavka 305. člena ZFPPIPP v primeru, da sta prerekan tako terjatev kot ločitvena pravica, na pravdo napotuje upnika, in sicer ne glede na to, ali njegova terjatev temelji na izvršilnem naslovu ali ne. Omenjena določba je specialna določba glede na 302. in 308. člen ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 35/2020, 18. 2. 2020

- ♦ Če je prerekan ločitvena pravica nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova, prvi odstavek 305. člena ZFPPIPP napotuje na uporabo 308. člena ZFPPIPP, po katerem mora ustrezno tožbo v primeru, če je razlog za prenehanje ločitvene pravice njeno prenehanje zaradi plačila terjatve, v zavarovanje katere je bila ustanovljena, vložiti tisti, ki je prerekal ločitveno pravico. V tej situaciji zato ni pomembno, ali je prerekan tudi upnikova zavarovana terjatev, temelječa na izvršilnem naslovu.

VSL Sklep Cst 588/2019, 22. 1. 2020

303. člen (uporaba pravil o preizkusu terjatev za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic)

304. člen (pravne posledice, če sta priznani zavarovana terjatev in ločitvena pravica)

305. člen (uveljavitev prerekane zavarovane terjatve ali ločitvene pravice v pravdi)

1. Napotitev

- ♦ Določba drugega odstavka 305. člena ZFPPIPP v primeru, da sta prerekani tako terjatev kot ločitvena pravica, na pravdo napotuje upnika, in sicer ne glede na to, ali njegova terjatev temelji na izvršilnem naslovu ali ne. Omenjena določba je specialna določba glede na 302. in 308. člen ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 35/2020, 18. 2. 2020

- ♦ Če je prerekana ločitvena pravica nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova, prvi odstavek 305. člena ZFPPIPP napotuje na uporabo 308. člena ZFPPIPP, po katerem mora ustrezno tožbo v primeru, če je razlog za prenehanje ločitvene pravice njeno prenehanje zaradi plačila terjatve, v zavarovanje katere je bila ustanovljena, vložiti tisti, ki je prerekal ločitveno pravico. V tej situaciji zato ni pomembno, ali je prerekana tudi upnikova zavarovana terjatev, temelječa na izvršilnem naslovu.

VSL Sklep Cst 588/2019, 22. 1. 2020

2. Vsebina zahtevka

3. Prenehanje ločitvene pravice

4. Razno

306. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev ločitvene pravice)

308. člen (izpodbijanje ločitvene pravice, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova)

- ♦ Iz prvega, drugega in tretjega odstavka 308. člena ZFPPIPP izhaja, da če je prerekana upnikova ločitvena pravica, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova, mora tožbo za ugotovitev, da je ločitvena pravica prenehala ali da ne obstaja, vložiti proti upniku tisti, ki je ločitveno pravico prerekal. Iz Končnega seznama z dne 30. 9. 20119 izhaja, da je ločitveno pravico upnika E., ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo, prerekal upravitelj. Zato ima upnik E. v svoji pritožbi prav, da bi moral biti na pravdo za ugotovitev neobstoja prerekane terjatve in ločitvene pravice v skladu z določbo drugega odstavka 302. člena in tretjega odstavka 308. člena ZFPPIPP napoten upravitelj. Pri tem je bila terjatev preizkušena in vključena v seznam v skladu z določbo 2. točke drugega odstavka 289.a [pravilno: 298.a] člena ZFPPIPP, kar pomeni, da zanjo velja glede napotitve na pravdo enako pravilo kot za ločitveno pravico.

VSL Sklep Cst 556/2019, 11. 12. 2019

- ♦ Določba drugega odstavka 305. člena ZFPPIPP v primeru, da sta prerekani tako terjatev kot ločitvena pravica, na pravdo napotuje upnika, in sicer ne glede na to, ali njegova terjatev temelji na izvršilnem naslovu ali ne. Omenjena določba je specialna določba glede na 302. in 308. člen ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 35/2020, 18. 2. 2020

- ♦ Če je prerekana ločitvena pravica nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova, prvi odstavek 305. člena ZFPPIPP napotuje na uporabo 308. člena ZFPPIPP, po katerem mora ustrezno tožbo v primeru, če je razlog za prenehanje ločitvene pravice njeno prenehanje zaradi plačila terjatve, v zavarovanje katere je bila ustanovljena, vložiti tisti, ki je prerekal ločitveno pravico. V tej situaciji zato ni pomembno, ali je prerekana tudi upnikova zavarovana terjatev, temelječa na izvršilnem naslovu.

VSL Sklep Cst 588/2019, 22. 1. 2020

309. člen (pravne posledice, če je izločitvena pravica priznana)

310. člen (uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi)

Pri sklepu VSK 102/2016 je treba dodati opombo:

Opomba: Sklep je bil razveljavljen s sklepom VSRS III Ips 87/2016 z dne 17.12.2019.

- ♦ Pravila o prijavi in preizkusu izločitvenih pravic so namenjena uresničevanju načela koncentracije postopka. Prenehanje izločitvene pravice na podlagi tretjega odstavka 310. člena in tretjega odstavka 311. člena ZFPPIPP na podlagi 2. točke četrtega odstavka 330. člena ZFPPIPP je tudi predpostavka, ki dovoljuje začetek postopka prodaje premoženja, ki je predmet izločitvene pravice. Unovčenje premoženja stečajnega dolžnika z namenom poplčila upnikov je namreč temeljni namen stečajnega postopka. Poseg v pravico do zasebne lastnine, kot ga predvidevata 310. in 311. člen ZFPPIPP, sicer zasleduje ustavno dopusten cilj, ni pa zakonska ureditev prenehanja izločitvene pravice prestala testa sorazmernosti, saj prenehanje izločitvene pravice (in posledično prenehanje lastninske pravice) na splošno ni pogoj za začetek postopka prodaje premoženja. Upniki, ki izločitvene pravice ne prijavijo (v zakonskem roku treh mesecev), tvegajo le, da bo premoženje prodano, s čimer bodo na podlagi petega odstavka 299. člena ZFPPIPP izločitveno in posledično lastninsko pravico izgubili. Ob upoštevanju načela koncentracije stečajnega postopka iz 227. člena ZFPPIPP izločitveni upnik tako v razmerju do stečajnega dolžnika izgubi (tudi) varstvo po splošnih pravilih civilnega (stvarnega) prava šele s prenehanjem izločitvene pravice. Glede na razloge tega sklepa je dejstvo prodaje nepremičnin v obravnavanem pravnem postopku pravno odločilno dejstvo za odločitev o tožničinem stvarnopravnem zahtevku. Sodišče prve stopnje (kot iudex facti) bo moralo zato v ponovljenem sojenju najprej ugotoviti, ali so bile predmetne nepremičnine v stečajnem postopku morebiti že prodane, nato pa glede na ugotovljena dejstva odločiti o tožničini lastninski pravici

VSRS Sklep II Ips 45/2018, 9. 12. 2019

- ♦ ZUstS v 44. členu ureja le pravne posledice razveljavitvene odločbe, in sicer se po tem določilu zakon ali del zakona, ki ga je Ustavno sodišče razveljavilo, ne uporablja za razmerja, nastala pred dnem, ko je razveljavitev začela učinkovati, če do tega dne o njih ni bilo pravnomočno odločeno. Pravne posledice ugotovitvene odločbe Ustavnega sodišča pa v zakonodaji niso urejene. Ker je zakon neizogibno protiustaven že od njegovega sprejema naprej - Ustavno sodišče njegovo protiustavnost zgolj ugotovi - je ustavnoskladna razlaga pravnih posledic ugotovitvene odločbe Ustavnega sodišča na vložene revizije, o katerih še ni bilo odločeno, taka, da ugotovitevna odločba Ustavnega sodišča predstavlja pravno podlago za poseg v pravnomočno odločbo sodišča druge stopnje. Sodišči nižjih stopenj sta odločitev o zavrženju tožbe zaradi prekoračitve roka oprli na določbo tretjega odstavka 310. člena ZFPPIPP, ki je v neskladju z Ustavo.

VSRS Sklep III Ips 87/2016, 17. 12. 2019

311. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev izločitvene pravice)

- ♦ V zvezi z odločanjem o napotitvi na ustrezen postopek glede obstoja izločitvene pravice gre za specifičen primer, ki po mnenju pritožbenega sodišča ne terja nobene dodatne sodne intervencije oziroma aktivnosti ne upravitelja in ne upnikov. V konkretnem primeru je pravdni postopek I P 160/2014, ki je tekel za ugotovitev obstoja lastninske pravice stečajnega dolžnika, pravnomočno zaključen. Zaradi odločanja o reviziji, vloženi zoper odločbo sodišča druge stopnje v prej navedenem pravdnem postopku, pa je prišlo do specifične situacije, v kateri ni mogoče uporabiti procesnih pravil iz 301. člena ZFPPIPP, saj Vrhovno sodišče Republike Slovenije za odločitev o reviziji ne potrebuje nobenega dodatnega procesnega sklepa. Poleg tega bo z objavo sklepa o preizkusu terjatev (morebitni) razlog za prekinitev pravnega postopka prenehal.

VSL Sklep Cst 556/2019, 11. 12. 2019

- ♦ Pravila o prijavi in preizkusu izločitvenih pravic so namenjena uresničevanju načela koncentracije postopka. Prenehanje izločitvene pravice na podlagi tretjega odstavka 310. člena in tretjega odstavka 311. člena ZFPPIPP na podlagi 2. točke četrtega odstavka 330. člena ZFPPIPP je tudi predpostavka, ki dovoljuje začetek postopka prodaje premoženja, ki je predmet izločitvene pravice. Unovčenje premoženja stečajnega dolžnika z namenom poplačila upnikov je namreč temeljni namen stečajnega postopka. Poseg v pravico do zasebne lastnine, kot ga predvidevata 310. in 311. člen ZFPPIPP, sicer zasleduje ustavno dopusten cilj, ni pa zakonska ureditev prenehanja izločitvene pravice prestala testa sorazmernosti, saj prenehanje izločitvene pravice (in posledično prenehanje lastninske pravice) na splošno ni pogoj za začetek postopka prodaje premoženja. Upniki, ki izločitvene pravice ne prijavijo (v zakonskem roku treh mesecev), tvegajo le, da bo premoženje prodano, s čimer bodo na podlagi petega odstavka 299. člena ZFPPIPP izločitveno in posledično lastninsko pravico izgubili. Ob upoštevanju načela koncentracije stečajnega postopka iz 227. člena ZFPPIPP izločitveni upnik tako v razmerju do stečajnega dolžnika izgubi (tudi) varstvo po splošnih pravilih civilnega (stvarnega) prava šele s prenehanjem izločitvene pravice. Glede na razloge tega sklepa je dejstvo prodaje nepremičnin v obravnavanem pravdnem postopku pravno odločilno dejstvo za odločitev o tožničinem stvarnopravnem zahtevku. Sodišče prve stopnje (kot iudex facti) bo moralo zato v ponovljenem sojenju najprej ugotoviti, ali so bile predmetne nepremičnine v stečajnem postopku morebiti že prodane, nato pa glede na ugotovljena dejstva odločiti o tožnični lastninski pravici

VSRS Sklep II Ips 45/2018, 9. 12. 2019

312. člen (izpodbijanje izločitvene pravice, ki temelji na izvršilnem naslovu)

313. člen (smiselna uporaba pravil oddelka 5.6 za drug postopek)

314. člen (posebna pravila za nekatere upravne postopke)

314.a člen (posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

315. člen (splošno pravilo o poslovanju v stečajnem postopku)

316. člen (končanje nujnih poslov)

317. člen (pogoji za nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika)

318. člen (posebna pravila pri nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

319. člen (ustavitev nadaljnjega poslovanja stečajnega dolžnika)

320. člen (unovčenje stečajne mase)

321. člen (načrt poteka stečajnega postopka)

- ♦ Upravitelj je v predlogu z dne 15. 10. 2019 določil nov rok izvedbe prodaje deleža nepremičnine stečajne dolžnice: november 2020. Na ugovor dolžnice, da stečajni upravitelj zavlačuje s prodajo nepremičnine in da prodaje ni več smiselno podaljševati, je sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu glede roka prodaje odgovorilo, da rok iz spremenjenega načrta ne pomeni, da bo upravitelj z opravljanjem posameznih dejanj takrat šele začel, ampak da ti roki predstavljajo trenutek, do katerega upravitelj predvideva, da bo opravil posamezno dejanje. Glede na navedbo upravitelja v predlogu o zamiku začetka prodajnega postopka in glede na konkreten ugovor dolžnice o zavlačevanju prodaje, bi morale sodišče prve stopnje pozvati upravitelja, da dopolni predlog tako, da v njem navede konkretna dejanja prodaje, ki jih mora opraviti, in za vsako dejanje tudi predviden rok izvedbe. Le na podlagi teh podatkov bo lahko sodišče presodilo utemeljenost ugovornih navedb dolžnice, da upravitelj zavlačuje s prodajo.

VSL Sklep Cst 61/2020, 12. 2. 2020

322. člen (upravljanje stečajne mase)

1. Oddaja v najem

2. Dejanja iz 3. točke prvega odstavka 322. člena ZFPPIPP

- ♦ Upraviteljeva naloga je, da tehta različne možnosti, ki pomenijo najboljše poplačilo upnikov. V tem primeru je očitno pretehtala možnost sodne poravnave pred izdajo sodbe sodišča. Kot že rečeno, pritožnik za svoje stališče, da sklenitev sodne poravnave ni najboljša možnost (razen možnosti višjega plačila, ki pa v fazi izpodbijanja dednega dogovora (še) ni relevantna), ni ponudil nobenih trditev, še manj pa dokazov.

VSL sklep Cst 459/2019, 23. 10. 2019

3. Soglasje sodišča ni potrebno

- ♦ Odpoved tožbenemu zahtevku za plačilo dela kupnine ne predstavlja nobenega od primerov upravljanja stečajne mase iz 322. člena ZFPPIPP.

VSL Sodba in sklep I Cp 1397/2019, 4. 12. 2019

4. Razno

323. člen (oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem ali zakup)

324. člen (nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika)

325. člen (uporaba pododdelka 5.8.2)

326. člen (priprave za prodajo)

327. člen (ocena vrednosti premoženja)

328. člen (zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje)

- ♦ Čeprav je mogoče soglašati z upnikovo ugotovitvijo, da je izklicna cena 300,00 EUR za terjatev v nominalni vrednosti 8.498,49 EUR postavljena zelo nizko, pa ne gre spregledati, da je bila takšna cena določena na podlagi najugodnejše ponudbe, pridobljene v postopku nezavezujočega zbiranja ponudb za pridobitev informacij, ki so pomembne za presojo najugodnejših pogojev prodaje. Zakon določa postopek, če vrednosti premoženja ni mogoče oceniti na podlagi primerljivih tržnih cen. Ker primerljive tržne cene za predmetne terjatve ni, je upravitelj v skladu z zakonom pridobil oceno vrednosti v postopku

nezavezujočega zbiranja ponudb za pridobitev informacij, ki so pomembne za presojo najugodnejših pogojev prodaje.

VSL Sklep Cst 471/2019, 22. 10. 2019

329. člen (način prodaje)

330. člen (začetek prodaje)

- ♦ Pravila o prijavi in preizkusu izločitvenih pravic so namenjena uresničevanju načela koncentracije postopka. Prenehanje izločitvene pravice na podlagi tretjega odstavka 310. člena in tretjega odstavka 311. člena ZFPPIPP na podlagi 2. točke četrtega odstavka 330. člena ZFPPIPP je tudi predpostavka, ki dovoljuje začetek postopka prodaje premoženja, ki je predmet izločitvene pravice. Unovčenje premoženja stečajnega dolžnika z namenom poplačila upnikov je namreč temeljni namen stečajnega postopka. Poseg v pravico do zasebne lastnine, kot ga predvidevata 310. in 311. člen ZFPPIPP, sicer zasleduje ustavno dopusten cilj, ni pa zakonska ureditev prenehanja izločitvene pravice prestala testa sorazmernosti, saj prenehanje izločitvene pravice (in posledično prenehanje lastninske pravice) na splošno ni pogoj za začetek postopka prodaje premoženja. Upniki, ki izločitvene pravice ne prijavijo (v zakonskem roku treh mesecev), tvegajo le, da bo premoženje prodano, s čimer bodo na podlagi petega odstavka 299. člena ZFPPIPP izločitveno in posledično lastninsko pravico izgubili. Ob upoštevanju načela koncentracije stečajnega postopka iz 227. člena ZFPPIPP izločitveni upnik tako v razmerju do stečajnega dolžnika izgubi (tudi) varstvo po splošnih pravilih civilnega (stvarnega) prava šele s prenehanjem izločitvene pravice. Glede na razloge tega sklepa je dejstvo prodaje nepremičnin v obravnavanem pravnem postopku pravno odločilno dejstvo za odločitev o tožničinem stvarnopravnem zahtevku. Sodišče prve stopnje (kot iudex facti) bo moralo zato v ponovljenem sojenju najprej ugotoviti, ali so bile predmetne nepremičnine v stečajnem postopku morebiti že prodane, nato pa glede na ugotovljena dejstva odločiti o tožničini lastninski pravici

VSRS Sklep II Ips 45/2018, 9. 12. 2019

331. člen (sklep o prodaji)

332. člen (izklicna ali izhodiščna cena)

- ♦ ZFPPIPP sodišča ne omejuje pri določitvi izklicne cene, ki bi bila višja od vrednosti, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti. ZFPPIPP pri določitvi izklicne cene sodišča ne omejuje navzgor, temveč navzdol. V primeru javne dražbe z zviševanjem izklicne cene slednja sicer res predstavlja le izhodišče za zviševanje cene, kar pa še ne pomeni, da ta ne sme biti določena v višini ocenjene tržne vrednosti.

VSL Sklep Cst 468/2019, 23. 10. 2019

333. člen (varščina)

334. člen (javna dražba)

335. člen (vabilo k dajanju ponudb)

336. člen (drugi pogoji prodaje)

337. člen (osebe, s katerimi ni dovoljeno skleniti pogodbe)

338. člen (ara)

339. člen (rok za plačilo kupnine in izročitev prodanega premoženja kupcu)

340. člen (izključitev odgovornosti za stvarne napake)

341. člen (soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

342. člen (prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca in varstvo kupca)

1. Pritožbeni razlogi

2. Prenehanje pravic tretjih na premoženju

- ♦ S sklepom Okrožnega sodišča na Ptuj kot stečajnega sodišča St 34/2004 z dne 4. 9. 2007 je bilo tudi ugotovljeno, da je pritožnik v celoti poravnal kupnino po Prodajni pogodbi z dne 18. 5. 2007, prav tako pa odrejen izbris vseh hipotek in bremen na prodani nepremičnini. Zmotno pa je prepričanje pritožbe, da izbris le-teh lahko opravi sodišče v postopku vzpostavitve etažne lastnine. V določbah ZVEtL-1 namreč ni pravne podlage za postopanje v tej smeri. Glede na navedeno je sodišče prve stopnje ob uporabi drugega in tretjega odstavka 31. člena ZVEtL-11 ravnalo pravno pravilno in pri stavbni pravici z ID znakom 9032 v zemljiški knjigi vpisane omejitve preneslo na v okviru predmetnega postopka na novo

nastali etažni del z ID znakom 2775-1. V zvezi z uveljavljanjem izbrisa pri tem etažnem delu vpisane hipoteke ter prepovedi odtujitve, vključno z vpisano stvarno služnostjo, je pritožnika pravilno napotilo k sprožitvi zemljiškoknjižnega postopka. Ali so izpolnjeni pogoji za izbris pri etažnem delu pritožnika vknjižene stvarne služnosti na podlagi sklepa stečajnega sodišča St 34/2004 z dne 4. 9. 2007, izdanega na temelju takrat veljavnega prvega odstavka 155. člena ZPPSL, pa je ob smiselni uporabi 5. točke drugega odstavka 89. člena ZZK-1 (prvi odstavek 96. člena ZZK-1), ki predvideva prenehanje zgolj tistih vknjiženih stvarnih služnosti, za katere je tako določeno v sklepu o izročitvi nepremičnine kupcu, iz enakih razlogov kot veljajo za izbris hipoteke in prepovedi odtujitve, lahko predmet pravne presoje zgolj v zemljiškoknjižnem postopku.

VSM Sklep I Cp 741/2019, 8. 10. 2019

3. Prepoved uveljavljanja zahtevkov po petem odstavku

4. Razno

- ♦ Odločitev o ničnosti pogodbe, sklenjene med tožencema, temelji na stališču, da sporna parcela kot funkcionalno zemljišče ni bila v samostojnem pravnem prometu in da zato samostojno razpolaganje z njo ni bilo dopustno, pogodba s takim predmetom pa je ne glede na morebitno dobrovernost pridobitelja nična. Sodišče je ugotovilo, da je toženka pridobila nepremičnino v stečaju, vendar pa je to dejstvo štel kot nepomembno za presojo o ničnosti pogodbe. Po petem odstavku 342. člena ZFPPIPP, niti udeleženec niti tretja oseba ne moreta niti v stečajnem niti v drugem postopku uveljavljati zahtevka za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti prodajne pogodbe, zahtevka za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti razpolagalnega pravnega posla, s katerim je bila prenesena lastninska ali druga premoženjska pravica na kupca, ali kateregakoli drugega zahtevka, katerega uveljavitev posega v pravice, ki jih pridobi kupec s sklenitvijo ali izpolnitvijo prodajne pogodbe. Vrhovno sodišče je tudi že izreklo, da so zaradi posebne ureditve prodaje nepremičnine v stečajnem postopku in posebnega varstva originarnih pridobiteljev lastninske pravice na nepremičninah, na katerih je vknjižen insolventni dolжник, izključeni ugovori, da kupec ob nakupu ni bil dobroveren oziroma da je opustil svojo poizvedovalno dolžnost. Postopek prodaje stečajnega dolžnika kot pravne osebe je enak kot postopek prodaje posamezne stvari iz stečajne mase. V obeh primerih stečajni upravitelj in kupec skleneta kupoprodajno pogodbo, ki jo odobri stečajno sodišče, podlago za vknjižbo lastninske pravice glede nepremičnine pa predstavlja sklep stečajnega sodišča o izročitvi (drugi odstavek 342. člena v zvezi s četrtrim odstavkom 343. člena ZFPPIPP). Toženkina pridobitev lastninske pravice je bila originarna, se pravi, da je nastala na novo – neodvisno od tega, ali je stečajni dolжник bil lastnik in neodvisno od njegove volje. S sklepom o izročitvi sporne nepremičnine je postala lastnica, poseg v to pravico pa po zakonu ni dopusten. Razlog, na katerem temelji stališče sodišča prve stopnje o ničnosti pogodbe, ni podan. Ničnost pogodbe pa je podana tudi v primeru njenega nasprotovanja ustavi, prisilnim predpisom ali moralnim načelom (39. člen in prvi odstavek 86. člena OZ). Pogodba, ki je sklenjena z (glavnim) namenom izigrati tretje in jih prikrajšati v njihovih premoženjskih pravicah, nasprotuje moralnim načelom. Taka kavza pogodbe je zato na podlagi drugega odstavka 39. člena OZ nedopustna. Enako velja, če enega od sopogodbениkov vodi enakovrstni odločilni nagib, drugi pogodbениk pa je to vedel ali bi bil moral vedeti (drugi odstavek 40. člena OZ). Obe pogodbени stranki sta ob sklenitvi pogodbe vedeli, da sporna nepremičnina predstavlja zemljišče ob treh večstanovanjskih stavbah. Glede na to, da sta vedeli, da je bilo zemljišče v preteklosti last družbene pravne osebe in da se znotraj zemljišča nahajajo tri večstanovanjske stavbe, sta morali vedeti tudi, da vsaj del sporne parcele pripada k stavbam. Pravni promet glede stavb (in stanovanj v njih) se je namreč od 50-ih let prejšnjega stoletja naprej odvijal tako, da se je skupaj s stavbami prenašalo tudi zemljišče, potrebno za njihovo redno rabo. Kljub dejstvu, da jo je kupila v stečajnem postopku, je toženka morala vedeti, da bo z nadaljnjo prodajo sporne nepremičnine otežila položaj lastnikov večstanovanjskih stavb. Toženec pa je kljub temu, da je bil seznanjen s tem, da je toženka kupila sporno parcelo v stečajnem postopku, vedel, da bo z nakupom sporne parcele prikrajšal tožnike v možnosti, da se s toženko kot prvo pridobiteljico dogovorijo o ureditvi spornega lastninskega razmerja.

VSL Sodba II Cp 373/2019, 15. 10. 2019

- ♦ ZFPPIPP določa, kdo so stranke stečajnega postopka ter kdo so osebe, ki so procesno legitimirane za vložitev pritožbe zoper sklepe sodišča prve stopnje (126. člen v zvezi s 53., 54. in 55. členom ZFPPIPP).

Vsaka stranka postopka zaradi insolventnosti ima pravico vložiti pritožbo proti sklepu, razen če zakon za posamezen sklep določa, da pritožbo lahko vložijo samo nekatere stranke. Upravitelj ali druga oseba, ki ni stranka postopka, ima pravico vložiti pritožbo samo proti tistim sklepom, za katere tako določa zakon. V glavnem postopku zaradi insolventnosti so procesna dejanja upravičeni opravljati: vsak upnik, ki v tem postopku uveljavlja terjatev do insolventnega dolžnika, in insolventni dolžnik, če zakon za posamezen postopek tako določa. Družbenika sta imela možnost v teku prodaje uveljaviti predkupno pravico. O svojih pravicah sta bila obveščena. Družbenica S. d. o. o. je celo nastopala na dražbi, pa svoje predkupne pravice ni uveljavila. Glede na navedeno ni mogoče govoriti o tem, da so bile pritožnikoma kršene ustavne pravice do združevanja in do svobodne gospodarske pobude, če sta jih imela možnost v postopku prisilne prodaje uveljaviti, pa tega nista storila, niti nista podala pritožbenih razlogov s tem v zvezi (da bi jima bilo onemogočeno sodelovanje pri nakupu deleža in s tem uveljavljanje predkupne pravice).

VSL Sklep Cst 494/2019, 13. 11. 2019

343. člen (vstop kupca v pravni položaj stečajnega dolžnika pri prodaji premoženja, ki je poslovna celota)

344. člen (pritožba proti sklepom v zvezi s prodajo premoženja dolžnika)

345. člen (posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

346. člen (posebna pravila o prodaji določenega premoženja)

347. člen (posebna pravila o uveljavitvi predkupne pravice)

- ♦ Ustavno sodišče je v odločbi Up-1581/18-22 z dne 4. 4. 2019 navedlo, da je skupna prodaja celotnega kompleksa nepremičnin, ki zajema tudi dve nepremičnini (solastniška deleža), na katerih ima predkupni upravičenec zakonito predkupno pravico, posledica sprejetega načina prodaje v stečajnem postopku in ne posledica odločitve predkupnega upravičenca. Zato predkupni upravičenec v konkretnem primeru predkupno pravico lahko uveljavi le na način, da je s podpisom pogodbe pristal na smiselno enake pogoje, kot so veljali za izbranega ponudnika glede nakupa vseh nepremičnin skupaj. Ker je bila ponudba izbranega ponudnika pravilna in upoštevana, je upravitelj postopal pravilno, ko je predkupnemu upravičencu poslal besedilo pogodbe s smiselno enako vsebino, kot jo ima pogodba, ki jo je poslal izbranemu ponudniku (druga točka tretjega odstavka 347. člena ZFPPIPP). Postopek prodaje na podlagi zavezujočega zbiranja ponudb se od postopka prodaje na podlagi javne dražbe razlikuje v tem, da ponudnike, glede na to, da za ponujene cene drugih ponudnikov ne vedo, sili k temu, da ponudijo najvišje, še realne cene, ki so jih za nakup premoženja še pripravljeni plačati. Pri prodaji na javni dražbi se do takšne cene pride šele z draženjem. Ker sta postopka glede načina prodaje bistveno različna, o zatrjevani neenakosti v primeru, ko predkupni upravičenec uveljavi predkupno pravico, ni mogoče govoriti.

VSL Sklep III Cpg 258/2019, 23. 5. 2019

- ♦ ZFPPIPP določa, kdo so stranke stečajnega postopka ter kdo so osebe, ki so procesno legitimirane za vložitev pritožbe zoper sklepe sodišča prve stopnje (126. člen v zvezi s 53., 54. in 55. členom ZFPPIPP). Vsaka stranka postopka zaradi insolventnosti ima pravico vložiti pritožbo proti sklepu, razen če zakon za posamezen sklep določa, da pritožbo lahko vložijo samo nekatere stranke. Upravitelj ali druga oseba, ki ni stranka postopka, ima pravico vložiti pritožbo samo proti tistim sklepom, za katere tako določa zakon. V glavnem postopku zaradi insolventnosti so procesna dejanja upravičeni opravljati: vsak upnik, ki v tem postopku uveljavlja terjatev do insolventnega dolžnika, in insolventni dolžnik, če zakon za posamezen postopek tako določa. Družbenika sta imela možnost v teku prodaje uveljaviti predkupno pravico. O svojih pravicah sta bila obveščena. Družbenica S. d. o. o. je celo nastopala na dražbi, pa svoje predkupne pravice ni uveljavila. Glede na navedeno ni mogoče govoriti o tem, da so bile pritožnikom kršene ustavne pravice do združevanja in do svobodne gospodarske pobude, če sta jih imela možnost v postopku prisilne prodaje uveljaviti, pa tega nista storila, niti nista podala pritožbenih razlogov s tem v zvezi (da bi jima bilo onemogočeno sodelovanje pri nakupu deleža in s tem uveljavljanje predkupne pravice).

VSL Sklep Cst 494/2019, 13. 11. 2019

348. člen (uporaba pododdelka 5.8.3)

349. člen (osebno odgovorni družbenik kot stranka glavnega stečajnega postopka)

350. člen (posebna pravila o stečajni masi)

351. člen (posebna pravila o postopkih izvršbe in zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom)

352. člen (učinek prenehanja terjatev do stečajnega dolžnika za terjatve do osebno odgovornih družbenikov)

353. člen (sklep sodišča kot pogoj za plačilo)

- ♦ Sodišče prve stopnje ni ustrezno razmejilo med ravnanji obsojenca pred začetkom postopka osebnega stečaja in ravnanji po začetku postopka, ampak je izhajalo iz zmotne predpostavke, da se od obsojenega pričakuje poplačilo obveznosti iz posebnega pogoja tudi v času postopka osebnega stečaja. Obsojencu, zoper katerega je uveden [*pravilno: začel*] osebni stečaj, ni dovoljeno poravnati obveznosti, določene v pogojni obsodbi. Oškodovanci v času trajanja stečajnega postopka zoper obsojenega do poplačila terjatve, ki je bila določena kot poseben pogoj, lahko pridejo le na način, da poplačilo zahtevajo iz stečajne mase, s katero razpolaga stečajni upravitelj.

VSL Sklep VII Kp 23728/2014, 3. 12. 2019

354. člen (stroški stečajnega postopka)

1. Plačilo pravnih stroškov kot stroškov stečajnega postopka

- ◆ Ne glede na način končanja pravnega postopka po izpolnitvi pogojev za njegovo nadaljevanje (drugi odstavek 301. člena ZFPPIPP), je predpisana dolžnost navedbe že nastalih stroškov sodnega uveljavljanja terjatve v zahtevku za priznanje terjatve pozitivna procesna predpostavka, ki mora biti izpolnjena, da bi sodišče v pravnem postopku smelo odločati o zahtevku upnika za povrnitev teh pravnih stroškov, ki so nastali do začetka stečajnega postopka. Takšna dodatna ovira za uveljavljanje stroškovnega zahtevka v pravdi je utemeljena na načelu koncentracije v stečajnem postopku, saj omogoča, da se že v fazi preizkusa terjatev ugotovi obseg vseh terjatev in z njimi povezanih stroškov, ki vplivajo na možnost poplčila upnikov. Ker v obravnavanem primeru tožena stranka stroškov pravnega postopka, ki so nastali pred začetkom stečajnega postopka, v stečajnem postopku ni prijavila, navedena procesna predpostavka ni bila izpolnjena, zato zahtevke tožeče stranke za povračilo pravnih stroškov nastalih pred začetkom postopka osebnega stečaja ni utemeljen.

VSL Sklep I Cpg 785/2019, 16. 12. 2019

2. Predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa

3. Plačilo sodnih taks

4. Terjatve iz poslov, sklenjenih v postopku prisilne poravnave

5. Stroški v postopku osebnega stečaja

6. Razno

355. člen (vrste stroškov stečajnega postopka)

1. Pravdni stroški

2. Sodne takse

3. Stroški v osebnem stečaju

4. Razno

356. člen (predračun stroškov stečajnega postopka)

- 1. Pritožba proti zavrnitvi predloga predračuna stroškov**
- 2. Stroški cenitev**
- 3. Sprememba predračuna stroškov**
- 4. Razno**

357. člen (sklep o soglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka)

1. Kdaj je soglasje potrebno

2. Legitimacija za predlog in za pritožbo

- ◆ Upnik glede na navedeno ni tisti, ki bi lahko sodišču prve stopnje predlagal izdajo soglasja za plačilo stroškov stečajnega postopka. Če je terjatev upnika nastala po začetku stečajnega postopka, mora upnik plačilo terjatve zahtevati od dolžnika, ki ga zastopa upravitelj. Če upravitelj sodišču ne predlaga izdaje soglasja za plačilo stroškov stečajnega postopka, upnik ne more sodišču predlagati izdaje sklepa o stroških stečajnega postopka mimo upravitelja.

VSL Sklep Cst 455/2019, 15. 10. 2019

- ◆ Sklep o soglasju oziroma o nesoglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka ni sklep, proti kateremu bi imel upravitelj pravico vložiti pritožbo (razen če gre za njegove stroške in nagrado, za kar pa v obravnavanem primeru ne gre). To velja tudi v primeru, če je sodišče prve stopnje izdalo sklep, s katerim je odločilo o ugovoru. V zvezi s stališčem upravitelja glede obveznih razlag OT, višje sodišče pojasnjuje, da ima obrazložitev izpodbijanega sklepa zanj naravo navodila iz 101. člena ZFPPIPP, ki je za upravitelja obvezno, tudi če bo prišlo do pravnega postopka.

VSL Sklep Cst 511/2019, 19. 11. 2019

- ◆ Pooblaščen odvetniška družba iz naslova pooblastilnega razmerja s stečajnim dolžnikom ne pridobi v stečajnem postopku, ki se vodi nad dolžnikom, ki je pravna oseba, niti statusa stranke niti organa tega postopka. Zato niti kot stranka, niti kot organ postopka nima procesne legitimacije za vložitev pritožbe zoper sklep stečajnega sodišča. Izvajalci storitev za stečajnega dolžnika ali za stečajnega upravitelja imajo v stečajnem postopku nad dolžnikom položaj drugih oseb. Ker ZFPPIPP ne podeljuje drugim osebam pravice do pritožbe zoper sklep, s katerim stečajno sodišče zavrne upravitelju soglasje k plačilu določenih stroškov iz stečajne mase, pomeni, da pritožba drugih oseb zoper tak sklep ni dovoljena.

VSL Sklep Cst 592/2019, 8. 1. 2020

3. Možnosti upnika stroškov ob nesoglasju k plačilu

4. Stroški cenitev

5. Razno

358. člen (terjatve, ki se upoštevajo pri razdelitvi splošne razdelitvene mase)

359. člen (vrstni red plačila terjatev iz splošne razdelitvene mase)

360. člen (prednostna in splošna razdelitev)

361. člen (prva in poznejše razdelitve)

362. člen (terjatve, ki se plačajo iz splošne razdelitvene mase)

363. člen (načrt prve razdelitve)

- ♦ Čeprav zakon ne določa, do katerega konkretnega datuma morajo biti obresti obračunane, pa namen zakonodajalca zagotovo ni bil v tem, da pri obračunu upnikovih terjatev obresti niso obračunane za tako dolgo obdobje, kot v konkretnem primeru (10 mesecev). Ker se je v konkretnem primeru postopek razdelitve stečajne mase zavlekel nerazumno dolgo, ni mogoče pritrditi stališču, da upniki zato niso upravičeni do zakonskih zamudnih obresti. Stališče, da se je postopek zavlekel zaradi pritožb zoper postopek delitve, posledično pa upravitelj načrta v obrestnem delu ni spreminjal, upnikom dejansko odreka pravico do pravnih sredstev in sodnega varstva.

VSL Sklep Cst 479/2019, 29. 10. 2019

364. člen (ugovor proti načrtu prve razdelitve)

365. člen (sklep o prvi razdelitvi)

- ◆ Čeprav zakon ne določa, do katerega konkretnega datuma morajo biti obresti obračunane, pa namen zakonodajalca zagotovo ni bil v tem, da pri obračunu upnikovih terjatev obresti niso obračunane za tako dolgo obdobje, kot v konkretnem primeru (10 mesecev). Ker se je v konkretnem primeru postopek razdelitve stečajne mase zavlekel nerazumno dolgo, ni mogoče pritrditi stališču, da upniki zato niso upravičeni do zakonskih zamudnih obresti. Stališče, da se je postopek zavlekel zaradi pritožb zoper postopek delitve, posledično pa upravitelj načrta v obrestnem delu ni spreminjal, upnikom dejansko odreka pravico do pravnih sredstev in sodnega varstva.

VSL Sklep Cst 479/2019, 29. 10. 2019

366. člen (pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi)

- ◆ Upnik lahko morebitne nepravilnosti pri razdelitvi razdelitvene mase uveljavlja le z ugovorom proti načrtu razdelitve. Upnik, ki ni vložil ugovora proti načrtu razdelitve razdelitvene mase, morebitnih nepravilnosti v zvezi z načrtom ne more uveljavljati šele v pritožbi zoper sklep o razdelitvi.

VSL Sklep Cst 33/2020, 5. 2. 2020

367. člen (končni načrt prve razdelitve)

368. člen (roki za plačilo na podlagi končnega načrta prve razdelitve)

369. člen (poznejša razdelitev)

370. člen (uporaba pododdelka 5.9.4)

371. člen (terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene mase)

- ◆ Čeprav zakon ne določa, do katerega konkretnega datuma morajo biti obresti obračunane, pa namen zakonodajalca zagotovo ni bil v tem, da pri obračunu upnikovih terjatev obresti niso obračunane za tako dolgo obdobje, kot v konkretnem primeru (10 mesecev). Ker se je v konkretnem primeru postopek razdelitve stečajne mase zavlekel nerazumno dolgo, ni mogoče pritrditi stališču, da upniki zato niso upravičeni do zakonskih zamudnih obresti. Stališče, da se je postopek zavlekel zaradi pritožb zoper postopek delitve, posledično pa upravitelj načrta v obrestnem delu ni spreminjal, upnikom dejansko odreka pravico do pravnih sredstev in sodnega varstva.

VSL Sklep Cst 479/2019, 29. 10. 2019

- ◆ Upnik lahko morebitne nepravilnosti pri razdelitvi razdelitvene mase uveljavlja le z ugovorom proti načrtu razdelitve. Upnik, ki ni vložil ugovora proti načrtu razdelitve razdelitvene mase, morebitnih nepravilnosti v zvezi z načrtom ne more uveljavljati šele v pritožbi zoper sklep o razdelitvi.

VSL Sklep Cst 33/2020, 5. 2. 2020

372. člen (prenos iz posebne v splošno razdelitveno maso)

373. člen (končna razdelitev)

374. člen (prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

- ◆ Ker je upnik kategorično zavrnil poplačilo stroškov, je njegovo soglasje k prevzemu premoženja neupoštevno. Dejstvo, da premoženja ne prevzame ločitveni upnik, pač pa navadni upnik, ne more pomeniti, da mu ni treba nositi stroškov, nastalih v zvezi z unovčenjem premoženja, ki ga prevzema v poplačilo svoje terjatve, tako kot bi te stroške nosil ločitveni upnik. Za razlogovanje, da bi stroške moral nositi le ločitveni upnik, ne pa tudi navadni upnik, če se nanj prenese premoženje po 1. točki prvega odstavka 374. člena ZFPPIPP, ni najti razumne razlage.

VSL Sklep Cst 467/2019, 23. 10. 2019

- ◆ Sodišče prve stopnje je v obravnavanem primeru izhajalo iz pravila, ki velja v primeru unovčitve stečajne mase, da se iz denarnega dobroimetja, pridobljenega s prodajo dolžnikovega premoženja, najprej plačajo stroški stečajnega postopka, nato pa se preostanek denarja razdeli upnikom. Stroški stečajnega postopka praviloma bremenijo splošno stečajno maso, medtem ko posebno stečajno maso bremenijo le določeni stroški postopka, ki so „v zvezi“ z unovčenjem te posebne stečajne mase. Kadar obstaja posebna stečajna masa in da ločitveni upnik soglasje za prevzem tega premoženja, mora nositi enake stroške kot v primeru unovčenja posebne stečajne mase. Če v splošni stečajni masi ni denarja za plačilo stroškov stečajnega postopka, nastane situacija, ki jo ureja 378. člen ZFPPIPP. Če v takem primeru obstaja premoženje, ki ga ni mogoče unovčiti, se to premoženje uporabi za kritje stroškov postopka (drugi odstavek 378. člena ZFPPIPP). To pomeni, da se ponudi tistim upnikom, ki jim stečajni dolžnik dolguje plačilo terjatev, ki po svoji naravi predstavljajo stroške stečajnega postopka. Zato se stečajni postopek v takem primeru konča brez razdelitve upnikom. Če stroški postopka v stečajnem postopku ne bodo poplačani, sodišče nima podlage za izdajo sklepa o končni razdelitvi premoženja upnikom v skladu z določbo osmega odstavka 374. člena ZFPPIPP, pač pa mora odrediti stečajnemu upravitelju, da prekliče poziv upnikom iz šestega odstavka 374. člena ZFPPIPP, predlaga (če so za to izpolnjeni pogoji) končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom in pozove zaradi kritja stroškov stečajnega postopka upnike, ki imajo terjatve do stečajnega dolžnika in ki so nastale po dnevu začetka stečajnega postopka, da oni prevzamejo premoženje stečajnega dolžnika v skladu z določbo drugega odstavka 378. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 498/2019, 13. 11. 2019

375. člen (končno poročilo upravitelja)

376. člen (sklep o končanju stečajnega postopka)

377. člen (izbris stečajnega dolžnika iz registra)

378. člen (končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

- ♦ Sodišče prve stopnje je v obravnavanem primeru izhajalo iz pravila, ki velja v primeru unovčitve stečajne mase, da se iz denarnega dobroimetja, pridobljenega s prodajo dolžnikovega premoženja, najprej plačajo stroški stečajnega postopka, nato pa se preostanek denarja razdeli upnikom. Stroški stečajnega postopka praviloma bremenijo splošno stečajno maso, medtem ko posebno stečajno maso bremenijo le določeni stroški postopka, ki so „v zvezi“ z unovčenjem te posebne stečajne mase. Kadar obstaja posebna stečajna masa in da ločitveni upnik soglasje za prevzem tega premoženja, mora nositi enake stroške kot v primeru unovčenja posebne stečajne mase. Če v splošni stečajni masi ni denarja za plačilo stroškov stečajnega postopka, nastane situacija, ki jo ureja 378. člen ZFPPIPP. Če v takem primeru obstaja premoženje, ki ga ni mogoče unovčiti, se to premoženje uporabi za kritje stroškov postopka (drugi odstavek 378. člena ZFPPIPP). To pomeni, da se ponudi tistim upnikom, ki jim stečajni dolžnik dolguje plačilo terjatev, ki po svoji naravi predstavljajo stroške stečajnega postopka. Zato se stečajni postopek v takem primeru konča brez razdelitve upnikom. Če stroški postopka v stečajnem postopku ne bodo poplačani, sodišče nima podlage za izdajo sklepa o končni razdelitvi premoženja upnikom v skladu z določbo osmega odstavka 374. člena ZFPPIPP, pač pa mora odrediti stečajnemu upravitelju, da prekliče poziv upnikom iz šestega odstavka 374. člena ZFPPIPP, predlaga (če so za to izpolnjeni pogoji) končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom in pozove zaradi kritja stroškov stečajnega postopka upnike, ki imajo terjatve do stečajnega dolžnika in ki so nastale po dnevu začetka stečajnega postopka, da oni prevzamejo premoženje stečajnega dolžnika v skladu z določbo drugega odstavka 378. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 498/2019, 13. 11. 2019

379. člen (ugovor proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

380. člen (pozneje najdeno premoženje)

381. člen (fizična oseba kot stečajni dolžnik)

382. člen (namen postopka osebnega stečaja)

- ♦ Zlorabe pravice ne more pomeniti izvrševanje določene pravice skladno z namenom, zaradi katerega je bila ta pravica podeljena.

VSL Sklep Cst 482/2019, 5. 11. 2019

- ♦ Če stečajni dolжник po začetku postopka osebnega stečaja umre in stečajna masa obstoji, se stečajni postopek nadaljuje brez prekinitve kot stečaj zapuščine.
VSL Sklep Cst 280/2019, 2. 7. 2019
- ♦ Ker je dokazni predlog za svoje zaslišanje dolжник podal v okviru trditev, ki se nanašajo na temelj njegove zatrjevanje obveznosti, pravna narava njegove obveznosti pa je vsaj v delu, ki se nanaša na judikatno terjatev, že presegla podane trditve (kot je sodišče druge stopnje že pojasnilo, o njej v tem postopku ne more ponovno odločati), sodišču prve stopnje pravilno ni bilo potrebno izvajati dokaza z zaslišanjem dolžnika. S tem, ko sodišče pravilno ni zaslišalo dolžnika, saj to za ugotavljanje verjetnosti terjatve ni bilo potrebno (četrti odstavek na 3. strani obrazložitve izpodbijanega sklepa), ni v ničemer kršilo dolžnikove pravice do izjave. Slednje je potrebno razlikovati od zaslišanja stranke v dokazne namene. Četudi bi upnik lahko dosegel poplačilo v drugem postopku, lahko sam presodi, da bo svoje interese učinkoviteje zavaroval v stečajnem postopku.
VSL Sklep Cst 525/2019, 22. 11. 2019
- ♦ Postopek osebnega stečaja se vodi, da bi vsi upniki iz premoženja stečajnega dolžnika prejeli plačilo svojih navadnih terjatev do stečajnega dolžnika hkrati in v enakih deležih. Ko se začne postopek osebnega stečaja, se ta iz razloga, ki ga navaja pritožnik, ne more prekiniti in se tako konča v skladu z namenom postopka (poplačilo upnikov) oziroma po zaključenem postopku odpusta obveznosti, ki se izvede znotraj osebnega stečaja, če dolжник vloži predlog za odpust obveznosti.
VSL Sklep Cst 478/2019, 19. 11. 2019
- ♦ Stališče, po katerem bi porok lahko sodno uveljavil regresni zahtevek kljub dejstvu, da je bil dolžniku dolg pravnomočno odpuščен v postopku osebnega stečaja, ni združljivo s pravico do osebnega dostojanstva iz 34. člena Ustave in nedopustno posega v pravnomočno urejeno pravno razmerje s sklepom o odpustu obveznosti (158. člen Ustave).
VSRS Sodba II Ips 62/2019, 21. 11. 2019

383. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo)

1. Uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo v postopku osebnega stečaja

- ♦ S tem, ko tožnik v obravnavani zadevi zahteva od toženke izpolnitev obveznosti, ki nesporno vpliva na obseg stečajne mase in je obveznost nastala pred začetkom stečajnega postopka (252. člen v zvezi s 383. členom ZFPPIPP), svoje pravice ne uveljavlja na predpisan način in je zato tožba nedopustna.
VSL Sklep I Cp 1252/2019, 7. 10. 2019

2. Presoja dolžnikove insolventnosti

3. Preizkus terjatev

- ♦ S posameznimi izvršilnimi dejanji v zvezi z opravo izvršbe na posamezen predmet izvršbe sodišče začne že pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi, takoj po njegovi izdaji in ne glede na morebitni vloženi ugovor zoper sklep o izvršbi. Ta ni ovira za opravo posameznih izvršilnih dejanj, tako tudi ne za opravo rubeža premičnin in zaznambo sklepa o izvršbi pri nepremičninah v zemljiški knjigi oziroma njihov rubež s strani izvršitelja in ustrezno objavo le tega kadar nepremičnine v zemljiško knjigo niso vpisane. Upnik z rubežem premičnin, v primerih, ko se rubež vpiše v register zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, pa z vpisom rubeža v register, pridobi zastavno pravico na zarubljenih premičninah. Na nepremičninah to pravico pridobi z zaznambo sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi oziroma z objavo zapisnika o rubežu v zemljiško knjigo ne vpisanih nepremičnin. Kljub morebiti neutemeljeno izdanemu sklepu o izvršbi ni mogoče slediti prizadevanju dolžnika za razveljavitev na njegovi podlagi opravljenih izvršilnih dejanj in

ustavitev postopka s strani izvršilnega sodišča. S stekom okoliščin iz 2. točke tretjega odstavka 132. člena ZFPPIPP je že po samem zakonu glede teh predmetov prišlo do prekinitve postopka izvršbe, kar presojo zakonitosti pridobitve zastavne oziroma ločitvene pravice upnika na njih onemogoča. Temu je namenjen stečajni postopek, kjer ima stečajni upravitelj možnost prerekanja ločitvene pravice (prvi odstavek 303. člena ZFPPIPP v zvezi s prvim odstavkom 61. člena, oba v zvezi s 383. členom ZFPPIPP), o veljavnosti in obstoju katere se nato odloča v pravnem postopku (prim. 305. in tudi 306. ter 308. člen, vsi v zvezi s 383. členom ZFPPIPP).

VSL Sklep II Ip 1238/2019, 25. 9. 2019

383.a člen (vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

383.b člen (dosegljivost dolžnika sodišču in upravitelju)

- ♦ Iz ugotovitev prvostopenjskega sodišča v izpodbijanem sklepu izhaja, da dolžnik upravitelju ni mesečno poročal o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev, pa tudi ne o zaposlitvi v tujini in ne o prejetih rednih prejemkih v tujini. Dolžnik s pritožbenimi navedbami o nizkih prejemkih, ki ne spadajo v stečajno maso, zaradi česar upravitelja o njihovem prejemu ni obveščal, ne more uspeti. Dolžniku namreč tekom postopka osebnega stečaja ni dopuščeno po svoji prosti presoji selektivno poročanje upravitelju o svojih prejemkih. Obveznost poročanja tako glede prejemkov kot tudi glede iskanja zaposlitve je absolutna in brezpogojna.

VSL Sklep Cst 573/2019, 22. 1. 2020

384. člen (ugotovitev stanja dolžnikovega premoženja)

1. Splošno

- ♦ Sodišče prve stopnje se je v razlogih sklepa, s katerim je ugodilo ugovoru upraviteljice, sklicevalo na odredbo, ki jo je izdalo dolžniku, da naj vsak mesec prenakaže znesek nad 1.010,96 EUR neposredno na fiduciarni račun upraviteljice, z opozorilom, da bo sicer sodišče postopalo v skladu z določili ZFPPIPP; po oceni pritožbenega sodišča neutemeljeno, ker odredba, kot je bila izdana v konkretnem primeru, nima podlage v zakonu. Sodišče z odredbo izda navodilo upravitelju (kot organu postopka zaradi insolventnosti) za njegovo delo (zoper katero pritožba ni dovoljena), o drugih zadevah pa odloča s sklepom.

VSL Sklep Cst 333/2019, 17. 7. 2019

- ♦ Glede na opisano pravno naravo opcije, pritožbeno sodišče pritrujuje sodišču prve stopnje, da pomeni upravičenje dolžnika, ki ga je pridobil na podlagi Pogodbe o ustanovitvi nakupne opcije, premoženje, ki bi lahko vplivalo na večji obseg stečajne mase in s tem na večji obseg poplačila upnikov v tem stečajnem postopku. Kršitev obveznosti iz 384. člena ZFPPIPP sama po sebi pomeni, da ni podanih pogojev za odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 25/2020, 22. 1. 2020

2. Obveznosti dolžnika med postopkom

385. člen (stranke glavnega postopka osebnega stečaja)

- ◆ Sodišče druge stopnje je preširoko razlagalo pravico do pritožbe s stališčem, da bi bila strankam odvzeta pravica iz 25. člena Ustave, če bi samo prvič odločalo o odprtih dejanskih vprašanjih glede aktivne procesne legitimacije.

VSRŠ Sklep Cp 38/2019, 18. 11. 2019

- ◆ Če stečajni dolжник po začetku postopka osebnega stečaja umre in stečajna masa obstoji, se stečajni postopek nadaljuje brez prekinitve kot stečaj zapuščine.

VSL Sklep Cst 280/2019, 2. 7. 2019

386. člen (omejitev poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika)

- ◆ Sodišče prve stopnje ni ustrezno razmejilo med ravnanji obsojenca pred začetkom postopka osebnega stečaja in ravnanji po začetku postopka, ampak je izhajalo iz zmotne predpostavke, da se od obsojenega pričakuje poplačilo obveznosti iz posebnega pogoja tudi v času postopka osebnega stečaja. Obsojencu, zoper katerega je uveden osebni stečaj, ni dovoljeno poravnati obveznosti, določene v pogojni obsodbi. Oškodovanci v času trajanja stečajnega postopka zoper obsojenega do poplačila terjatve, ki je bila določena kot poseben pogoj, lahko pridejo le na način, da poplačilo zahtevajo iz stečajne mase, s katero razpolaga stečajni upravitelj.

VSL Sklep VII Kp 23728/2014, 3. 12. 2019

- ◆ Pravni posel ali drugo pravno dejanje stečajnega dolžnika, ki je s tem v nasprotju, nima pravnega učinka (drugi odstavek 386. člena ZFPPIPP) in je torej nično (prvi odstavek 86. člena Obligacijskega zakonika).

VSM Sodba I Cp 732/2019, 15. 10. 2019

- ◆ Z začetkom stečajnega postopka se poslovna sposobnost dolžnika omeji tako, da ne more skleniti pogodb in opravljati drugih pravnih poslov ali dejanj, katerih predmet je razpolaganje z njegovim premoženjem, ki spada v stečajno maso. Ker dolжник izgubi poslovno sposobnost glede pravnih poslov in drugih dejanj, katerih predmet je razpolaganje z njegovim premoženjem, ki spada v stečajno maso, te pravne posle in dejanja v njegovem imenu opravlja le stečajni upravitelj kot njegov zakoniti zastopnik. Ker v obravnavanem primeru vse obravnavane vloge tožnika niso bile vložene po stečajni upraviteljici, pač pa po skrbnici, ki ga v tem postopku glede premoženjskih pravic ni mogla več zastopati kot zakonita zastopnica, je ugotovitev sodišča, da so bile vloge nedovoljene, pravilna. Sklep o oprostitvi, odlogu ali obročnem plačilu taks učinkuje le za naprej: od dne, ko je pri sodišču vložen predlog za oprostitev, odlog ali obročno plačilo. Velja vnaprej za vse takse, za katere se izteče rok za plačilo tega dne ali pozneje, nima pa vpliva na dolžnost plačila za že zapadle taksne obveznosti. Ker je bil v obravnavanem primeru izdan plačilni nalog za že zapadlo taksno obveznost za postopek pred sodiščem prve stopnje, ga pritožba s sklicevanjem na taksno oprostitev, odobreno za nadaljnja procesna dejanja v pritožbenem postopku, ne more omajati.

VSL Sklep I Cp 1001/2019, 29. 10. 2019

- ◆ Zmotno je stališče prvostopnega sodišča, da pri ravnanju dolžnika ni izpolnjena predpostavka iz 2. točke prvega odstavka 386. člena ZFPPIPP, ker dolжник v zapuščinskem postopku ni podal izjave o odpovedi dedovanju po 133. členu ZD. Sodišče prve stopnje je prezrlo drugi del besedila navedenega določila, ki se glasi „ali drugim premoženjskim pravicam“. Dolžnost pridobitve soglasja sodišča se ne nanaša le na odpoved dedovanju s podajo izjave o odpovedi dedovanju po 133. členu ZD ampak se nanaša tudi na odpoved vsem drugim premoženjskim pravicam. Pravica do nujnega deleža je dedna pravica. Nujnemu dediču gre določen del vsake stvari in vsake pravice, ki sestavlja zapuščino (27. člen ZD). Pravico do nujnega deleža se primarno uveljavlja v dednem postopku. Dediči, ki so sodelovali v zapuščinskem postopku po njegovem zaključku ne morejo več v pravdi uveljavljati nujnega deleža, saj jih pravno močni sklep o dedovanju veže. Ker je pravica do nujnega deleža premoženjska pravica, bi moral dolжник v skladu z določilom 2. točke prvega odstavka 386. člena ZFPPIPP tudi za navedeno dedno izjavo o

opustitvi uveljavljanja nujnega deleža pridobiti soglasje sodišča. Slednje pride v poštev ob predpostavki, da je zapustnik v trenutku smrti imel v lasti premoženje, ki je spadalo v zapuščino.

VSL Sklep Cst 578/2019, 9. 1. 2020

- ◆ Četudi je dolжник sredstva, ki jih je prejel od bodočega delodajalca namenil za to, da si zagotovi ustrezno zaposlitev, ga to ne odvezuje drugih obveznosti, ki jih ima v samem postopku odpusta obveznosti. Ker teh obveznosti ni spoštoval, gre za ravnanja, ki pomenijo samovoljno razpolaganje s sredstvi, ki bi lahko tvorila stečajno maso. Kršitev obveznosti iz določbe 386. člena ZFPPIPP predstavljajo razlog za ugovor zoper odpust obveznosti. Sporazumna prekinitev delovnega razmerja tudi po presoji pritožbenega sodišča pomeni delovanje v nasprotju z obveznostjo iz 1. točke prvega odstavka 401. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 575/2019, 8. 1. 2020

387. člen (posebno pravilo o pravnih posledicah začetka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom)

388. člen (fiduciarni denarni račun upravitelja)

389. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ◆ Dolžnikova preživninska obveznosti do otrok se upošteva v okviru omejitve zneska prejemkov, ki spadajo v stečajno maso v postopku osebnega stečaja.

VSL Sklep Cst 366/2019, 25. 7. 2019

- ◆ Sodišče prve stopnje ni ustrezno razmejilo med ravnanji obsojenca pred začetkom postopka osebnega stečaja in ravnanji po začetku postopka, ampak je izhajalo iz zmotne predpostavke, da se od obsojenega pričakuje poplačilo obveznosti iz posebnega pogoja tudi v času postopka osebnega stečaja. Obsojencu, zoper katerega je uveden osebni stečaj, ni dovoljeno poravnati obveznosti, določene v pogojni obsodbi. Oškodovanci v času trajanja stečajnega postopka zoper obsojenega do poplačila terjatve, ki je bila določena kot poseben pogoj, lahko pridejo le na način, da poplačilo zahtevajo iz stečajne mase, s katero razpolaga stečajni upravitelj.

VSL Sklep VII Kp 23728/2014, 3. 12. 2019

- ◆ Preživnina, ki jo je bivši mož stečajne dolžnice dolžan plačevati za preživljanje skupnih otrok, ne spada v stečajno maso stečajne dolžnice in nima nikakršnega vpliva na končanje postopka osebnega stečaja.

VSL Sklep Cst 523/2019, 3. 12. 2019

389.a člen (pogoji za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.b člen (posebna pravila pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.c člen (ustavitev poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.d člen (posebna pravila o odpustu obveznosti pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

390. člen (posebna pravila za prednostne terjatve)

391. člen (posebna pravila o izpodbojnosti pravnih dejanj dolžnika)

- ♦ Postopki izpodbijanja pravnih dejanj v stečajnem postopku po določbah ZFPPIPP so namenjeni uresničevanju načel enakega obravnavanja upnikov (46. člen ZFPPIPP), zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov (47. člen ZFPPIPP) in hitrosti postopka (48. člen ZFPPIPP). Upošteva ta načela ni mogoča situacija, da bi sodišče, ki odloča o izpodbojnih dejanjih dolžnika in mora postopati še posebej hitro (tretji odstavek 48. člena ZFPPIPP) kot predhodno vprašanje (ali kot samostojni zahtevek oziroma predlog, kot ga je poimenovala toženka) reševalo ugotovitev obsega in razdelitev skupnega premoženja zakoncev. Upošteva ureditev postopkov osebnega stečaja sodišče v pravih o izpodbijanju pravnih dejanj ugotovi (ali pa ne, odvisno od ugotovljenega dejanskega stanja) tožbenemu zahtevku tako, da razveljavi učinke pravnega posla in odloči, da tožena stranka prejeto vrne v stečajno maso. Morebitni izločitveni zahtevki (kar so upošteva pravila stečajnega postopka po vsebini zahtevki toženke kot bivše zakonske žene dolžnika iz naslova skupnega premoženja) so lahko predmet stečajnega postopka. Pridobitev skupnega premoženja je originaren način pridobitve lastninske pravice na premoženju, ne na posameznih delih, kot to uveljavlja pritožnica v tej zadevi. Ugotavljanje obsega in deleža skupnega premoženja (bivših) zakoncev je predmet drugih postopkov in ga ni moč (parcialno) reševati v pravi zaradi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj.

VSL Sodba I Cpg 356/2019, 18. 12. 2019

- ♦ Obstoje subjektivnega pogoja izpodbojnosti je potrebno dokazovati, razen v primerih, ki jih določa 391. člena ZFPPIPP, po katerem velja, da se ta, v primeru, ko gre za povezane osebe šteje za izpolnjenega.

VSM Sodba I Cp 804/2019, 5. 11. 2019

392. člen (posebna pravila o uveljavitvi terjatev do dolžnika)

393. člen (izterjava stalnih prejemkov stečajnega dolžnika)

- ♦ Sodišče prve stopnje se je v razlogih sklepa, s katerim je ugodilo ugovoru upraviteljice, sklicevalo na odredbo, ki jo je izdalo dolžniku, da naj vsak mesec prenaša znesek nad 1.010,96 EUR neposredno na fiduciarni račun upraviteljice, z opozorilom, da bo sicer sodišče postopalo v skladu z določili ZFPPIPP; po oceni pritožbenega sodišča neutemeljeno, ker odredba, kot je bila izdana v konkretnem primeru, nima podlage v zakonu. Sodišče z odredbo izda navodilo upravitelju (kot organu postopka zaradi insolventnosti) za njegovo delo (zoper katero pritožba ni dovoljena), o drugih zadevah pa odloča s sklepom.

VSL Sklep Cst 333/2019, 17. 7. 2019

394. člen (zaseg denarnega dobroimetja na dolžnikovih denarnih računih)

395. člen (posebna pravila o prodaji premoženja)

- 1. Splošno**
- 2. Izselitev iz nepremičnine v solastnini**

396. člen (sklep o končanju postopka osebnega stečaja)

- ♦ Ker v postopku osebnega stečaja ni stečajne mase, predlog za odpust obveznosti pa je bil zavrnjen, kakšnih pravnorelevantnih razlogov za nekončanje postopka osebnega stečaja pa dolžnica niti ne navaja, je izpodbijani sklep pravilen.

VSL sklep Cst 523/2019, 3. 12. 2019

- ♦ Iz podatkov v spisu izhaja, da je bil v tej zadevi izveden postopek preizkusa terjatev (izdanih je bilo več sklepov o preizkusu terjatev, ki so vsi postali pravnomočni). Upravitelj je tako imel podlago za izdelavo Seznama neplačanih in priznanih terjatev (v nadaljevanju: Seznam). Dolžnik je imel možnost, da v postopku preizkusa terjatev prereka pravočasno prijavljene terjatve upnikov, če je ocenil, da ne obstajajo (prvi odstavek 64. člena ZFPPIPP). Vendar višje sodišče ugotavlja, da te svoje možnosti ni izkoristil. V tej fazi postopka pa je dolžnik s svojimi navedbami prepozen. O obstoju vseh prijavljenih terjatev je bilo že pravnomočno odločeno, zato je sodišče prve stopnje pri izdaji izpodbijanega sklepa utemeljeno sledilo Seznamu (drugi in tretji odstavek 396. člena ZFPPIPP).

VSL sklep Cst 454/2019, 15. 10. 2019

397. člen (uporaba pododdelka 5.11.2)

398. člen (predlog za odpust obveznosti)

399. člen (namen odpusta in ovire za odpust obveznosti)

- 1. Splošno**

2. Namen odpusta obveznosti:

3. Ovire za začetek postopka odpusta

- ◆ Glede na spornost vtoževane terjatve dolžnika v delovnem sporu, toženčevo nadlegovanje dolžnika (v delovnem sporu tožnika), upošteva je navedene okoliščine je tudi po presoji pritožbenega sodišča dolžnik v tem postopku uspel izpodbiti zakonsko domnevo zlorabe pravice do odpusta obveznosti, na kateri je svoj ugovor proti odpustu obveznosti temeljil pritožnik. Tudi pritožnikov očitek, da umik tožbe v delovnem sporu dne 12. 10. 2017, torej le kratek čas pred vložitvijo dolžnikovega predloga za začetek postopka osebnega stečaja in predloga za odpust obveznosti, kaže na nesprejemljivo in manipulativno odpoved zahtevku, ni utemeljen. Očitano nepošteno ravnanje dolžnika, ki po stališču dolžnika pomeni dolžnikovo zlorabo pravice do odpusta obveznosti je bilo opravljeno v času izpodbojnosti iz 269. člena ZFPPIPP. Tako že tudi ta časovni vidik umika dolžnikove tožbe v individualnem delovnem sporu in vložitve predloga za začetek osebnega stečaja in predloga za odpust obveznosti v nasprotju s stališčem pritožnika kaže na to, da dolžnik pri izvedbi navedenih pravnih dejanj ni ravnal manipulativno. Z vložitvijo predloga za začetek postopka osebnega stečaja se je namreč dolžnik izpostavil riziku morebitnega izpodbijanja njegovega pravnega dejanja umika tožbe. Na njegovo manipulativno ravnanje bi bilo mogoče sklepati kvečjemu v primeru, ko bi dolžnik predlog za začetek stečajnega postopka vložil po preteku obdobja izpodbojnosti.

VSL Sklep Cst 411/2019, 18. 9. 2019

- ◆ Prej v zakonu ni bilo izrecne določbe, kot je sedaj 2. alineja 2. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP. Vendar pa so sodišča že pred tem določila v zvezi z odpustom obveznosti razlagala tako, da ponovni odpust obveznosti, ko je že prišlo do ustavitve postopka odpusta obveznosti in zavrnitve predloga za odpust obveznosti, ni dopusten, če je bil prvotni predlog zavrnjen zaradi kršitev obveznosti stečajnega dolžnika ali zaradi prevzemanja obveznosti, ki so nesorazmerne z dolžnikovim premoženjskim položajem. Pri institutu odpusta obveznosti namreč ne gre za pravico v običajnem civilnopravnem pomenu, temveč za pravno dobroto prezadolženi fizični osebi.

VSL Sklep Cst 537/2019, 10. 12. 2019

- ◆ Pritožbeno sodišče odgovarja, da ne more ponovno odločati o pravnomočno ugotovljenih dejstvih v zvezi z zakonsko ugotovljeno oviro za odpust iz 4. točke prvega odstavka 399. člena ZFPPIPP, torej prevzemanja obveznosti, ki so nesorazmerne s premoženjem dolžnika (torej trditve pritožnika glede prodaje solastniškega deleža in vpisa hipoteke na dolžnikovo nepremičnino), saj je o tem že bilo pravnomočno odločeno v prejšnjem postopku. V ponovnem postopku sodišče prve stopnje in pritožbeno sodišče presoja le ovire za odpust, ki so nastale v tem postopku in ugotavlja, da so podane in sicer ni poteklo desetletno obdobje od pravnomočne zavrnitve odpusta (2. alineja drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 18/2020, 29. 1. 2020

4. Ravnanja dolžnika, ki pomenijo zlorabo pravice do odpusta

- ◆ Dolžnik ima možnost, da odgovori na upnikov odgovor proti odpustu obveznosti pisno ali pa se o njem izreče na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti. O tem je bila dolžnica poučena v pozivu sodišča, da se izreče o ugovoru. Na naroku za obravnavanje ugovora je dolžnica predlagala svoje zaslišanje. Zaslihanje stranke je dokazno sredstvo, s katerim se dokazujejo trditve stranke o spornih dejstvih. Dolžnica je pravni laik, zato je bilo njen predlog, da se jo (za)sliši, glede na pouk sodišča v pozivu, da se izreče o ugovoru in ima to možnost tudi še na naroku za obravnavo ugovora, mogoče razumeti tudi kot njen predlog, da se jo sliši v smislu opredelitve do upnikovega ugovora in ne kot njen dokazni predlog. Kontekst zgoraj navedenih določb ZPP o zahtevani trditveni podlagi, ki šele opravičuje izvedbo dokazov v zvezi s pravno relevantnimi spornimi dejstvi, pa je terjal od prvostopenjskega sodišča, da dolžnico v okviru dolžnosti materialnega procesnega vodstva po 285. členu ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP, pozove najprej k navedbi dejstev, ki naj se z njenim zaslihanjem dokazujejo. Opustitev te dolžnosti sodišča zato ne more iti v breme dolžnici. Njeno izpovedbo o dejstvih je bilo zato šteti tudi kot navajanje dejstev oziroma izjavo o upnikovem ugovoru proti odpustu obveznosti, torej tudi izpolnitev njene pravice, da je slišana. ZFPPIPP v četrtem odstavku 399. člena

našteva nekatera tipična ravnanja dolžnika, ki pomenijo zlorabo pravice do odpusta obveznosti, če se ne dokaže drugače. Eden od takih primerov je opredeljen v 1. točki četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP. Gre za primer, če stečajni dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja ali po njegovi uvedbi da neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davkov ali prispevkov, zaradi česar mu je pristojni davčni organ dodatno ali naknadno odmeril davek ali naložil plačilo prispevkov v znesku najmanj 4.000,00 EUR. Upnica je s trditvami, da dolžnica za obdobje od septembra 2015 do oktobra 2016 davčnemu organu ni predložila obračunov prispevkov za socialno varnost, zaradi česar ji je davčni organ z odločbami odmeril in naložil plačilo teh prispevkov v skupnem znesku 4.387,97 EUR, konkretizirano navedla dejstva, ki jih je treba podvreči abstraktnemu dejanskemu stanju zakonske domneve zlorabe obveznosti iz citirane določbe ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 489/2019, 13. 11. 2019

- ◆ Nesorazmerje med prevzemanjem obveznosti in dolžnikovim premoženjem je bilo tako, da izpolnjuje standard zlorabe pravice do odpusta obveznosti, saj kot že rečeno, od dneva prevzema obveznosti do začetka stečaja so glavnice po prav vseh kreditnih pogodbah naraščale, kar kaže na to, da dolžnik nikoli ni imel namena oziroma jih ni zmogel poplačevati. Kot izhaja iz sodne prakse, je institut odpusta obveznosti praviloma namenjen osebam, ki niso imele pristopov do takšnega obsega financiranja, kot ga izkazuje osebni dolžnik. Kljub temu je sodna praksa razmeroma stroga in ocenjuje kot nesorazmerno prevzemanje bistveno manjših obveznosti, kot so bile dolžnikove (tudi ko gre za podjetnike).

VSL Sklep Cst 431/2019, 9. 10. 2019

- ◆ Iz zakonskega besedila je razvidno, da je domneva po 1. točki četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP podana, ko je dolžnik dal (med drugim) neresnične podatke davčnemu organu, kar pomeni, da je izpodbita, ko dolžnik dokaže, da ni dal neresničnih podatkov oziroma da tega tudi ni naročil osebi, ki je namesto njega dala podatke davčnemu organu, ali je dopustil tako ravnanje. Odgovornosti za posledice, ki nastanejo zaradi nepravilnega računovodenja, kar velja le za davčna razmerja in za prekrške, ko mora zavezanec doplačati manjkajoče davke, ki so posledica nepravilnosti (saj je le davčni zavezanec, torej stečajni dolžnik, tisti, ki mora svoje obveznosti plačati), in odgovornosti za prekrške v zvezi z njegovim podjemom ni mogoče neposredno prenašati v postopek odpusta obveznosti, temveč je treba v vsakem primeru posebej presoditi, ali je bilo dolžnikovo ravnanje res tako, da predstavlja oviro za odpust obveznosti, kljub izpolnjeni zakonski domnevi. Zakon ne zahteva, da bi moral imeti namen zlorabe pravice do odpusta obveznosti že v času, ko je bilo dejanje, ki je predmet domneve, storjeno; gre le za to, ali je ravnal vestno in pošteno – če ni, to predstavlja oviro za odpust obveznosti in bi sicer prišlo do zlorabe tega instituta. Čeprav iz izpodbijanega sklepa ne izhaja jasno, kakšna (kako obsežna) naj bi bila dolžnost dolžnika – samostojnega podjetnika – za preverjanje računovodstva, je neutemeljeno in prestrogo pričakovati od dolžnika, da bo računovodjo, čeprav ta dela zanj, podrobno preverjal. Ravno zato, ker sam nima potrebnega znanja o računovodstvu, si gospodarski subjekt najame osebo, ki to znanje ima in ji tudi zaupa, to je tudi oseba, od katere (ker je strokovnjak na svojem področju) pridobiva informacije o tem, kako mora ravnati.

VSL Sklep Cst 497/2019, 19. 11. 2019

400. člen (začetek postopka odpusta obveznosti)

1. Podatki, ki jih pred odločitvijo o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti pridobi sodišče in presoja ovir za odpust

- ◆ Sodišče prve stopnje je po uradni dolžnosti ugotovilo obstoj ovire za odpust obveznosti na podlagi podatkov iz kazenske evidence za dolžnico. Zato razlogi, ki se nanašajo na ravnanje dolžnice in ki naj bi pomenili zlorabo pravice do odpusta obveznosti, za odločitev o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti po drugem odstavku 400. člena ZFPPIPP, niso bili pomembni.

VSL Sklep Cst 583/2019, 8. 1. 2020

2. Sklep o začetku postopka odpusta in oklic**3. Določitev dolžine preizkusnega obdobja**

- ♦ Določba o izrednem skrajšanju preizkusnega obdobja je bila sicer res sprejeta z namenom nepotrebno dolgega trajanja postopkov osebnih stečajev, v katerih se zaradi prenizkih dohodkov dolžnika stečajna masa sploh ne oblikuje, vendar pa tu ne gre za tak primer. Kot je razvidno iz upraviteljevega poročila (p. d. 38), v (posebno) stečajno maso spadajo nepremičnine v lasti stečajne dolžnice in najemnina v zvezi z eno od nepremičnin. Postopek tega osebnega stečaja se tako ne vodi le zaradi postopka odpusta obveznosti, temveč tudi zaradi unovčevanja stečajne mase. Iz načrta poteka postopka osebnega stečaja (p. d. 41) izhaja, da upravitelj predvideva, da bo uspel unovčiti stečajno maso do srede leta 2021, takrat pa bo poteklo tudi dvoletno preizkusno obdobje. Tudi zato niso utemeljeni očitki pritožnice, da se s (po pritožnični oceni predolgo) preizkusno dobo „zaradi stroškov postopka oškoduje stečajna masa“. Stečajni postopek se namreč ne more zaključiti, preden je unovčena vsa stečajna masa, poplačani upniki ter izvedena vsa dejanja, ki jih je treba opraviti v stečajnem postopku (375. člen ZFPPIPP). Pri tem pa višje sodišče še dodaja, da je preizkusno obdobje namenjeno tudi preverjanju dolžnikovega ravnanja in prizadevanja za poplačilo dolgov, njegove poštenosti in vestnosti. V tem obdobju je na preizkusu, izpolnjevati mora z zakonom določene obveznosti (383.b, 384., 386. in 401. člen ZFPPIPP), upoštevati prepovedi iz 386. člena ZFPPIPP in živeti v skladu s svojimi možnostmi, pri vsem navedenem pa ga nadzira upravitelj. Šele če ta preizkus prestane, je upravičen do odpusta obveznosti.

VSL Sklep Cst 506/2019, 12. 11. 2019

- ♦ Na dolžino preizkusnega obdobja ne vpliva zaposlenost dolžnika tako, da bi samo zato, ker je zaposlen, bilo določeno daljše preizkusno obdobje. S tem bi bili v bistvu kaznovani tisti dolžniki, ki se potrudijo in si najdejo zaposlitev.

VSL Sklep Cst 562/2019, 17. 12. 2019

- ♦ Preizkusno obdobje je bilo stečajni dolžnici določeno že s sklepom z dne 29. 4. 2019. Tedaj je bil začet postopek odpusta obveznosti stečajni dolžnici in določeno preizkusno obdobje 6 mesecev, ki je z dnem 29. 10. 2019 že poteklo. Pritožnik bi z razlogi, ki jih uveljavlja sedaj v pritožbi zoper sklep o odpustu obveznosti z dne 4. 11. 2019, eventualno lahko uspel v ugovoru zoper sklep, s katerim je sodišče določilo preizkusno obdobje, to je zoper sklep z dne 29. 4. 2019, česar pa ni storil. Ne more pa s takimi razlogi pritožnik več uspeti v okviru pritožbe zoper sklep, s katerim je sodišče prve stopnje po poteku preizkusne dobe odločilo o samem odpustu obveznosti.

VSL Sklep Cst 565/2019, 18. 12. 2019

401. člen (dodatne obveznosti stečajnega dolžnika med preizkusnim obdobjem)

- ♦ Iz ugotovitev prvostopenjskega sodišča v izpodbijanem sklepu izhaja, da dolžnik upravitelju ni mesečno poročal o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev, pa tudi ne o zaposlitvi v tujini in ne o prejetih rednih prejemkih v tujini. Dolžnik s pritožbenimi navedbami o nizkih prejemkih, ki ne spadajo v stečajno maso, zaradi česar upravitelja o njihovem prejemu ni obveščal, ne more uspeti. Dolžniku namreč tekom postopka osebnega stečaja ni dopuščeno po svoji prosti presoji selektivno poročanje upravitelju o svojih prejemkih. Obveznost poročanja tako glede prejemkov kot tudi glede iskanja zaposlitve je absolutna in brezpogojna.

VSL Sklep Cst 573/2019, 22. 1. 2020

- ♦ Četudi je dolžnik sredstva, ki jih je prejel od bodočega delodajalca namenil za to, da si zagotovi ustrezno zaposlitev, ga to ne odvezuje drugih obveznosti, ki jih ima v samem postopku odpusta obveznosti. Ker teh obveznosti ni spoštoval, gre za ravnanja, ki pomenijo samovoljno razpolaganje s sredstvi, ki bi lahko tvorila stečajno maso. Kršitev obveznosti iz določbe 386. člena ZFPPIPP predstavljajo razlog za ugovor zoper odpust obveznosti. Sporazumna prekinitev delovnega razmerja tudi po presoji pritožbenega sodišča pomeni delovanje v nasprotju z obveznostjo iz 1. točke prvega odstavka 401. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 575/2019, 8. 1. 2020

- ◆ Sodišče prve stopnje se do njenih (z zdravniško dokumentacijo izkazanih) zdravstvenih težav ni opredelilo, pač pa je navedlo zgolj to, da dolžnica očitkov upraviteljice ni prerekala, pač pa je svoja dejanja opravičevala z boleznijo. To za zaključke, kakršni izhajajo iz izpodbijanega sklepa in brez vsakršne dokazne ocene predložene zdravstvene dokumentacije, nikakor ne more zadostovati. Iz zakonske dikcije prvega odstavka 401. člena ZFPPIPP povsem jasno izhaja, da si mora dolžnik, če ni zaposlen in je sposoben za delo, prizadevati najti zaposlitev in upravitelju mesečno poročati o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev. Če sodišče prve stopnje ob nesporni ugotovitvi dolžničinega zdravnika, da je dolžnica nezmožna za aktivno iskanje zaposlitve, temu ni sledilo, potem bi moralo razloge za to pojasniti. Ob odsotnosti kakršnekoli ocene zdravstvenega stanja in osebnih okoliščin, v katerih dolžnica živi, ni mogoče slediti pavšalnemu zaključku izpodbijanega sklepa, da je dolžnica „nedvomno“ kršila določbe ZFPPIPP.
- VSL Sklep Cst 522/2019, 17. 12. 2019**

402. člen (dodatne naloge in pristojnosti upravitelja med preizkusnim obdobjem)

403. člen (razlogi za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ◆ Sodišče prve stopnje se je v razlogih sklepa, s katerim je ugodilo ugovoru upraviteljice, sklicevalo na odredbo, ki jo je izdalo dolžniku, da naj vsak mesec prenakáže znesek nad 1.010,96 EUR neposredno na fiduciarni račun upraviteljice, z opozorilom, da bo sicer sodišče postopalo v skladu z določili ZFPPIPP; po oceni pritožbenega sodišča neutemeljeno, ker odredba, kot je bila izdana v konkretnem primeru, nima podlage v zakonu. Sodišče z odredbo izda navodilo upravitelju (kot organu postopka zaradi insolventnosti) za njegovo delo (zoper katero pritožba ni dovoljena), o drugih zadevah pa odloča s sklepom.

VSL Sklep Cst 333/2019, 17. 7. 2019

- ◆ Iz ugotovitev prvostopenjskega sodišča v izpodbijanem sklepu izhaja, da dolžnik upravitelju ni mesečno poročal o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev, pa tudi ne o zaposlitvi v tujini in ne o prejetih rednih prejemkih v tujini. Dolžnik s pritožbenimi navedbami o nizkih prejemkih, ki ne spadajo v stečajno maso, zaradi česar upravitelja o njihovem prejemu ni obveščal, ne more uspeti. Dolžniku namreč tekom postopka osebnega stečaja ni dopuščeno po svoji prosti presoji selektivno poročanje upravitelju o svojih prejemkih. Obveznost poročanja tako glede prejemkov kot tudi glede iskanja zaposlitve je absolutna in brezpogojna.

VSL Sklep Cst 573/2019, 22. 1. 2020

- ◆ Zmotno je stališče prvostopenjskega sodišča, da pri ravnanju dolžnika ni izpolnjena predpostavka iz 2. točke prvega odstavka 386. člena ZFPPIPP, ker dolžnik v zapuščinskem postopku ni podal izjave o odpovedi dedovanju po 133. členu ZD. Sodišče prve stopnje je prezrlo drugi del besedila navedenega določila, ki se glasi „ali drugim premoženjskim pravicam“. Dolžnost pridobitve soglasja sodišča se ne nanaša le na odpoved dedovanju s podajo izjave o odpovedi dedovanju po 133. členu ZD ampak se nanaša tudi na odpoved vsem drugim premoženjskim pravicam. Pravica do nujnega deleža je dedna pravica. Nujnemu dediču gre določen del vsake stvari in vsake pravice, ki sestavlja zapuščino (27. člen ZD). Pravico do nujnega deleža se primarno uveljavlja v dednem postopku. Dediči, ki so sodelovali v zapuščinskem postopku po njegovem zaključku ne morejo več v pravdi uveljavljati nujnega deleža, saj jih pravno močni sklep o dedovanju veže. Ker je pravica do nujnega deleža premoženjska pravica, bi moral dolžnik v skladu z določilom 2. točke prvega odstavka 386. člena ZFPPIPP tudi za navedeno dedno izjavo o opustitvi uveljavljanja nujnega deleža pridobiti soglasje sodišča. Slednje pride v poštev ob predpostavki, da je zapustnik v trenutku smrti imel v lasti premoženje, ki je spadalo v zapuščino.

VSL Sklep Cst 578/2019, 9. 1. 2020

- ◆ Četudi je dolžnik sredstva, ki jih je prejel od bodočega delodajalca namenil za to, da si zagotovi ustrezno zaposlitev, ga to ne odvezuje drugih obveznosti, ki jih ima v samem postopku odpusta obveznosti. Ker

teh obveznosti ni spoštoval, gre za ravnanja, ki pomenijo samovoljno razpolaganje s sredstvi, ki bi lahko tvorila stečajno maso. Kršitev obveznosti iz določbe 386. člena ZFPPIPP predstavljajo razlog za ugovor zoper odpust obveznosti. Sporazumna prekinitev delovnega razmerja tudi po presoji pritožbenega sodišča pomeni delovanje v nasprotju z obveznostjo iz 1. točke prvega odstavka 401. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 575/2019, 8. 1. 2020

- ◆ Glede na opisano pravno naravo opcije, pritožbeno sodišče pritruje sodišču prve stopnje, da pomeni upravičenje dolžnika, ki ga je pridobil na podlagi Pogodbe o ustanovitvi nakupne opcije, premoženje, ki bi lahko vplivalo na večji obseg stečajne mase in s tem na večji obseg poplačila upnikov v tem stečajnem postopku. Kršitev obveznosti iz 384. člena ZFPPIPP sama po sebi pomeni, da ni podanih pogojev za odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 25/2020, 22. 1. 2020

- ◆ Sodišče druge stopnje je preširoko razlagalo pravico do pritožbe s stališčem, da bi bila strankam odvzeta pravica iz 25. člena Ustave, če bi samo prvič odločalo o odprtih dejanskih vprašanjih glede aktivne procesne legitimacije.

VSRS Sklep Cp 38/2019, 18. 11. 2019

404. člen (roki za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ◆ Preizkusno obdobje je bilo stečajni dolžnici določeno že s sklepom z dne 29. 4. 2019. Tedaj je bil začet postopek odpusta obveznosti stečajni dolžnici in določeno preizkusno obdobje 6 mesecev, ki je z dnem 29. 10. 2019 že poteklo. Pritožnik bi z razlogi, ki jih uveljavlja sedaj v pritožbi zoper sklep o odpustu obveznosti z dne 4. 11. 2019, eventualno lahko uspel v ugovoru zoper sklep, s katerim je sodišče določilo preizkusno obdobje, to je zoper sklep z dne 29. 4. 2019, česar pa ni storil. Ne more pa s takimi razlogi pritožnik več uspeti v okviru pritožbe zoper sklep, s katerim je sodišče prve stopnje po poteku preizkusne dobe odločilo o samem odpustu obveznosti.

VSL Sklep Cst 565/2019, 18. 12. 2019

405. člen (postopek ugovora proti odpustu obveznosti)

406. člen (odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti)

- ◆ Zmotno je stališče prvostopnega sodišča, da pri ravnanju dolžnika ni izpolnjena predpostavka iz 2. točke prvega odstavka 386. člena ZFPPIPP, ker dolžnik v zapuščinskem postopku ni podal izjave o odpovedi dedovanju po 133. členu ZD. Sodišče prve stopnje je prezrlo drugi del besedila navedenega določila, ki se glasi „ali drugim premoženjskim pravicam“. Dolžnost pridobitve soglasja sodišča se ne nanaša le na odpoved dedovanju s podajo izjave o odpovedi dedovanju po 133. členu ZD ampak se nanaša tudi na odpoved vsem drugim premoženjskim pravicam. Pravica do nujnega deleža je dedna pravica. Nujnemu dediču gre določen del vsake stvari in vsake pravice, ki sestavlja zapuščino (27. člen ZD). Pravico do nujnega deleža se primarno uveljavlja v dednem postopku. Dediči, ki so sodelovali v zapuščinskem postopku po njegovem zaključku ne morejo več v pravdi uveljavljati nujnega deleža, saj jih pravno močni sklep o dedovanju veže. Ker je pravica do nujnega deleža premoženjska pravica, bi moral dolžnik v skladu z določilom 2. točke prvega odstavka 386. člena ZFPPIPP tudi za navedeno dedno izjavo o opustitvi uveljavljanja nujnega deleža pridobiti soglasje sodišča. Slednje pride v poštev ob predpostavki, da je zapustnik v trenutku smrti imel v lasti premoženje, ki je spadalo v zapuščino.

VSL Sklep Cst 578/2019, 9. 1. 2020

- ◆ Iz ugotovitev prvostopenjskega sodišča v izpodbijanem sklepu izhaja, da dolžnik upravitelju ni mesečno poročal o dejanjih, ki jih je opravil, da bi našel zaposlitev, pa tudi ne o zaposlitvi v tujini in ne o prejetih

rednih prejemkih v tujini. Dolžnik s pritožbenimi navedbami o nizkih prejemkih, ki ne spadajo v stečajno maso, zaradi česar upravitelja o njihovem prejemu ni obveščal, ne more uspeti. Dolžniku namreč tekom postopka osebnega stečaja ni dopuščeno po svoji prosti presoji selektivno poročanje upravitelju o svojih prejemkih. Obveznost poročanja tako glede prejemkov kot tudi glede iskanja zaposlitve je absolutna in brezpogojna.

VSL Sklep Cst 573/2019, 22. 1. 2020

- ◆ Glede na opisano pravno naravo opcije, pritožbeno sodišče pritruje sodišču prve stopnje, da pomeni upravičenje dolžnika, ki ga je pridobil na podlagi Pogodbe o ustanovitvi nakupne opcije, premoženje, ki bi lahko vplivalo na večji obseg stečajne mase in s tem na večji obseg poplačila upnikov v tem stečajnem postopku. Kršitev obveznosti iz 384. člena ZFPPIPP sama po sebi pomeni, da ni podanih pogojev za odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 25/2020, 22. 1. 2020

407. člen (sklep o odpustu obveznosti)

- ◆ Preizkusno obdobje je bilo stečajni dolžnici določeno že s sklepom z dne 29. 4. 2019. Tedaj je bil začet postopek odpusta obveznosti stečajni dolžnici in določeno preizkusno obdobje 6 mesecev, ki je z dnem 29. 10. 2019 že poteklo. Pritožnik bi z razlogi, ki jih uveljavlja sedaj v pritožbi zoper sklep o odpustu obveznosti z dne 4. 11. 2019, eventualno lahko uspel v ugovoru zoper sklep, s katerim je sodišče določilo preizkusno obdobje, to je zoper sklep z dne 29. 4. 2019, česar pa ni storil. Ne more pa s takimi razlogi pritožnik več uspeti v okviru pritožbe zoper sklep, s katerim je sodišče prve stopnje po poteku preizkusne dobe odločilo o samem odpustu obveznosti.

VSL Sklep Cst 565/2019, 18. 12. 2019

408. člen (terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

- ◆ Stališče, po katerem bi porok lahko sodno uveljavil regresni zahtevek kljub dejstvu, da je bil dolžniku dolg pravnomočno odpuščen v postopku osebnega stečaja, ni združljivo s pravico do osebnega dostojanstva iz 34. člena Ustave in nedopustno posega v pravnomočno urejeno pravno razmerje s sklepom o odpustu obveznosti (158. člen Ustave).

VSRS Sodba II Ips 62/2019, 21. 11. 2019

409. člen (pravni učinki odpusta obveznosti)

- ◆ Sodišče druge stopnje je preširoko razlagalo pravico do pritožbe s stališčem, da bi bila strankam odvzeta pravica iz 25. člena Ustave, če bi samo prvič odločalo o odprtih dejanskih vprašanjih glede aktivne procesne legitimacije.

VSRS Sklep Cp 38/2019, 18. 11. 2019

- ◆ Stališče, po katerem bi porok lahko sodno uveljavil regresni zahtevek kljub dejstvu, da je bil dolžniku dolg pravnomočno odpuščen v postopku osebnega stečaja, ni združljivo s pravico do osebnega dostojanstva iz 34. člena Ustave in nedopustno posega v pravnomočno urejeno pravno razmerje s sklepom o odpustu obveznosti (158. člen Ustave).

VSRS Sodba II Ips 62/2019, 21. 11. 2019

410. člen (končanje postopka osebnega stečaja po odpustu obveznosti)

411. člen (izpodbijanje odpusta obveznosti)

412. člen (odločanje o razveljavitvi odpusta obveznosti)

413. člen (evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

414. člen (zapuščina kot stečajni dolžnik)

- ♦ Če stečajni dolžnik po začetku postopka osebnega stečaja umre in stečajna masa obstoji, se stečajni postopek nadaljuje brez prekinitve kot stečaj zapuščine.

VSL Sklep Cst 280/2019, 2. 7. 2019

415. člen (namen postopka stečaja zapuščine)

- ♦ Če stečajni dolžnik po začetku postopka osebnega stečaja umre in stečajna masa obstoji, se stečajni postopek nadaljuje brez prekinitve kot stečaj zapuščine.

VSL Sklep Cst 280/2019, 2. 7. 2019

416. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo in o postopku osebnega stečaja)

417. člen (stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

417.a člen (obvestitev Republike Slovenije o zapuščini brez dedičev)

417.b člen (zahteva za prenos zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dedičev)

417.c člen (posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

417.d člen (posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

418. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ♦ Če stečajni dolжник po začetku postopka osebnega stečaja umre in stečajna masa obstoji, se stečajni postopek nadaljuje brez prekinitve kot stečaj zapuščine.

VSL Sklep Cst 280/2019, 2. 7. 2019

419. člen (uporaba 6. poglavja)

420. člen (odločanje o začetku postopka prisilne likvidacije)

421. člen (uporaba pravil za prisilno likvidacijo)

422. člen (stranke postopka prisilne likvidacije)

423. člen (posebna pravila, če je pravna oseba insolventna)

424. člen (uporaba 7. poglavja)

425. člen (pristojnost sodišča)

426. člen (sestava registrskega sodišča)

427. člen (izbrisni razlog)

- ♦ Do odprave ugotovljenega neskladja se lahko v postopku izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije, ki se vodi iz razloga po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP, kot ugovor, da izbrisni razlog ne obstaja, uveljavi tudi, da pravna oseba ni prenehala poslovati, da ima premoženje ali da ni izpolnila vseh svojih obveznosti. Navedeno pomeni, da je mogoče v izbrisnem postopku po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP uveljaviti vsebinsko enak ugovor kot v izbrisnem postopku po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep IV Cpg 745/2019, 18. 12. 2019

428. člen (obveznost obveščanja o domnevi izbrisnega razloga)

- ♦ V obravnavanem primeru registrsko sodišče materialnopravno zmotno enači položaj predlagatelja postopka izbrisa, ki se izvede na predlog, s položajem osebe, na obvestilo katere registrsko sodišče začne postopek izbrisa po uradni dolžnosti. Ker izpodbijani sklep ne vsebuje razlogov o odločilnih dejstvih, ki so navedena v obvestilu državnega organa o zatrjevani domnevi izbrisnega razloga, ga ni mogoče preizkusiti, s tem pa tudi ne odgovoriti pritožnici, ali bi v konkretnem primeru na podlagi njenega obvestila registrsko sodišče moralo po uradni dolžnosti začeti postopek izbrisa. Registrsko sodišče nima zakonskih pooblastil za začetek postopka izbrisa družbe iz sodnega registra brez likvidacije po uradni dolžnosti, če o domnevi izbrisnega razloga ne dobi obvestila od oseb, ki so k temu z zakonom zavezane.

VSL Sklep IV Cpg 499/2019, 2. 10. 2019

429. člen (uporaba pravil o postopku)

430. člen (objave in vročitve)

431. člen (odločanje o začetku postopka izbrisa)

- ♦ V obravnavanem primeru registrsko sodišče materialnopravno zmotno enači položaj predlagatelja postopka izbrisa, ki se izvede na predlog, s položajem osebe, na obvestilo katere registrsko sodišče začne postopek izbrisa po uradni dolžnosti. Ker izpodbijani sklep ne vsebuje razlogov o odločilnih dejstvih, ki so navedena v obvestilu državnega organa o zatrjevani domnevi izbrisnega razloga, ga ni mogoče preizkusiti, s tem pa tudi ne odgovoriti pritožnici, ali bi v konkretnem primeru na podlagi njenega obvestila registrsko sodišče moralo po uradni dolžnosti začeti postopek izbrisa. Registrsko sodišče nima zakonskih pooblastil za začetek postopka izbrisa družbe iz sodnega registra brez likvidacije po uradni dolžnosti, če o domnevi izbrisnega razloga ne dobi obvestila od oseb, ki so k temu z zakonom zavezane.

VSL Sklep IV Cpg 499/2019, 2. 10. 2019

432. člen (udeleženci postopka izbrisa)

- ♦ Zoper navedeni sklep se je pritožil A. A. z navedbo, da je predlagatelj postopka izbrisa. S tem statusom pa ima po drugem odstavku 438. člena ZFPPIPP pravico do pritožbe zoper sklep o ustavitvi postopka izbrisa le v primeru, če se je postopek izbrisa začel na njegov predlog. Status udeleženca postopka izbrisa

ima namreč po 2. točki 432. člena ZFPPIPP predlagatelj postopka izbrisa, če je sodišče začelo postopek izbrisa na predlog. Kot izhaja iz podatkov registrskega sodišča (red. št. 6), pa je pritožnik sicer 12. 8. 2019 vložil predlog za izbris subjekta vpisa na podlagi 433. člena ZFPPIPP, vendar postopek izbrisa na podlagi njegovega predloga še ni bil začel. Tako se pokaže, da pritožnik v tem postopku, začetem po uradni dolžnosti in ne na predlog, statusa udeleženca nima in da njegova pritožba zoper izpodbijani sklep ni dovoljena.

VSL Sklep IV Cpg 16/2020, 29. 1. 2020

433. člen (upravičeni predlagatelj)

- ♦ Zoper navedeni sklep se je pritožil A. A. z navedbo, da je predlagatelj postopka izbrisa. S tem statusom pa ima po drugem odstavku 438. člena ZFPPIPP pravico do pritožbe zoper sklep o ustavitvi postopka izbrisa le v primeru, če se je postopek izbrisa začel na njegov predlog. Status udeleženca postopka izbrisa ima namreč po 2. točki 432. člena ZFPPIPP predlagatelj postopka izbrisa, če je sodišče začelo postopek izbrisa na predlog. Kot izhaja iz podatkov registrskega sodišča (red. št. 6), pa je pritožnik sicer 12. 8. 2019 vložil predlog za izbris subjekta vpisa na podlagi 433. člena ZFPPIPP, vendar postopek izbrisa na podlagi njegovega predloga še ni bil začel. Tako se pokaže, da pritožnik v tem postopku, začetem po uradni dolžnosti in ne na predlog, statusa udeleženca nima in da njegova pritožba zoper izpodbijani sklep ni dovoljena.

VSL Sklep IV Cpg 16/2020, 29. 1. 2020

434. člen (sklep o začetku postopka izbrisa)

435. člen (razlogi za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

436. člen (rok za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

437. člen (odločanje o ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

438. člen (sklep o ustavitvi postopka izbrisa)

- ♦ Zoper navedeni sklep se je pritožil A. A. z navedbo, da je predlagatelj postopka izbrisa. S tem statusom pa ima po drugem odstavku 438. člena ZFPPIPP pravico do pritožbe zoper sklep o ustavitvi postopka izbrisa le v primeru, če se je postopek izbrisa začel na njegov predlog. Status udeleženca postopka izbrisa ima namreč po 2. točki 432. člena ZFPPIPP predlagatelj postopka izbrisa, če je sodišče začelo postopek izbrisa na predlog. Kot izhaja iz podatkov registrskega sodišča (red. št. 6), pa je pritožnik sicer 12. 8. 2019 vložil predlog za izbris subjekta vpisa na podlagi 433. člena ZFPPIPP, vendar postopek izbrisa na podlagi njegovega predloga še ni bil začel. Tako se pokaže, da pritožnik v tem postopku, začetem po

uradni dolžnosti in ne na predlog, statusa udeleženca nima in da njegova pritožba zoper izpodbijani sklep ni dovoljena.

VSL Sklep IV Cpg 16/2020, 29. 1. 2020

439. člen (sklep o obstoju izbrisnega razloga)

440. člen (izbris pravne osebe iz sodnega registra)

441. člen (prenehanje pravne osebe)

- ◆ Posledica pravnomočno končanega postopka izbrisa iz sodnega registra je prenehanje pravne osebe. Tako izbrisana pravna oseba nima pravnih naslednikov.

VSL Sklep I Cpg 914/2018, 4. 12. 2019

442. člen (učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

- ◆ Določba šestega odstavka 442. člena ZFPPIPP je bila razveljavljena z 18. členom ZPUOOD z dnem 17. 11. 2011, a se razveljavitev ne nanaša na družbenike izbrisanih družb do uveljavitve ZUPOOD, saj je za te ta zakon v 1. do 17. členu predvidel zgolj prekinitev postopkov na podlagi ZFPPIPP in možnost odpusta obveznosti v posebnem postopku, ki ga mora sprožiti dolžnik. Tudi navedene določbe ZPUOOD pa so bile razveljavljene z odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije U-I-307/11 z dne 12. 4. 2012 z obrazložitvijo, da gre pri tem za poseg v pridobljene oziroma pričakovane pravice oziroma upravičena pričakovanja upnikov do uveljavljanja svoje terjatve do družbenikov po do tedaj veljavnem pravu. Predmet izvedenskega dela ne more biti razjasnitev pravnih vprašanj ali ocena izvedenih dokazov.

VSL Sodba VII Kp 52838/2016, 11. 12. 2019

443. člen (najdeno premoženje izbrisane pravne osebe)

- ◆ Po določilu 444. člena v času izbrisa družbe veljavnega ZFPPIPP ob izbrisu družbe iz sodnega registra brez likvidacije družbeniki ne pridobijo aktivne legitimacije za nadaljevanje pravnega postopka. Upniki likvidirane družbe lahko predlagajo začetek stečajnega postopka, če tega ne storijo, pa sodišče tožbo zavrže (četrti in peti odstavek citiranega člena). To možnost bi na podlagi določila 2. alinee 2. točke tretjega odstavka 443. člena istega zakona imel tudi pritožnik, vendar le, če bi zatrjeval, da vtoževana terjatev pomeni najdeno premoženje v smislu prvega odstavka 443. člena ZFPPIPP. Ker tega pritožnik ni trdil v postopku pred sodiščem prve stopnje in tudi ni navedel, da je vložil predlog za začetek stečajnega postopka nad premoženjem izbrisane pravne osebe, je sodišče prve stopnje ravnalo pravilno, ko je tožbo zavrгло.

VSL Sklep I Cp 1609/2019, 9. 10. 2019

444. člen (postopki za uveljavitev pravic izbrisane pravne osebe)

- ♦ Po določilu 444. člena v času izbrisa družbe veljavnega ZFPPIPP ob izbrisu družbe iz sodnega registra brez likvidacije družbeniki ne pridobijo aktivne legitimacije za nadaljevanje pravnega postopka. Upniki likvidirane družbe lahko predlagajo začetek stečajnega postopka, če tega ne storijo, pa sodišče tožbo zavrže (četrti in peti odstavek citiranega člena). To možnost bi na podlagi določila 2. alineje 2. točke tretjega odstavka 443. člena istega zakona imel tudi pritožnik, vendar le, če bi zatrjeval, da vtoževana terjatev pomeni najdeno premoženje v smislu prvega odstavka 443. člena ZFPPIPP. Ker tega pritožnik ni trdil v postopku pred sodiščem prve stopnje in tudi ni navedel, da je vložil predlog za začetek stečajnega postopka nad premoženjem izbrisane pravne osebe, je sodišče prve stopnje ravnalo pravilno, ko je tožbo zavrglo.

VSL Sklep I Cp 1609/2019, 9. 10. 2019

444.a člen (premoženje izbrisane pravne osebe, najdeno v izvršilnem postopku)

445. člen (tuja država in država članica)

446. člen (domači in tuji postopek zaradi insolventnosti)

447. člen (osebe po državni pripadnosti)

448. člen (država, v kateri je premoženje)

449. člen (uporaba 8. poglavja)

450. člen (pristojnost domačega sodišča)

451. člen (upravičenja domačega upravitelja delovati v tuji državi)

452. člen (izjeme zaradi varovanja suverenosti, varnosti ali javnega interesa Republike Slovenije)

453. člen (razlaga pravil, določenih v 8. poglavju)

454. člen (upravičenje tujega upravitelja do neposrednega dostopa do domačega sodišča)

455. člen (upravičenje tujega upravitelja predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti)

456. člen (sodelovanje tujega upravitelja v domačem postopku zaradi insolventnosti)

457. člen (položaj tujih upnikov v domačem postopku zaradi insolventnosti)

458. člen (obveščanje znanih upnikov o začetku domačega stečajnega postopka)

459. člen (uporaba pravil o postopku)

460. člen (zahteva za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti)

461. člen (domneve pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

462. člen (sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

463. člen (objava sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

464. člen (obveščanje sodišča o novih informacijah)

465. člen (začasna ureditev posledic tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti)

466. člen (pravne posledice priznanja tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki nastanejo ne da bi o njih odločalo sodišče)

467. člen (pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, ki jih določi sodišče)

468. člen (varovanje interesov upnikov in drugih oseb, za katere učinkujejo pravne posledice priznanaja tujega postopka zaradi insolventnosti)

469. člen (procesno upravičenje tujega upravitelja izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika)

470. člen (intervencija tujega upravitelja v postopkih, katerih stranka je insolventni dolžnik)

471. člen (sodelovanje domačega sodišča s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

472. člen (sodelovanje domačega upravitelja s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

473. člen (oblike sodelovanja)

473.a člen (jezik sodelovanja)

474. člen (začetek domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti)

475. člen (usklajevanje vzporednega domačega in tujega postopka zaradi insolventnosti)

476. člen (usklajevanje več vzporednih tujih postopkov zaradi insolventnosti)

477. člen (domneva insolventnosti pri priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti)

478. člen (pravilo o plačilu terjatve v vzporednih postopkih zaradi insolventnosti)

479. člen (splošno pravilo)

480. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe, katerih predmet je nepremičnina)

481. člen (pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)

482. člen (pravo, ki se uporabi za plačilne sisteme in finančne trge)

483. člen (pravo, ki se uporabi za dogovore o izravnavi in pogodbe o ponovnem odkupu)

484. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe o zaposlitvi)

485. člen (uporaba oddelka 8.7)

- ♦ ZFPPIPP v 69. členu (sklep o preizkusu terjatev) določa, da sodišče v stečajnem postopku odloči tudi o tem, kdo mora v drugem postopku uveljavljati zahtevek za ugotovitev obstoja ali neobstoja prerekane terjatve.

VSL Sklep Cst 567/2019, 7. 1. 2020

Iz obrazložitve:

6. Upnik je upravičen prijaviti terjatev tako v glavnem kot tudi v vsakem sekundarnem postopku (45. člen Uredbe). Za ta sekundarni stečajni postopek se uporablja slovensko pravo zaradi insolventnosti, to je ZFPPIPP (38. člen Uredbe). ZFPPIPP glede preizkusa terjatev v sekundarnem stečajnem postopku ne določa nobenih posebnosti, ne glede na to, ali gre za ločitvene ali navadne upnike, torej se tudi v tem postopku uporabljajo določbe pododdelka 3. 4. 2. (prijava in preizkus terjatev) in oddelka 5. 5. (posebna pravila o prijavi terjatev ter ločitvenih in izločitvenih pravic). V 35. točki preambule Uredbe je zapisano, da bi sodišča države članice, na ozemlju katere so bili uvedeni postopki zaradi insolventnosti, morala biti pristojna tudi za zahtevke, ki neposredno izhajajo iz postopkov zaradi insolventnosti, kar pa niso zahtevki za izpolnitev pogodbe, ki jo je dolžnik sklenil pred začetkom stečajnega postopka.
7. ZFPPIPP v 69. členu (sklep o preizkusu terjatev) določa, da sodišče v stečajnem postopku odloči tudi o tem, kdo mora v drugem postopku uveljavljati zahtevek za ugotovitev obstoja ali neobstoja prerekane terjatve. ZFPPIPP ne določa, da bi sodišče moralo v sklepu o preizkusu terjatev tudi določiti, kateri že začeti postopek naj upnik, ki nima judikatne terjatve, nadaljuje oziroma katero je natančno tisto procesno dejanje, ki ga mora pravočasno uveljavljati. Upoštevajoč 69. člen ZFPPIPP mora biti odločitev sprejeta tako, da sodišče odloči, kdo mora uveljavljati zahtevek za ugotovitev terjatve. Če ima upnik odprta dva postopka (kar sedaj velja vsaj za terjatev pod zap. št. 1), ne more sodišče zahtevati, da naj nadaljuje točno določenega. Katerega bo, je stvar najprej upnika, stečajnega sodišča šele v kasnejših fazah postopka (na primer vprašanje legitimacije upnika in končno v fazi poplačila). Ob morebiti sočasno vodenih pravnih postopkih pa bo na pravnih sodiščih presoja, ali in v katerem postopku obstoji procesna ovira za odločanje.

486. člen (neposredno učinkovanje postopka zaradi insolventnosti države članice)

487. člen (domači pomožni postopek zaradi insolventnosti)

488. člen (posebna pravila o pravu, ki se uporabi)